

ביטאון עמotta הברית הגדולה

גילויון מיוחד

40 שנים

למלחמת ששת הימים
ולאחדות של ירושלים
בעקבות לוחמים עמ' 27

ראיון מיוחד

שר הביטחון עمير פרץ:
"אני מחבק את בני"
המשפחות השכולות עמ' 5

פתרונות שכאלה

- לאפשר את חידוש התרבותית באתר המורשת וההנצחה – אברהם לוי, תחת ניצב בדים, י"ר עמותת "הគומנות הירוקות" ●
3
- 54 שנים של הגנה על המדינה - חסין פארס, ניצב, מפקד משמר הגבול ●
3
- משפחה שכאת - אלון שפי, נציג המשפחות השוכלות ●
4
- ראיון עם שר הביטחון - אלון שפי ●
5
- רק שיקום ללא תלות - רב סמל דוד סיידור ●
8
- ילך מהונן שאצה לו הדרכ - ד"ר אורי כהן על בנו, מפקח ניצן כהן הי"ד ●
9
- נכס מיוחד במינו - רב פקד יוסי שגיא; באתי לחזק יצאת מוחזק - רב סמל בכיר מיכאל בנעימן; הרים שוכלים נגשימים בקרואטיה - מזל כוכבי; טויל לאלמנות מג"ב - ניצב משנה (גמ') אלכס זלקוביץ ●
10
- תנופת העשייה נשכחת - אבי גיטל ●
12
- לחרים של המייסדים והפעלים - אבי גיטל ●
14
- וזאת לאות הוקרה והערכתה - אבי גיטל ●
15
- לזכר של יוסף שיין ז"ל - האש שהעמים על כתפיו האיתנות עוד ועוד - יair גבאי; לב ענק - שנדם - ניצב (גמ') צבי בר ●
16
- קורים דברים - מהנעשה באתר ההנצחה ובית מורשת מג"ב - ד"ר טל משבג ●
18
- המרכ"לים - יחידת העילית - סגן ניצב (גמ') חיים אבחצירה ●
22
- פגש עצוב ושמחו - משה מזרחי; זיכרונות - ללא חשמל וטלפון - יעקב פילוס ●
24
- משמר הגבול שלו - הנמלאי יוסי ●
25
- מ"הקו העירוני" אל "העיר שחוכרה לה ייחדיו" - ד"ר טל משבג ●
27
- מרכ"ש במג'ב לרוב הכותל ●
30
- קצין ההתחסה שלא הותש - אבי גיטל ●
31
- מה עושים מג'בניקים בחולות ראשון לציון? - דוד עדן ●
34
- חחינוך במג"ב - סגן ניצב אילנה זהור ●
36
- כותבים לנו - מכתבים למערכת ●
38

עמותת "הគומנות הירוקות" מקיימת מפגשים מרוגשים של לוחמים מפלגות מג"ב לדורותיהם. המיליטים שאומרים וכותבים הלוחמים הללו הם בעברנו נכס שלא יסולא בפז, יש לרשום אותן באירועות של זבח בספר תולדות העם והמדינה לקוראים שלום,

אני מוכחה להתודות כי מכל החומרים שקיבלת לערכיה לנילוון זה אני הנהנתה במיוחד ל לקרוא על המפגשים של מילוט מג"ב השונות לדורותיהם. למורת השפה המהוסת של מרכבת המשתתפים במפגשים אלה, הבאים להעלות את זכרונותיהם על הכתב הם מצלחים לבטא את חוויותיהם מתפקיד השירות בחיל המạoר הזה באופן בלתי אמצעי ומctror לעתים. עם זאת דמיון ניתן לשימוש את הדיבהתופוציות, קולות הירוי וכקדות הקרב, להריך את זעמתם של הלוחמים ואפיו לחשוש את האדרנילן הנוגש בדמן שלר, גם אם לא הייתה שם איהם.

כל המהקרים ההיסטוריהים לטוניים, כל הספרים שנכתבו בידי שכיר עט למיניהם, ותלי התלים של כתבות כאלה ואחרות שמתפרסמות מדי פעם עם עלי עיתונאים שוחרי סנסציות, אינם מצליחים להעביר טוב יותר את פירוש המושגים "מורשת קרבי" ו"אbatch מולחת", כפי שעושים להחמי משמר הגבול במילוטיהם שלהם. המילים שאומרים וכותבים הלוחמים הללו בידיהם רוטטות, בלבד גואה וביענים דומות, הן בעברנו נכס שלא יסולא בפז, יש לרשום אותן באירועות של זבח בספר תולדות העם והמדינה.

ד"ר עודד ניב, עורך

הפקה: "ניב - אותיות" טל': 03-5490439
עריכה לשונית: רונית רהב ואלה עומר
עיצוב: סטודיו פונגל רעננה
הדפסה: דפוס נסטליס
מערכת: אברהם לוי, ד"ר טל משבג, יוסי
שגיא, מזל כוכבי, אבי גיטל, אלון שפי, אורן
קרואסר, אסף ביבנובסקי

ביטאון עמותת "הគומנות הירוקות"
בית המורשת וההנצחה של משמר הגבול
(מצומת משמר הגבול)
גילון מס' 3 מאי 2007 סיוון תשס"ז
כתובת: ת"ד 1758 פרדס חנה 37000
טל/fax: 04-6355749

**הគומנות
הירוקות**

לאפשר את חידוש הപועלות באתר המורשת והניצחה

זהוי תקוותו של י"ר עמותת "הគנות הירוקות", אברהם לוי. פעילות העמותה נעצרה באחרונה עקב הייעדר נהלי עבודה קבועים בין המשטרה לעמותת "הគנות הירוקות". אני מקווה שבסנה הבאה עלינו לטובga נצלח למלא את כל המשימות שהצבנו לעצמנו, ונגישים את החלום של הקמת אתר הנצחה בצורה מושלמת".

לחברי העמותה היקרים,

השנה שחלפה עברה, לצער, מכלי שהצלחנו למלא את כל הบทוחתינו לחברים. חשבנו להעלות את קרכנו של בית המורשת, שהוא צר מלHIGH את הנדרש – בוגדלו, בארכון המכוחש שלא קרב ערו ונגידים, וכן בהיכל השמות שאין בו מספיק מקום להנציאת אפיקו אחד החללים הנוכחים. הקכנו ככיסים לבניית אגף חדש, מחוץ לבניין המקורי, אשר יהווה אחריו יותר להנצחת הנופלים. לצער, הדבר נמנע מתנו עקב הייעדר נהלי עבודה שאין מספק שמנדר שמייחס את היחסים בין המשטרה לעמותה. הסתבר שאנו מספק שמנדר שמייחס את היחסים בין המשטרה לעמותה. וכן, ביום בהיר אחד, מרבית הפעלויות של העמותה עצרה מילכת. הנהלת העמותה טיפולה בשושא באמצעות מפגשים עם צוות המוחלקה המשפטית של המשטרה, ואולם אף על פי שהתרברר לציג המשטרה כי מבנה האתגר הוא רכוש משטרתי לא נמצא עד היום פתרון לסוניה. אנו מצדנו לחיצם להביא את הנושא לידי סיכון בהקדם, כדי לאפשר לנו את חידוש הפעילותות באתר המורשת והניצחה.

אחד הדברים הראשונים שנאנו חיברים לבצע הוא להזכיר את פינת ההנצחה ממוקמה הנוכחית, لأنך הנצחה חדש אשר יהולם את זכר חלינו – יקרים. הcessים למליל המשימה כבר נמצאים בידי העמותה, ובקצץ החדש כולים הסכומים הנדרשים.

בחודשים האחרונים התחלנו לעורק מפגשים של אנשים ייחודיים הגובל לשעבר. עד עתה התקיימו שבי מפגשים – של שוטרי חובה מהזור כי טירונים וסגל גיס מאי 1964, וכן מפגש חלקי של פלוגה 7 מתקופת השירות בבית שאן. בקרוב יערוך יזכירות מיוחדת לדרותיה. נוכחנו לעתה שהמכנסים הללו, שביהם מעליים זיכרונות מהעבר, חשובים לשיפור הרגשותם של החברים וללבושים. כן החלטנו לעורק לעתים סיורים ברחבי הארץ, מתחור כוונה לארכם לעמותה ולמורשת שממר הגובל. בשנה החולפת ערכנו נספונים להווים השcols, לאלהנות ולנכדים, בארץ ובחו"ל. תחושת ה"ביחד" של אותם אנשים מוקהה ממשהו את האב היומיומי. נזהה ליש שיש חשיבות רבה למפגשים האלה, ויש כוכנתנו להמשיכם גם בשנה זו.

לאחרונה הנצחה באתר המורשת והניצחה שנחברים שתרמו רכוב להקמתה ולתקופת המוצלח של העמותה. ב-1 בمارس קיימו טקס לחרנו יוסף שיין ז"ל, בעבר י"ר ארגן המועצות האזריות בכל הארץ, ומילולו בנאמנות ובהתמדת את משמר הגובל מימים הקדמת. העלית גם קווים לחרנו של נבrial (גבci) וקסברג ז"ל, חבר הנהלת העמותה וממייסדייה, שהיה ממונה על נושא הרוחה במשר עשר שנים. פעלתו של גבי בשטח הרוחה זוכה לכל חברי העמותה ולמשפחות השcols.

מצחתי לנכון לברך את חבר העמותה ניצב בדיםוס יצחק אהרוןוביץ, בעבר מפקד משמר הגובל, על בחרותו לשר במשרד ירושלים. אני מודה גם ליצב חסין פארס, עם סיום תפקידו, על שיתוף הפעולה במשר שנים ורבות, וכאהל לו הצלחה בהמשך.

אני מברך את כל חברי העמותה ומকווה שבסנה הבאה עלינו לטובga נצלח למלא את כל המשימות שהצבנו לעצמנו, ונגישים את החלום של הקמת אתר הנצחה בצורה מושלמת.

아버ם לוי

י"ר עמותת "הគנות הירוקות"

54 שנים של הגנה על המדינה

לא מכך ציינו 54 שנים להקמתו של משמר הגובל, חיל שבסמלה שיל שחקן התקדם והפך לחיל מCKERי ומאומן, חיל העוסק במשימות של ביטחון פנים, ומגן על גבולות המדינה כנגד איומים חכניים שלא פסקו

לוחמי הערך וההוויה, חברים עמותת "הគנות הירוקות",

אני מתכבד להעיר את ברכתך וברכת סגל הפיקוד הבכיר של משמר הגובל לכיטאון העמותה ולציוון 40 שנה לאיחוד ירושלים.

לא מכך ציינו 54 שנים להקמתו של משמר הגובל, חיל שבסמלה שיל שנקו התקדם והפך לחיל מCKERי ומאומן, חיל העוסק במשימות של ביטחון פנים, ומגן על גבולות המדינה כנגד איומים חכניים שלא פסקו.

גם השנה נדרש מג"ב למלא יכולותיו, בעט שפרצה מלחמת לבנון השנייה. לחומם מג"ב ומתקדמי מילוא מילוא תפקיד שוכב בשעה הכוללת, למען הביטחון והגנה על שלום התושבים בצפון. כוחות מג"ב היו הראשונים להגיע לכל אירעון, וככלו באומץ ובקצוציות, תוך סיכון עצמוני. פעילותם של השוטרים תרמה ורכות להעלאת תחושת הביטחון בקרב אזרחי הצפון.

בימים אלו אנו מצינים 40 שנה לאיחודה של ירושלים. 40 שנה ללא גדרות תיל, ללא שדות מוקשים ולאויבי הירק אש מבין חרכי הירק של חומותיה ומנדליה של העיר. מעיר ח齊ה ומאותות הייתה ירושלים המאוחדת, הבנוה לתלפיות, לכרכר סואן ושוקק והוא שבחה לתפארתה. עם זאת, 40 שנה חלפו ועדין נדרשים לחומם מג"ב לעמד על משמרתה ולהיאבק ללא הרף לשמרית ביטחונה. ירושלים עתה מונגת יותר מעתידי; היא מוגנת בעמידתם חסרת הפשות של שוטרי מג"ב בębולה, העומדים בחומת האהבה של עם ישראל לדורותיו ולתפוצותיו.

ברצוני לברך את עמותת "הគנות הירוקות" ואת העומד בראשה שת ניצב (גמ') אברם לוי, על פועלם ועל המשך עמידתם על משמר המורשת והזיכרון ההיסטורי למן הדורות הבאים.

כמו אז גם היום נמשיך למלא את תפקידינו, כפי שכח הנכיא: "על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים, כל היום וכל הלילה".

חסין פארס, ניצב
מפקד משמר הגובל

הurret המערכת: דבריו של ניצב חסין פארס נכתבו ذكر מה לפניו מינוי החדש. אנו מודים למפקד משמר הגובל היוצא על שנים של שירות בעליה פורה. לא נשכח את התמיכה שגילתה ביחסו לעמותת "הគנות הירוקות". אם מצליחים לו הצלחה רבה בתפקידו החדש. את מפקד משמר הגובל הבהיר, ניצב ישראל יצחק, אנו מברכים ברכת הצלחה ומאמינים שישית הפעולה בגין יושרה המורשת של היל.

משפחה שכDOT

"למי בכלל אכפת". אלון שפי

בקיץ הזה לבשת י록 / אלון שפי

בקיץ הזה לבשת י록.
יום אחד עזצת ילזרת, עזצת את הבית...
שלום רעם של גבר קטן,
נשיקה בישנית לאימה,
לחיצת יד אמיצה לאבא,
ושתי נשיקות רטבות לסתاتها...

בקיץ הזה לבשת י록...
נטעתה בין כל הירוקים...
בלילות ללא שינוי, בנסיבות מפרכים,
באיומי היר, בגונגיים...

בקיץ הזה לבשת י록,
משם כמו כל הירוקים...
לוליטר: מתחים אותנו.
מץ הcodרים: מחריש אוזניים.
משמעות: ברגנינו דואקים.
והגענוים...

בקיץ הזה לבשת י록...
ואתת פתאום בא הביתה
הולם עיפות ומואבק כהוגן...
 אנחנו טובלים באבק רגלי,
מוחים דמעה לעיפופער, ומואשרים...

בקיץ הזה לבשת חול לבן...
ニיאו אראון עץ על כתפי הירוקים...
ורגבי אדמה חמימים – קוברים אותנו...

קבוצה של אנשים שהclock בעבורה עמד מלכת...

משפחה שכDOT יקרות, משפחת המורה בת, יום רודף יום.
הנה האביב מגע, הפחים פורחים בשפעת צבעים על מלצות יקרים.
וננה כבר הקיץ בפתח, והופך הוא חולף לו, פינה מקומו לסתויו...
ושוב נושרים העלים ושוב העצים העירומים עומדים מבושים וממתינים לחורף...
והחורף ממטר גשמי, מכסה את האדמה בשטיח ירוק מריה...
השמש זורחת ושוקעת. העננים שטים בשמים. אנשים נחפאים לעמל יומם.
הclock זו, הclock נא, הclock מסביבנו חי, שוקק חיים. העולם רץ קדימה... הלאה...
 והרחק מאחר ניצבת לה קבוצה של אנשים שהclock בעבורה עמד מלכת...
כמו איש העומד על הרצף בתחנת הרכבת, מ慈 משתחה ברכבת החולפת על פניו
ברעש גדול, מתרחקת לה ממנה והלאה והוא נשר לעמוד שם, מיוASH וחסר אונים...
יום ועוד יום, שנה ועוד שנה. חולפות להן שנים הרבה...
העולם כולל חי וסוא, שועט קדימה, כמנגן נוגה.

ורק אותה קבוצת אנשים עומדת ומתבוננת בעולם השוקק,
שלא עצר לרגע להביט בהם חזירה...

למי אכפת בכלל מאotta קבוצת אנשים חלשה, שאין בכוחה לעמוד איתן?
למי ישיט יד לתמוך בקומתם ששחה בן ללה?
וכי ישמע את בכיהם בללות, ברעש המועדונים?
בצחוק המתגלגל בכתי הקפה?

נדמה לאחרונה, כי גם המוסדות האמונים על
השותת היד התומכת והאהבת לאotta קבוצת
אנשים שפופה, חסרות כוחות, גם הם כשלים
במשמעות החשובה והם רצים להם קדימה
למנעמי השלטון, לא מרכיבים אחר, לא ממלאים
את חוכמתם הערפית והמוסרית. מכירים את
אכון שלוחיהם.

אני קורא לכם אחוי ואחותיי, משפחת השclock:

בואו נחזיק ידים אחד
לשבי בمعال גדור ואמי

של עמותת 'הcombeTOOT
הירוקות'. בואו נושיט יד
חזקזה זה להה, בمعال גדור

של עצמה שננקתה בזכות
ולא בחסד. נתמוך, נאהב
ונדע שאחננו יחד,

שקרבננו לא לשואו...
דע שאחננו מאגדים

בגוף חם, אהוב, אכפת
ובلتית תלי. נשאב כוחנו
שאזור, מהאחדות
ומהמכנה המשותף של

משפחה השclock בביטנו
או – בית עמותת
הcombeTOOT הירוקות של
משמר הגבול"

היו חזקים בני משפחתי הירוקים.

אלון שפי

מציג המשפחות השclock של משמר הגבול בummerת "הcombeTOOT הירוקות"

"אני מחבק את בני המשפחות השכולות"

"מדינת ישראל חיבת להוציא שהיא תומכת במשפחות". עמיר פרץ
צילום: תקשורת משהב"ט

תשתיות של עצמה חילית כלתי רנליה! אני מדבר גם על השוטף, על פעילות המעטפת שמשמר הגבול מייצר ייחד עם כוחות צה"ל בשטחים. בתנאים מיוחד מואוד קשים.

אני בא בחיל הלה. אני חשוב שמשמר הגבול הוא חיליה קדמית מצא אחד ועוורפית מצדי - בטור המערך הלחום. צריך להציגו לחיליו על הפעולות המבצעיות שהם מבצעים. על כל פעולה וכעולה! אני חשוב ששיטורי הפעולה בין כוחות משמר הגבול לבין כוחות צה"ל ברגעים הכלי דרמתיים יוצר אפקט של הצלהה. אתה קרוב לדברים, אז אתה ודאי יודע גם לאחרונה היו כמה פעולות חמורות ביותר שמשמר הגבול עשה, בלי שאפרטו אותו. שמשמר הגבול הוא ייחידה יקרה, חשובה, שאין לראות את ביטחון מדינת ישראל בלעדיה.

כשאנחנו שולחים את הילדים שלנו לצבא בתוקף חוק גיס, הם מגיעים לצה"ל ושם, בבקו"ם, הם מגיעים למשמר הגבול, הם במשמר הגבול. מהרגע שבו הם מגיעים למשמר הגבול, הם נגזרים מצה"ל והופכים להיות לוחמים ושותרים תחת המפק"ל ותחת השר לביטחון הפנים. אבל, ברגע שהם חיליה גנרטים או בזמנים הם חזרים לטיפול, לטיפול משדרן... יש תלונות חריפות מאוד של משפחות שכולות על טיפולם לקוי של אנג' השיקום במושרד הביטחון ועל אופן הטיפול בהן. האם יש פיקוח כלשהו, שלקשר ממונה או שלא אנסי לשכתך, על טיב השירות הניתן באגף השיקום למשפחות השכולות?

"מאז שהגעתי לתפקידי כשר הביטחון, אחד הנושאים שאני עוסק בו ←

אומר שר הביטחון עמיר פרץ בשיחה עם אלון שפי, נציג המשפחות השכולות של משמר הגבול בעמותת "הcombeutes הירוקות". "מדינת ישראל חייבת להוכיח שהיא אכן תומכת במשפחות. צריך להיות ברור לכל חייל בכואו להילחם למען מדינת ישראל, שם חלילה יאונה לו רע משפחתו לא توفקר לעולם על ידי מוסדות המדינה"

Nאדובי שר הביטחון, אני מודה לך שהוא ל_hatיק ריאון לביטאון "הcombeutes הירוקות", ואני שמח שכיבdet אותך בהצروفותך כחבר בכבוד בעמותה. משמר הגבול, כזרוע של משטרת ישראל, נקרא כפי כל ולא לשוווא: "הצבא של המשטרה והמשטרה של הצבא". משמר הגבול עומד מחוץ למסקנות ועדת זילר ונמצא בלב הקונצטראציוני בציור הישראלי. מה דעתך על הילזה?

איך הייתה רצוחה לראות אותו בעמיד?
קדום כל אני חשב שעם ישראל צריך לדעת שהוא חייב ברובות לחיל זהה. המשימות שהוא מבצע שותה בעניין למבצעים המיוחדים המורתקים ביצור והונעים ביוטר בתולדות כוחות הביטחון. היחידות המיוחדות של משמר הגבול עוסקות במינiatת טרוור, בסיכון פיגועים ובהשתלטות על מפגעים עם יחידות המסתערבים והקלבנדים, וזה מראה שיש

לא מותר על המגע האנושי. עמיר פרץ (צילום: תקשורת משהב"ט)

"שאלת מבחן הכנסה הנעה לשולחני לפניו
חוודשים מספר. הקמתי צוות מיוחד (מה שלא עשו
במשך הרבה שנים),
והנחיתי את משרד הביטחון להסכים
להשתתף במחיצת ואת
החלק השני ביקשתי
שהואוצר יממן. כרגע זה
עומד להחלטת ראש הממשלה,
ואני מקווה
שהוא יחליט מהר ועכין
הפטור מבחן הכנסה
להורים שכולים יצא לדרכ.
בנוגע להצהרות נוספת,
הוא قالו שהתגלגלו
לפתחי ואני הייתה צריך
لتת להן תשובות. לצערי
הרב לא סגרו את העניין
כמו שצעריך, ולא השאירו
להזה תקציב. אני מניח
שהבטיחו הבטחות מ투ר
רצון למשוט אותן, אבל
בפועל לא שלימדו את
המהלך ואני בהחלט
הפטור ייתן את חלקו.
כבר הודיעתי שמשרד
הביטחון ייתן את חלקו.
קיבלו את המלצה דוח
ועדת נאמן, ישבתי עם
נאמן... אני מכיר את
חשיבות העניין ופועל
למיומו מהיר."

"חשתי התרששות אמיתית שנשנחתה ב'שחולט' את סוכת העותה". אלון שפי (צילום: תקשורת משהב"ט)

בטוח שהמשפחות האלה מקבלות את המגעים להן, שיבקרו אצלן, יאמרו להן מיליה טוביה, ויזיכו להן מדינת ישראל חיה להן! מדינת ישראל מפעילה משפחות לא שכחה אותן אין לספק שהטיפול במשפחות הוא דבר חשוב ביותר. זה חלק מהעריכים של צה"ל. מדינת ישראל חיה להוכיח שהיא אכן כשרה. מדינת ישראל חיה להוכיח שהיא אכן תומכת במשפחות ומחבקת אותן. צריך להיות ברור לכל חיל בכואו להילחם למען מדינת ישראל, שם חיללה יוננה לו רע משפחתו תטופל כיאות. משפחתו לא תופקר לעולם על ידי מוסדות המדינה".

קדומר בתפקיד, שאל מופץ, ה퍼 בצוואר בוטה הבטחה שננתן למשפחות השכולות ערב יום הזיכרון לחיל צה"ל: שחרפת מבחן הכנסה תוסר מעלה ההורים השcolsים עד יום הדיכרן. ככלות לא עמד מאחוריו הבטחת בחירות ריקה מתוכן זו. מביש לחשוב שימושים בהורים שכולים לציבור הון אלקטורי בנסיבות טרף. האם את הרמת את הCAPE בנושא הרה גורzel?

"שאלת מבחן הכנסה הגיעה לשולחני לפני וחודשים מספר. הקמתי צוות מיוחד (מה שלא עשו במשך הרכה מודד שנים), והנחיתי את משרד הביטחון להסכים להשתתף במחיצת ואת החלק השני בקשרו שהואוצר יממן. כרגע זה עומד להחלטת ראש הממשלה, ואני מקווה שהוא יחליט מהר ועכין הפטור מבחן הכנסה להורים שכולים יצא לדרכ.

בנוגע להצהרות נוספת, היו כאלו שהתגמלו לפתחי ואני הייתה צריכה ציריך לחת להן תשובות. לצערי הרב לא סגרו את העניין כמו שצעריך, ולא השאירו להה תקציב. אני מניח שהבטיחו הבטחות מ투ר רצון למשוט אותן, אבל בפועל לא שלימדו את המהלך ואני בהחלט הודיעתי שמשרד הביטחון ייתן את חלקו. קיבלו את המלצה דוח ועדת נאמן, ישבתי עם נאמן... אני מכיר את חשיבות העניין ופועל למיומו מהיר".

אתה אדם שלחם כל חייו למען רווחת האדם באשר הוא, תמיד הבטח בגבורה העניים אל האנשים הזעקים לעזרה שניצבו מולך. לחמת את המלחמות שלך במישור האישי והפרטני ביותר. פתאום, אתה ניצב כאן אל מול מערכת משומנת, אוטומטית, טכנocratic, תובעניות... עם יד על הלב: לא חסר לך במשרד הביטחון המגע האנושי היומיומי?

"אני רוצה להזכיר לכלם שגם בשום שלב לא מותר על המגע האנושי... לפני כמה שעות סיימתי שיחה שענינה לסיע בגייס מילון دولار להשתתף כדידית לתינוק בן 11 חודשים. כאשר פועל כשר ביטחון אני מקבל החלטות חברתיות רבות. למשל, קיבלתי החלטה להעביר את ההזמנה של הגיימרים הצעה"ליים מהזמננה שהיתה מיעדת להיות ביחס לארץ להזמנה למפעלי תעשיית רכב במצרים, כי המפעל עומד להיסגר ולפטר הרבה בעובדים. אני לא אתן למשול לסייע את גרעיני

"לעומית' חברי 'הគותות הירוקות': המשיכו לחת ולחת והיו משענת איתהן לחיל כלו. ללוחמי משמר הגבול בעבר ובווהה ולמפקדי אני אומר: שאו את הគותות הירוקות על ראשיכם בגאותה. הי' נאים על שיוכתכם לחיל הזה. המשיכו להיות יחידת עילית המשמשת דוגמה להרבה מאד ייחידות, לא רק במסגרת משטרת ישראל אלא גם ללא ספק בתוך צה"ל עצמוני. שאו בכלכם גאות יחידה, שמרו על מסורת של לוחמים אמיצים ועשו הכל לשומר על החברות המיעודת המאפיינת את החיל הזה. אני מקווה שכל אחד ישמור היטב על עצמו ויחזור הביתה בשלום"

תעודת חבר כבוד בעמותת "הគותות הירוקות" לשר הביטחון עמר פרץ. (צילום: תקשורת משהב"ט)

עדות שרים: אחת עסקת בנושא הפנסיה, שהמטרה הסופית היא שלכל אדם במדינת ישראל תהיה פנסיה בערכו ימי; השניה היא יעדעה לענייני חברות כוח אדם', שתפקידו שבתוורח מודשים מספר גם התוכעה הזאת של ניצול אנשים דרך חברות כוח האדם תיפסק במדינת ישראל. אני בחרת מתקoon להמשיך וליציר את התשתיות החקיקתיות שתביא לצמצום הפעלים בישראל. הנדלות של התרופות, למשל, מי מעורר שם מהומות ומהוד? זו הרוּתanza ישירה של ההסתמם הקואלציוני שעשיתי עם ניסתנו לממשלה. רצים להפריט את תע"ש... נתתי תכנית אלטרנטיבית, כי אני חשב שזה רע. בנוסחה המשוכרות לעובדי הרשותות ואיתרתי והגעתי למסגר עמוק עם ראש הממשלה. כך שבתפקידו שר ביטחון אני מזכיר את כל יכול לע mun היביטחון, אבל כיושב ראש מפלגה אני ממשיך להילחם למען האגדה שאתא יצאת".

אני מודה לך אドוני על הסבלנות הרבה והתשובות המoad מפורחות שהשבת לי. ולסיום, מה תרצה לומר למשר למשחוחות השcolsות? למשמר הגובל ולחברי העמומה?

"כ"ום זהה אני מוחבק את בני המשפחות השcolsות ואמר: עם ישראל חייכ' לכם. הכנים והכנות שלכם חירפו כנשム למן מדינת ישראל ונכל על הנגת המולדת במלא מזון המילאה. שלא תدعו עוד צער. לעומית' חברי 'הគותות הירוקות': המשיכו לחת ולחת והיו משענת איתהן לחיל כלו. ללוחמי משמר הגובל בעבר ובווהה ולמפקדי אני אומר: שאו את הគותות הירוקות על ראשם בגאותה. היו גאים על שיוכתכם לחיל הזה. המשיכו להיות יחידות, לא עילית המשמשת דוגמה להרבה מאד ייחידות, אך רק במסגרת משטרת ישראל אלא גם ללא ספק בתוך צה"ל עצמוני. שאו בכלכם גאות יחידה, שמרו על מסורת של לוחמים אמיצים ועשו הכל לשמור על החברות המיעודת המאפיינת את החיל הזה. אני מקווה שכל אחד ישמור היטב על עצמו ויחזור הביתה בשלום".

הנה"ל שפועלים בעיירות פיתוח ובשכונות. יש כו"ם גרעיני נח"ל חברתיים שעוסקים בעיקר בסיו"ע לצערם, כדי להביאו אוחם למצוותיהם. הם יתגינסו לצה"ל והיככו לחיל מהחברה הישראלית. הרי רק כר' נוכל להציג אותם מההידדרות הצפיה אל הפשע... ואם מישחו ברגע המתאים מחזק להם שם את היד, כמו גרעיני הנח"ל הלל', הרי שני נסוכי להוּתי שרב היביטחון גם פעיל חברתי... לא?

כמובן שאני מעורב מאוד בכל מה שקשר לפROYJECTS החברתיים של משרד הביטחון, ואני חשוב שנצחור להרחב אוחם אם כי יש מסגרות רבות שפועלות כיו"ם, לדוגמה: יש קבוצה שנקרהת אחריו, קבוצה של צעירים איכוחים בצוות ויצאת מן הכלל, שפועלת למען ילדים הזקנים לסיו"ע. שמעתי עדויות של ילדים שאמרו שלא הפעילות הזאת, הם היו מוצאים את עצם חסרי כל תקווה... אני עצמי ממש לגור בשירות, איןני מותנק לרגע ממוקור העצמה שלו, ומקור העצמה שלו זה בדיק היישוב שבתוכו גדלתי, בתוכו צמחתי, ושם ינקתי את ערכי. כשהאתה מען עם עצמות אלה, זה לא משנה איפה אתה נמצא ואיזה תפקיד אתה ממלא, אתה פשוט ממשיר להיות האיש של האנשים, האשיך ויסיע בכל הדמנות".

אם כך, אדוני, למה היה כדי לך להיכנס "לצדות המלחמה וכаб' ראש הביטחון"? כשהאתה כה טוכשי בפרטן בעיות רווחה, ולמעשה פועל גם כיו' לאן לאות בעניין? האם אתה חש שאתה מצליח להתחזק עם תפקידך הנוכחי בהצלחה?

"המלחמה שהתרחשה ממש בסמוך לכנסתית לתפקידו של הביטחון הכליטה את הצורך בדברים שלא היו צפויים. לאחר שנים היו פחות מיליאדים והוא פחות רכישות, וכן ללה ציריך היה להתמודד עם זה. בעקבות כך יש לשמהת הימים יותר אימונים ויתור מיליאדים יותר הצלות ויתור מוכנות. ממש שנים לא קיבל החלטות בקשר לנושאים אלו, ואלו החלטות שאני כיו' מקבל ומיושם. קח להגונה את החלטתי להקים את המערךת האנטי רקטית החשובה, שהתמהמההו כל כך בחלטה בוגעת אליה ולמעשה עזרו את הפרויקט שיכל היה להיות מוכן והוא נותן הימים תשוכות אמתניות לאיום של הקטיפות והקסמים... ואית כישרוני, כפי שאתה מכנה את זה, אני מפנה לחבר ממשלה לנושאים הנוגעים ללב. למשל, אני עומד גם בראש

"רק שיקום ללא תלות הוא שיקום אמיתי"

לلمוד מחדש ולאכול דוד סידור עם אמו בבית החולים
(צילום: רב פקד יוסי שנאי)

היום אני לומד בקורס מחשבים (באמצעות משרד הביטחון), ממשיר בכיזיור רפואי שיקומי, וכמוון מעוניין מאוד לחזור לשירות במג"ב. אני מסתהدل להשתתף בהרצאות בכני מש"קיות חדשות בצה"ל ובמג"ב, מוקן למלשינה שכבה שוטרי החובה בטironות שמעו מני על הרצון לתרום ולהקשע למען הצלחת היחיל. לא אחת אני נפגש עם מפקדים ומספר להם את סיפורי ואת המשמעות שיש בלהיגען, להשתקם ולהמשיך את החיים שלא נעצרו אי שם ברגע הקשה. על ידי מנהל בית החולים נקס.

היום גיסוי למג"ב ידעתי ששאל שאל על כך בבריאותי. ההצעה גבתה ממני מחיר כבד מאוד, שאותו אני ממשיר ואמשיר לשלם כל חי. על אף הכאב והפצעה, ברגע שפחתתי את עיני לטיפול נמרץ בבית החולים, הודיעתי שעוזר ואלבש את המדים הללו, המדים של שומר הנובל, החיל האחוב עלי' שגם אני מאמיין. חזרתי למדים תוקח שללא מוחבל, ואך לא גורם עין אחר, יפגנו במדינת ישראל - מקרו גאות.

אני מקדיש כתבה זו לכל צוועי מג"ב באשר הם, למפקדים ולמתפלים, שכלאם לא יכולתי לכתוב שורות אלו. טרנסטי, כי רק שיקום ללא תלות הוא שיקום המלצותיהם - סירבתי.

אומר רב סמל דודו סידור, לוחם מג"ב
שנפצע קשה מאד בסירור בכיר קלנדיה, לפני שלוש שנים, מהתקפות חגורת נפח של מוחבל. "העובדת שאני הולך היום על הרגלים, חושב נכון ומתפרק כאחד האדם, מעידה שאכן עמדנו במשימה".
החלמתו הוגדרה על ידי רופאיו כנס

עד 11 באוגוסט 2004 הייתה לי לוחם ומפקד צוות במשמר הגבול. את התאריך הזה לא אוכל לשכוח לעולם. יצאתי לסירור שגרתי יחד עם סמל שני דוד (דודו) בן-לולו, ושוטר קבע - רב סמל נדים חרב. היה בוקר יפה והרגנסנו נפלא. בקשר התקבלו התרעות כלויות והוירתי לחכירה "לפקוק עיניים". לאחר מכן התקבלה התרעה ספציפית והתבksamנו לנסוע לכיר קלנדיה, לבדוק את הנכסנים לקו הירוק. מרגע זה ואילך אין יותר דבר. את המשך הסיפור אני יודע רק מסיפוריהם של האנשים שהיו סביבי ומפיקות המידע הקטנות שאספהו והדבקתי כמו פזל, שאותו אני מכיא בפניהם.

**על אף הכאב והפצעה,
ברגע שפחתתי את עיני
בטיפול נמרץ בבית
החולמים, הודיעתי שעוזר
אחוור ואלבש את המדים
הלו!**

ההתרעה דיברה על מוחבל העושה דרכו לירושלים כדי לבצע פיבוע הממוני. בדמיינו חלפו מראות קשים, ששוכב זה הולך לקרות - אזרחים תמיימים וחסרי ישע ייכנעו, וליזה נמאס. ירדנו, בדקנו, פקחנו עיניים, ועוד אני מודה את דודו שנשיגש אלינו לאחר שמצא עגלת תינוק, ועליה תיק עם חגורה. שניות אחדות מרגע זה נשמע פיצוץ אדיר שבו נגענו שלושתנו. לא היה לנו אפילו להשלול מילה בין היזהו לפיצוץ האדר ש היה במקומו. נכנסתי לתרומות מותמשכת. את שלושת השכבות הראשונות לפצעית העברתי בטיפול נמרץ בבית החולים עין כרם, מחוסר הכרה ומושם. המשפחה החברים בפלוגה ואנשי רכבים וטוביים באו לחזק ולעטוף באחבה ובתמייה את המשפחה ברגעיה הקשים. ב-5 בספטמבר 2004 עברה למחילקה הנירולוגית בבית לוינשטיין, לשיקום. עברה עלי' שם תקופה קשה ביותר. נאלצתי ללמידה מחדש לדבר ולאכול, וכן פעולות מוטוריות וקוגניטיביות (שיקום הזיכרון). לאורך כל השנהיים הופעל עלי' לחיצים מצד הרופאים והמתפלים; הם טענו שמלואה יועיל לי, ויעזר לי להתמודד עם מטלות היום. למרות המלצותיהם - סירבתי. טרנסטי, כי רק שיקום ללא תלות הוא שיקום

"כל פרט חשוב, כל צעדי, כל תפקיד, כל שלב, היו בזמן, והיום עוד יותר, קשורים באמונה ביכולתו, ב[sizeof]ו ובהצלחתו. על אחת כמה וכמה אתה מבין היום באילו פסגות התהלהך, חשב, חלם, נלחם ונפל" - ד"ר אורי כהן על בנו, מפקח ניצן כהן הי"ד

קצין השריון שהוא לוחם משמר הגבול. ניצן כהן הי"ד

אותנו עד היום ורב טרם עופר זיגנון שהכר לחיל משפחתו. כל אלה ועוד רבים אחרים שתצריר הירעה למונומט, גורמים לי להבין את המשמעות, את האהבה והגאווה אשר קינו לנו ביחס לחייל ומדוי. עד כדי כך שיכעס על הקיצור של שם החיל - מג"ב, אלא דרש לבטא את השם המלא "משמר הגבול".

ואכן, החיבור ביןינו לבני לובשי המדים הפרק לצד שכולנו מנסה אחת. אבינו כאבכם והצלחותיכם וחוסונכם - גאוותנו הם.

**"הגגען מציך אותך לפתע, מעיר אותך
ומביא אותך לאותם מקומות, שבהם
אתה חש בכאב החד ויודע שאין לך אלא
להתגבר, כי זהו שבר ולא משבר חולף,
מציך שאין לו תיקון. עלייך ללמידה לחיות
אתו, עם אותו חור שבלב, אותו חלל
שנפער שילוחו אותך עד סוף ימיך"**

לסיום, ברצוני לברך את עמותת "הcombe托ת היוקות" והעומדים בראשה, במיוחד את היי"ר אברהם לוי, על פועלכם למען החיל ולמעננו, קצין הנוגעים של החיל, ובפקידי יוסי שגיא, העשו לילתו המשפחתיות. קצין הנוגעים של החיל, ובפקידי יוסי שגיא, העשו לילתו כימים, מתרוצץ ברחבי הארץ ללא לאות, מסייע למשפחות בכל צורכיין, ויודם את כל אותן הפעולות המכוראות לנו כל כך טוב. פעילותם המבורךת של הקצינים ומשי"ק הרכזה יכולת לשמש דוגמה למשפחות ישראלי כוליה, לצה"ל ולכלול כוחות הביטחון, בחום, באהבה ובעשיה, ללא לאות. אשרי העם שאלתםם בינוי, ישר כוחכם. חזקו ואמצו.

ילד מחונן שאצה לו הדרך

בכואו לכטוב מילים אלה, כי שנתבקשתי, לא חכתי דעתני בנוגע לשאלה מה לכטוב, אלא מה לכטוב קודם. האם לעצור מעט בפרש הרגשות בכואו לכטוב על בן אהוב ולספר מעט על קורותיו, אישיותו ואופן נפילתו, על אמונהו בצדקת דרכו? או על התנדבותו לשורת המשמר הגבול, במסגרת הסויים המשותפים, על פי בקשת מפקדי' דורותות היבשה לאחר שירות כקצין בשירות?

גם כאשר מסקרים על קורותיו, על פרטים ביוגרפיים, אתה נשחר בתיאורים, כי כל פרט חשוב, כל צעדי, כל תפקיד, כל שלב, היו בזמן, והיום עוד יותר, קשורים באמונה ביכולתו, ב[sizeof]ו ובהצלחתו. על אחת כמה וכמה אתה מבין היום באילו פסגות התהלהך, חשב, חלם, נלחם ונפל. בקורספקטיבתה שלו, לאחר נסילת החק, הדברים מועוצימים ומקבלים חשיבות רבה יותר. אתה מתחבט בשאלות כמו מה אמרת חשב, מה רצתה, מה הביא אותך למשעה זה או לאירועה אחרת. ורק אתה תוויה ותועה במחשבות אין קץ, אשר לו לא המזיאות שלפעת תוכחת על פניך, אפשר היה להמשיך להלום, להשוו ולהתרשם לאיל קץ. העגוע מציך אותך לפצע, מעיר אותך ומביא אותך לא להתגבר, כי זהו שבר ולא משבח חולף, מציך שאין לו תיקון. עלייך ללמידה לחיות אותו, עם אותו חור שבלב, אותו חלל שנפער שילוחו אותך עד סוף ימיך.

נפל בשליחות לאומיות

ניצן נול בזמן שליחות לאומיות של הוריו בצייל הרכזה, ונכל בשליחות לאומיות שנשלחה אליה ולמענה הציב את עצמו, על ידי האומה שכה משוערת וזקקה לשקט ולשלום המיטחים. ילד צעיר שאצה לו הדרכ, ובפרק חייו הקצרים הספיק לעבר מסלול כה מנון של פעילויות - החל משפט הצופים שכח האב, דרך נגינה בקלרינט במרכז המוסיקאה בירושלים, ריקודי גיאז וסטפס, התנדבות במשמר האזרחי, ועד אמננות הלחימה ינגניצו ועד תחומיים רכים שלא תספק הירעה מהכיל. וכל דבר שעשה בדבוקות, באהבה ובהצלחה. על חירופותו ושנינותו אפשר להרהור ולספר הרבה, ואי אפשר מבליל לציין את חוש ההומר המיעיד שלא, בדיחותי המיחוזות שהצרכו תמיד חשיבה ועומק כדי להסביר.

ניצן היל בדרכיו של אחיו הבכור ועבר את כל מסלול השרון - ממספר טנק ועד מפקד מחלקה. לאור פניהו לקצינים להתנדב לטייריים המשותפים, הצטרך למשמר הגבול ושירות כפלוגה צ"ז שি�בה בנצחים. במסנרת זו מצא את מותו, כאשר מחלל שנגה כמשאית סטה מכוכoon לעבר השירה שבנה נסע הנייפ שבעו נהג השוטר רס"ל גיאמל סאוילאת. יחד מצאו את מותם. שני שוטרי משמר הגבול נספחים נפצעו, אחד מהם קשה מאד.

משפחה מופלאה

באותם הימים הצטרכה למעשה משפחתי לא רק למשפחהת השכול אלא למשפחה מופלאה - משפחהת משמר הגבול, חוביי הcombeת היוקות. מאי אמן זוכים ללווי של השוטרים, הקצינים ובכלי התפקידים השונים, אם זה תחת-נצח עציף דגש שהיה הממ"ר, הרב רבי שמלואה

נופש מיוחד במנין

טיפולים רפואיים במקביל לנופש. הנופשים על רקע הכרנת (צילום: יוסי שניא)

"שלא יתווסף עוד משפחות". רב סמל בכיר מיכאל בנעימים

י"ר עמותת "הគותם הירוקות": העמותה פועלת

לטיפוח ושמירת הקשר עם הנכים והפצועים

גם השנה, כמיון המסורת של מג"ב, ובשתי עמותות "הគותם הירוקות", יצאו פעוצי החיל לנטש במלון קיסר בטבריה, ב-5-8 בנובמבר 2006. זהו נופש מיוחד, שמיועד לנכים שנפגעו בעת שירותם במסמר הגבול. הנופש התקיים במלון שהוא ייחודי במגנון האטרקטיזות והטיפולים שהוא מציע לנכים; הנופשים יכולים להמשיך את טיפוליהם הרכואים, ומקביל לנופש יחד עם חברים ממשמר הגבול. במהלך הנופש התקיימו הרצאות בנושא מורשת מג"ב, רפואי וטיפולים אלטרנטיביים, גלגול נשמות ועוד. י"ר עמותת "הគותם הירוקות", אברהם לוי, בירך את הנופשים וצין שזו הייתה ותמשיך להיות דרכה של העמותה - לפועל ל"טיפוח ושמירת הקשר עם הנכים והפצועים במסמר הגובל".

במהלך הנופש יצאו כולם לטיור בעקבות לחומים, ביקרו במווזאון ע"ש רוטנברג וערכו תצויות על נופי מרים הגולן ועמק הירדן.

הנופשים צינו לשבח את הנופש, במיוחד את הקשר החשוב שלהם עם החיל.

רב פקד יוסי שכיא
קצין נפגעים מג"ב

"באתי לחזק ויצאתי מחזק"

אומר רב סמל בכיר מיכאל בנעימים מג"ב גליל. "הקשר עם המשפחות השכולות מחדיר בי מוטיבציה לביצוע תפקידיו תוך העמקת מורשת מג"ב בלבי"
רב סמל בכיר מיכאל בנעימים מג"ב גליל

אני משרת במג"ב משנת 1973. מילאי מוגן תפקידי: החל מלוחם בפלוגה 2' בגבול ירדן, הדרכה באח מג"ב, שירותים בפלוגה ח' בגבול לבנון, סגן מפקד במתפרק, סגן קצין מבצעים בגדרת הגולן המערבי ובגוש גולן, ובשנים האחרונות - מש"ק בINUZA מעלה יוסף. לפני כ-20 שנה נקרתי לשייטת תיאום במפקדת מג"ב צפון ששכנה אד בצתה. מטרת הישיבה הייתה הקמת צוות של כמה שטרם, של אחד מהם יהיה אחראי לציר בהסתעת משפחות שוכלות לטקס יום הדיכון לחלי מג"ב. חשבתי לתומכי שהנה עד ישיבה משעמתה, אך לא כך היה הדבר. במהלך הישיבה הוטלה עליו אחריות גדולה - לבקר בכתיהן של המשפחות השכולות לפני ראש השנה, להעניק להן שי צבע, מוגן מפקד מג"ב ועמותת "הគותם הירוקות", ועם גם הזמנה לטקס, וכן לדאוג לתיאום הסעה למשפחה, וללווי ההסעה הלא וחזר אחראי ציר.

הוטלה עלי ר敢于ות לציר מס' 2: נהירה, עכ"י, קריות, חיפה וטירת הכרמל. אני מוכרת להודות שלא ידעת מה מצפה לי בפגישה עם המשפחות, אך מיד עם המפגש הראשון התאהבתי ברענן - באתי לחזק ויצאתי מחזק. מזה 20 שנה אני כבן בית בקרוב אוון משפחות, והדבר הפרק למסורת. בכל שנה אני מצפה בכלילון עניים לפגש זה. הקשר עם המשפחות השכולות מחדיר בי מוטיבציה לביצוע תפקידיו תוך העמקת מורשת מג"ב בלבי. קשה לי מואוד לתאר את ההתרחשויות העצומה שמעוררת בי הkrvca למשפחה השכול ולמג"ב כחלק כלתי נפרד מביצוע המשימה.

ביצוע מטה זה נעשה מעבר לתקידי ובזמן הפנו, ואני מודה לך זיני הרווה ולמש"קים, בעבר וכוהוה, על הזכות שניתנה לי. אני מאמין שאני מבטא גם את תחושות חבירי למשימה זו. לצערי הרוב במהלך השנים נוספו משפחות שכולות בצר של. מכאן אני מבקש להזק את ידיהן ולשאת תפילה שלא יתווסף עוד משפחות.

הורים שכולים נפגשים בקרואטיה במהלך הטויל שיזם ותכנן גבי וקסברגר זיל, התקבלה בבשורה המرة על מותן

מזל כוכבי

רכזת הרוחה של עמותת "הគומות הירוקות"

התקבשתי להציגו לטויל הורים שכולים שנערכ בקרואטיה-סלובניה, ב-24 במאי 2006. למרות ההתראה הקצרה (שעה וחצי), הסכמתנו כמוגן להציגו, מיד ולא היסוס, וזאת מתוך היכרות רבת שנים עם רוב המשפחות השכלות, מאז שירתו כקצינת רוחה מג"ב צפוף.

הגענו לנתב"ג. המפגש בין המשפחות, שלא התראו זוzn מה, היה מרגש ביותר. הצלפות הורים נוספים, שעוזם הפעם הראשונה, למפגש חוויתי מסוג זה, הביאה להיכרות חדשות. מיד נוצר קשר מיוחד שנמשך גם במהלך שנות ימי הטויל.

את הטויל הדליק ניצב משנה (גמ') שרגא לוי, שתרם הרבה להצלחת הטויל בידע הרוב שלו וכבקיאותו בכל האתרים שבהם ביקרנו. הוא דאג למצאות כל דקה של הטויל ודאג לכל הפרטים הלוגיסטיים, קטעים ננדלים.

נחתנו בקרואטיה בשעה 04:30 בוקר. האווטובוס שהטמינו לנו ללקח אונטו שם היישר לאירועה בוקר מוקדמת (היה חשוב מאוד לאחר ההמתנה בתנכ"ג והטיסה). כך יכולנו להתחיל את הטויל עם כוחות חדשים ומצב רוח מרומם. לאינו נפדים מרהיבים וביקרנו באטרים מדהימים ובחבל הארץ עשירים בימים. שהינו בכתה מלאן טוביים ודכנים לשירות מצוין. עבר דאג המדריך שרגא לערכ פולקלור מדיינים. כולנו נהנו מאד והצטלבנו עם צוותי הבידור המקומיים.

אני חיבת לציין כי את הטויל יזם ותכנן גבי וקסברגר זיל. את הבשורה המرة על מותנו קיבלנו עם הגעינו לאופטה, אך לא הזדענו על כך למסחות בשל היכרות רבת השנים עם המנוח. לא רצינו להזכיר לרג'י השכל.

בסקר שנערך בסוף הטויל, הביעו המשתתפים שכיוון רצון הרבה ובקשו להודות באמצעותם לכל העסוקים במלואה, במיוחד מעדן הרוחה והנפשניים במסחר הנכול. תודה מיוחדת לאברהם לויין, י"ר עמותת "הគומות הירוקות", שהתענין טלפונית במהלך הטויל וביקש לא לחסוך דבר להציגו. וכך היה.

ערץ מושך מטיילים והוא היניבש ותחווה השيء בין המשפחות לבן משמר הכלוב ואומוות "הគומות הירוקות". אמו מצפים כבר לפגש הבא!!!

טיול לחו"ל לאלמניות מוג"ב

שבועות הרצון של המשתתפים, שבאה לידי ביטוי במצח הרוחה הטוב לאורך כל הדרך, היא העדות הטובה ביותר ביותר להצלחת הטויל, שבמהלכו נוצרו גם קשרי חברות בין המשתתפים

ניצב משנה (גמ') אלכס זילקוביץ'

חבר ועד העמוהה

טיול לאלמניות מוג"ב לסלובניה, הריביירה הקרואטית ונציה באיטליה, התקיים בין התאריכים 8-14 ביוני 2006. הטויל, שתוכנן ואורגן בקפידה ובה ולפרטי פרט, היה למעשה המפעל האחרון בחיי של יידי סבן ניצב (גמ') גבי וקסברגר זיל, ששימש שנים רבות רצד הרוחה בעמותה. הוא פעל בשיתוף פעולה הדוק עם ניצב משנה (גמ') שרגא לוי, מדריך תיירות מוסמך בעל שם, שאך שימש מורה דרך לkidzooza.

לאחר טיסת של כארבע שעות נחתנו בטראיסט שבאיטליה. חצינו את היבול לסלובניה וביקרנו בעיירות הנושש הסלובניות פוטרווד ופיראן העתיקה, טילנו לאורך הטויל המקסימה ונחננו מחוץ הים ומבתי הקפה והמוסדות. לקרה הצעירים חצינו את הנගול הקרואטי והמשכנו בנסעה ליערות הנושש אופטיה, ומשם - לילנה בחצי אי איסטריה.

היום השני התחל ב ביקור בעיר פולה, הדרומית ביותר בחצי האי איסטריה, שבה שרידים רומיים, ומשם המשכנו לעיירות הקטן היפות של אורך הריביירה הקרואטית.

ביום השלישי עם בוקר יצאנו לבקר בפרק הלאומי פלייטויזה, אחד

קשר מיוחד שנמשך במהלך שנות ימי הטויל
(צילום: אברהם לויין)

מחוות הטבע הנדרות בעולם עם 16 אגמים וכ-100 מפלים יפהפיים המוקפים צפחה יロקה ועשירה.

בימים רכיעי בכור שמןנו פעמיון לכיוון זגרב, בירתה היפהפה של קרואטיה, ויצאנו לטיור מודרך באטריה המפורטים, לרבות בית הקברות מירוגו המשמש אחר כבורה לנוצרים, מוסלמים ויהודים. לאחר סיור רגלי עיר המכשנו לילנה במלון יפהפה באזרע קרנסקה גורה.

בימים החמיישים עם בוקר נסענו לוליאננה, בירת סלובניה המכונה "פראנג הקטנה", סיירנו בשני חלקי העיר הבנינה על גגות נהר הלוליאננה. ביקרנו בשוק הסטגנו ובקדדרלת סנט ניקולאס המרשימה והמשכו בנסעה לפוסטינה, לביקור בלתי נשכח במערת הנטיפים המדהימה.

בימים השישי יצאנו לבקר בטירטبلاد המשקיפה על אגם בלבד. לאחר סיור בטילת היפהפה וטעהה מעתגת הקרמאניט הידועה, המכשנו לביקור בערוצ וינטגר האלפי, וטילנו על נשרי העץ התלויים על המים הזרומים. מכאן המשכו לביקור בגן בין יסינית, למרגלות הר טריגלב הנכבה בהרי סלובניה.

לעת ערב חצינו את הגבול לאיטליה, לילנה לילה בקרבת העיר ונכיה.

בימים השביעי לשוחחנו יצאנו ליום טיול בווציה הקסומה, שננו ליכר סן מרוק, טילנו לאורך בתיה הקפה בין אלף היוניים, ביקרנו בקדדרלה ובנטו יהודי הראשון בעולם, עברנו על גשר האנחות, ראים את ארמון הדוגים ואר ביקרנו במאפעל לייצור זכוכית אמנותית. בסוף היום המשכו בנסעה לעבר נמל התעופה בעיר ורונה, ועם רדת החשכה המרanno בדרכנו חזרה הביתה.

הטיול היה מרתוך ומעוניין והשאר טעם של עוד. שכיעות הרצון של המשתתפים, שבאה לידי ביטוי במצח הרוחה הטוב לאורך כל הדרך, היא העדות הטובה ביותר להצלחת הטויל. במהלך הטויל נוצרו קשרי חברות בין המשתתפים, והם נמשכים במפגשים חברתיים ובשיחות טלפון בארץ. גודותינו לכל אלה שעמלו, טrhoו וסייעו להוצאה הטויל לפועל.

תנופת העשייה נמשכת למרות עיכובים טכניים

מזל כוכבי פרשה לנמלאות לפני כשנתיים מתקף קיד קצינת רוחה, ולה היכרות רבת שנים עם המשפחות השכלות. לאור זאת, כניסה לתקף הייתה טהורה וקלה. כולנו מתחלים לה הצלחה. ציון כי כל בעלי התקפים בעומתה, לא יצא מהכלל, פועלים בהתמכות.

האספה הכללית השנתית

אספה כללית של חברי העמותה נערכה בבית המורשת והנצחה של מג"ב ב-1 במרץ השנה. הودעה על קיום האספה כו رسמה בעיתון "ידיעות אחרונות" ב-15 בפברואר, כפי שנדרש בתיקון העמותה, ובזה שזמננו לחברי העמותה להשתתף. לאספה הגיעו כ-60 חברים. לפניהם הגיעו מינוי האספה נערק טקס הרטה הלוט מתמנוניהם של יוסוף (יוסקה) שין זיל' וגבריאל (גבי) וקסברגר זיל' בקיר ההנצחה של דור המיסדים והפעילים בעומתה שהלכו לעולם. על הטקס - בכתבה נפרדת.

האספה הכללית ונפתחה בדקת דומיה לזכר חברי העמותה שהלכו לשנה לעולם, ולזכר שוטרי מג"ב שנפלו בעת שירותם. את האספה פתח י"ר העמותה **תת ניצב (גמי) אברהם לוי**, שסייע את העשייה בשנת 2006 תוך שימות דגש על מיסוד הנHALם בכל הקשור לחסין הנומלן מול משטרת ישראל/מג"ב, דבר המונע בשלב זה את המשך ניתוחה האחר.

פקד ד"ר טל משבג סקר את העשייה הכרוכה באתר, סיפר על ביקורים רבים מכל מגוון האוכלוסייה ומוכחות הביטחון וכן על תכניות לשנת 2007, כולל בתחום סדרות החינוך במג"ב, תכנית הצעדיות ועוד. **בני יצחקי**, בוגר מחזור ב' טרינוגט שוטרי חובה Mai 1964, סקר את גיגיתת המחוור שנערכה באחרונה באנדרטה בסיום העמותה.

רוזה חשבן רוחי כוכבי הציג בכני האספה את הדוחות הכספיים לשנת 2006. עמי כוכבי מצבע את תפקידי זו השנה ה-21 ברכזיות וכהתנדבות, והוא הביע את הסכמתו להמשיך. המינוי אושר פה אחד על ידי האספה הכללית, וכולם הודיעו לו על תרומתו רבת השנים.

דו"ח ועדת הביקורת

הוצע לוכחים הדוח השנתי, כולל העראת בדיקה ולתיקון. את הביקורת ערכו סגן ניצב (גמי) משה שמעוני וניצב משנה (גמי) כמאל חסן.

תמצית העשייה לשנת 2006

(ר)יך הכנסות והוצאות - בטבלאות המצורפות בנפרד)

- מ"מ מול משטרת ישראל/מג"ב להסדרת נהיל בנושאי ייחסי הגומלין עם העמותה
- נופש להורים שcoolim, לאלמנות וליתומות בשני מחוזים בטלכניה וקרואטיה
- נופש לנלי מג'יב ולפצעים מכלון קיסר בטבריה, כולל סיור לימודי והרazziות
- ארגון פגישת מחזור ב' של שוטרי חובה וסגל ג'ום Mai 1964 בבית המורשת
- סיוע בעמאנקי מצוקה ל-19 משפחות שכילות, גמלאים ושוטרים חברי העמותה
- חלוקת שי לכל המשפחות השכלות לראות ראש השנה
- סיורים לימודיים למלאים. הסיורים יוחכו ב-2007
- במלחמת לבנון השנייה חולקו פעמים רבות ממתקים לשוטרי מג"ב בצוון

בשנה החולפת עליה מספר החברים בעמותה, התקיימו מכצעי נופש מסובסדים לנכים, לפוצעי מג"ב ולמשפחות השכלות, הוגש מענקி מצוקה למשפחות השכלות, ארגנו מפגשים של ויצו פלגות מג"ב לדורותיהם, ועוד. מיסוד הנהלים בכל הקשור ליחסם הגומلين עם משטרת ישראל ומג"ב יכול שרת את המשך פיתוח האתר בשנת 2007 - ימשך התכנון ותחל בניה של אגף ההנצחה החדש, תשודרג המערכת האור-קולית במוזאון, תתווסף טריבונה עקב חוסר מקומות ישיבה בטקסים, ועוד היד נתויה

אבי גיטלי

מציר וgeber העמותה

אישור ניהול תקין

לעומתה אישור ניהול תקין ממשרד המשפטים / רשם העמותה עד 31 בדצמבר 2007.

nidol במספר החברים

העמותה גדלה בשנת 2006 ב-125 חברים, והוא מונה היום 3,925 חברים.

הצרפות אזרחים לעמותה

לאור פניות רוכות של אזרחים המבקשים להצטרף לעומתה, הגענו להסדר עם הבנקים שיאפשר להם להצטרף. ההסדר, שייחל לפעול בקרבו, יתבצע על הוראת קבוע שול, על טופס מיוחד שאושר על ידי החברה המתגדת את הבנקים בנושא זה.

כימים, מכינה טכנית, רק כי שמקבל את משכורתו מהמשרד לביטחון הפנים יכול להצטרף לעומתה, ודמי החברות מונחים באמצעות ניכוי היב (שותרים, סוחרים, גמלאים ואלמנות המתקבלות את משכורתן מהמשטרה).

אזרחים המבקשים להצטרף כחברים לעומתנה נמנים עם המשפחות

השכלות המתקבלות את הקצתה ממשרד הביטחון, שוטרי מג"ב בעבר שהשתחררו ללא גמול, מתנדבים במג"ב ועוד.

הסדר החדש עומד בתיקון העמותה סעיף 5 א', שבו צוין:

- (1) החברים המייסדים המשתתפים בקמת רישום העמותה
- (2) כל אדם שישרת בעבר או משרת בחווה בחיל
- (3) שاري בשר של מי שישירותו/שרותם במסגרת החיל
- (4) אזרחים המוקירים את החיל ופועלו

דמי חברים בעמותה

גם השנה לא הועלו דמי החברות בעומתנה, שמאז שנת 1998 עומדים על 15 ש"ח לחודש.

הנהלת העמותה עורכת מצעע הסכירה להצראות חברים נוספים ונוספים לעומתנה וمعدיפה זאת על פני העלאת דמי החברות.

מינויי רכחת רוחה חדשה

רב פקד (גמי) מזל כוכבי נבחרה על ידי ועד העמותה לתפקיד רכחת הרוחה. היא מחליפה את גבי וקסברגר זיל', שמליל תפקיד זה ממש עשר שנים.

- הפקת סרט תדמית חדש על משמר הגבול
 - נוכש מסובסד למשפחות שכולות ברומריה למשך שמונה ימים
 - נוכש מסובסד לנכים ולפצעים של מג"ב בקלאכ ספור לאנטליה למשך חמשה ימים
 - חלוקת שי למשפחות השכולות לקרהת ראש השנה
 - סיוע ליזאי פלוגה ו-ז' ארגון כנשנה פלוגתית לדורותיה
 - הפקת ביתאון העמומה מספר 3
 - הפקת שמונה ביטאוני "סמותה יורקה" עברו ייחודת מג"ב
 - ימי כיף ונוכש מסובסדים לחברי העמומה, בדgesch על גמלאים וממשפחות שכולות
 - תכנון הארכיכון הממוחשב על ידי חברה חזונית המתמחה בנושא
 - הקמת אתר האינטראקטן של העמומה
 - תחזוקה וגינון באתר
- תקורת מיעודה לחברים**
- בסטים האספה חולקו העוזרות התקורת לכמה חברים על תרומה מיוחדתelman קיימ מטרות העמומה. פירוט בכתבה נפרדת.

רכיב הכנסות והוצאות לשנת 2006

הוצאות					
% מיומש	סכום שמומש	פירוט התקציב	תת-סעיף	סעיף	
96%	19,257	20,000	כללי	רשות	מנהלה
	27,079	35,000	שי למשפחות שכולות		
	98,600	100,000	nocsh משפחות שכולות		
	20,848	25,000	nocsh לנכי מג"ב		
			שי נישואין		
	2,500	3,000	ובר/בת מצווה ליתומים		
	19,000	20,000	מענק תמחיה		
	5,550	4,000	זרם ומודעות אבל		
	38,212	35,000	שי לחברי העמומה		
	30,280	45,000	ימי כיף ונוכש לחברים		
91%	26,178	20,000	הוצאות לאור	מורשת	
	6,850	60,000	מחשוב וארכין		
	55,794	50,000	ביטאון העמומה ופרסומים		
	4,600	20,000	כנסים ועצרות במג"ב		
62%	1,120	6,000	חדרי הנצחה והתייחדות	הנצחה	
	24,924	25,000	איןטרנט ומחשוב		
	2,252	5,000	הנצחה כללי		
42%	78,549	200,000	תחזוקה כללית	תחזוקה	
	11,951	15,000	גינון		
0%	0	900,000		פיתוח	
0%	0	120,000			
*28%	473,544	1,708,000	סה"כ		

הכנסות

הערות	הסעיף	הכנסה בפועל	תקציב	תקציב שנתי	תקציב
עפ"י התקנון	דמי חבר	680,000	686,895	680,000	686,895
ראיה הערת**	משרד הביטחון - תחזוקה והנצחה	230,000	115,000	230,000	115,000
עפ"י התקנון	משרד הביטחון		356,000	356,000	356,000
פחות מהתקנון	פיתוח האתר	5,000	3,680	5,000	3,680
סה"כ	תרומות	1,271,000	1,161,575	1,161,575	91.4%

*תקציבים שלא מומשו עברו לתקציב 2007

** 115,000 ש"ח נוספים ע"י משרד הביטחון בסעיף תחזוקה והנצחה והופקו לחשבון העמומה בתחילת 2007 עברו לשנת 2006.

- הופך לשוטרי מג"ב עיתון לטיוכם המלחמה, בצויר איגרת ברכה בראש השנה
- נרכש ציוד צילום ועריכה להוצאה לאור של העמותה
- הופק ביטאון העמותה מספר 2 וצרוך אליו שי צנוג - סמל לדש החולצה
- הוכנס קו אינטרנט לאנדראטה (הדבר היה כרוך בכספי טכניים רבים)
- סיוע למג"ב דרום בהקמת חדר הנצחה לזכר הנופלים מmag"b דרום
- רכשת מכשירי להכנת פנקיק למטריה סדרות חינוך מג"ב מצדדי כ"ח
- עבודות תחזקה וגינון באתר

עלקי התכניות לשנת 2007

- המשך תכנון ותיחילת בכיה של ארגן הנצחה החדש
- תכנון תוספות טריבונה נוספת עקב חוסר מקומות ישיבה בטקסים
- שדרוג המערכת האור-קולית במווזאון

הצעת תקציב לשנת 2007

הוצאות	סה"כ	סה"כ	סה"כ	סה"כ	סה"כ
רשות	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000
	שי למשפחות שכולות	32,000			
	nocsh משפחות שכולות	145,000			
	nocsh לנכי מג"ב	35,000			
	שי בישואין וברב/בת מצווה ליתומים	3,000			
	שי בישואין לנכים קשים	3,000			
	מענק תמכה	25,000			
	שי לחברי העמומה	35,000			
	ימי כיף ונוכש לחברי העמומה	60,000			
מורשת	40,000				
	מחשוב וארכין	70,000			
	ביטאון העמומה ופרסומים	70,000			
	כנסים ועצרות	25,000			
הנצחה	20,000				
	איןטרנט ומחשוב	10,000			
	זרים ומודעות אבל	5,000			
	הנצחה כללי	10,000			
	תחזוקה כללית	220,000			
תחזוקה	20,000				
	גינון	1,300,000			
פיתוח	200,000				
	תכנון ובניה	200,000			
כלת"	2,333,000	סה"כ	סה"כ	סה"כ	סה"כ

הכנסות

יתרת תקציב שלא נצל בשנת 2006	1,234,000
דמי חברות בעמותה	700,000
משרד הביטחון – עברו תחזוקה והנצחה לשנת 2007	230,000
משרד הביטחון – השתתפות בפיתוח האתר לשנת 2006	115,000
תרומות	5,000
סה"כ	2,284,000

הערה: הפרש בין הוצאות להכנסות יילקח מחסכנות המיעדים לפיתוח בלבד

לזכרם של המייסדים והפעילים

בטקס הנצחה מוסר הלוט מתמונתו של המנוח על ידי בני משפחתו ובהשתתפות הנהלת העמותה, חברי העמותה ואורחים, נשאים דברים לזכרו ובסיומו מעמידה העמותה למשפחה תעודה לעדות כי שמו של המנוח הונצח בכית מורשת והנצחה מג"ב.
ביום כינוס האספה הכללית של העמותה ב-1 במרץ השנה, נערכט טקס רב משתפים שבו הוסר הלוט לזכרם של יוסוף (יוסקה) שיין ז"ל ושל סגן ניצב (גנ"ר) גדי קוסברגר ז"ל.

אבי ניטלי
מציר וΖכבר העמותה

**הקיר הסמוך לכנסת לחדר
התiedyדות לזכר חללי מג"ב
מוקדש להנצחת זכרם של מייסדי
העמותה והפעילים שהלכו לעולם**

אסתר וקסברגר מודה בשם
משפחתה למוקרי זכרו של
בעל המנוח ומסירה את
הלוט מתמונתו

ישכה שיין מסירה את הלוט
מתמונת בעלה המנוח

ודאות לאות הוקרה והערכה

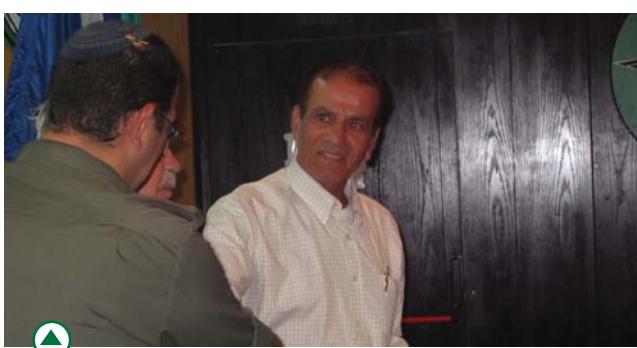
מתכבד מאד הקמת העמותה לפני 21 שנים. רואה החשבן עמי כוכבי מציג את הדוחות הכספיים באספה הכללית

ללוות את המשפחות השוכנות. יואל ברנס

ללוות ולהדריך את הלוחמים הצעירים. י"ר העמותה מעניק תעוזות הוקרה לאחים סאסי ולמודדי אלקסטלי (פולו)

אנדרטה לזכר הנופלים בשער הגולן. גבי עמר

בסיום האספה הכללית של חברי העמותה נערכ טקס מרגש שבו הוננקו על ידי יו"ר העמותה תעוזות הוקרה ל-11 משתתפים בגין פעילות מיוחדת למען קיום מטרות העמותה. "הפעילות שמאורגנת העמותה יוצרות חברותיות גם מעבר לפעלויות עצמן, והעזרה ההדידית היא תוצר לוואי של מפגשים אלו."

***צינה אחרק** - אלמנת שוטר מג"ב ששימשה רכובת לאלמנת מג"ב מלמדתה שחלתה ווותקה למיטטה במשר תקופת ארוכה. צינה טיפלה בה במסירות, וסעדת אותה בשעותיה הקשות עד שהתטאשהה. שוכ הוכח שהפעילות שמאורגנת העמותה יוצרות חברותיות גם מעבר לפעלויות עצמן, והעזרה ההדידית היא תוצר לוואי של מפגשים אלו.

***עמי כוכבי** - רואה החשבן של העמותה מאד הקמתה לפני 21 שנים. עמי מבצע את תפקידו במקצועיות, ביסודיות ובמסירות, תוך מתן ייעוץ והכוונה לעמותה, וכל זאת בהתנדבות מלאה ומתר שיחות.

***ニציב משנה (גמ"י) שראמ לוי ורב נmad (גמ"י) יואל ברנס** - באסון צור א', ב-11 בנובמבר 1982 ובפעולות נוספות נספפת במלחמת שלום הנילן נפל 34 לוחמים של צולנה כ. שראמ לוי היה מפקד הפלוגה, ויאל ברנס היה מפקד המחנה. מאד האסון מילויו השניים את המשפחות השכולות, משתתפים בכל שנה באזכרות ובאירועים משפחתיים אחרים ומסיעים לבני המשפחה בכלקשה לעזרה. אין ספק שפעילות יוצאת דופן זו מוקלה, ولو במעט, על המשפחות השכולות.

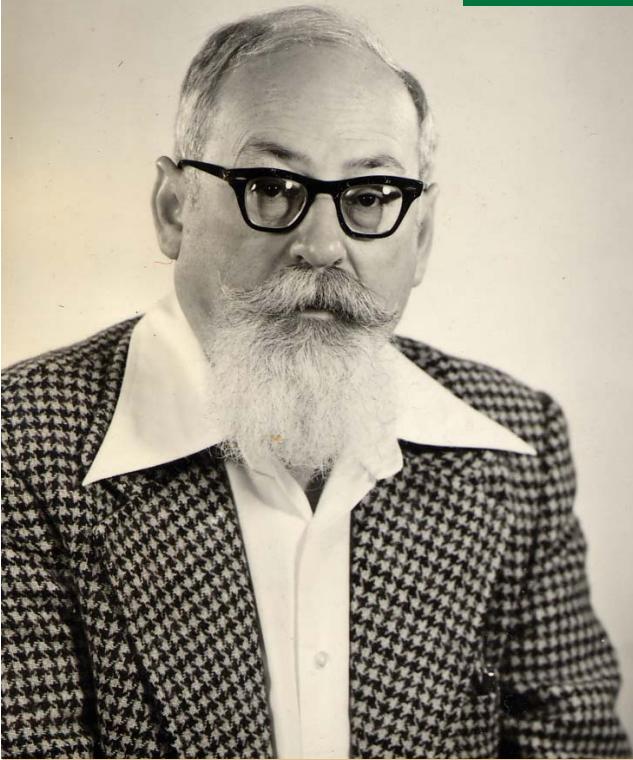
***ニציב משנה (גמ"י) יצחק מלכה** – פרש לגמלאות אחרי 38 שנים שירות במג"ב. בעשור האחרון היה שותף פעיל ביוטר בתכנון וביצוע עבודות פיתוח בבית המורות והנצחה של מג"ב. רעיון המקרים מוגשים בכל פינה וכיינה. למילכה גישות מיוחדת לנושא השכול והנצחה; אחיו דוד זיל נפל בקרבות מלחמת ים הכנורים במסגרת שירותו בחיל התותחנים. אנו תקווה שימשיך לתרום מניסיונו לעמותה בשלבים הבאים של הפיתוח.

***THONSEN דגש, יוסף ואkil, האחים יצחק ורפאל סאסי, מרדכי אלקסטלי (פולו)** - כולם יצאו פלוגות מג"ב בסדרות חינוך בצוותם, כולל ים מорשת בעקבות לחמי מג"ב בעמק הירדן ובעמק בית שאן. יצאי הפלוגה נענו לבקשת מושר החינוך והתדריכו ללוות ולהדריך את הלוחמים הצעירים בנוסאים הקשורים במורשת הקרב באזרע, כל אחד בכמה מהזורים. תרומותם החשובה בלימוד המורשת החילית תלווה את הלחמים בהווה ובעתיד.

***גב' עמר** – אח שכול. אחיו, יוסף עמר זיל, נפל ב-8 באוקטובר 1966 במטיע קיבוץ שער הנגלן, יחד עם חמיו לצוות הסיור אברם לוי, יעקב נגי, וניסים כהן זכרם לברכה. הארכעה נהרגו כאשר רכבם עלה על מוקש. בשנים האחרונות פעל גבי רכובת להנציח את ארבעת הלוחמים, ובסיוע חברי הקיבוץ הקים אנדרטה לזכרם במקום נפלו. מדי שנה הוא מארנן אזכור להרגל האנדרטה. גבי עמר נרתם אף הוא להדריך את פלוגות מג"ב בסדרות חינוך ובמסגרות נוספות, ונוכחותו כאח שכול חשובה מאוד.

אבי ניטלי

מצחיר ומצבר העמותה

לב ענק - שנדם

(דברי הספד ליוסף (יוסקה) שין דיל, שנישאו לזכרו ב-28 בנובמבר 2006 על ידי צבי בר, ראש עיריית רמת גן, מפקד מג"ב בעבר)

בצער ובכאב אנחנו נפרדים ממש מיחד - דמות יוצא דופן, לב ענק, יוסף שין זכרו לברכה.

קשה להאמין, וקשה עוד יותר לדבר על יוסף בלשון עבר. הוא היה מסוגם של האנשים אשר נראה כי בעולם ישארו ויהיו בזמן ובמקום הנכון - כדי לתת יד תומכת, מסייעת, מלטפת, עם עיניים חמורות שמהן ניבט חום אנושי נטול גבולות.

קצתה הרעה מלהאר ולפרט את מסלול חייו ואת היקף תרומתו ועשייתו של יוסף – בכלמי"ח, בחטיבת הנגב, במשמור היישובים, בכית אלפא, וכמוון במרכז המועצות האזריות ובכינק אוצר השולטן המקומי. קצתה עוד יותר הרעה מלספר על עשייתו האוהבת למען משמר הגבול ושוריו, שהיו כבני ובונתיו, ולהם דאג תמיד כמו אבא אהוב ואכפתן, אדם רגש, איש של עשייה, איש משכחה.

בכל תחומי עשייתו בלט יוסף כלבו הרחב ובאישותו המಯוחדת, גם כשבא במנג עם החילום והחיל של כל קך אהב, גם בעבודתו כבנבן, בקביעז ובארגון המועצות האזריות, גם בהיותו לובש מדים.

לכם – יוסקה, לאה ויהודא, הנכבדים וכל בני המשפחה, אבל ראש משפחתכם היקר והאהוב לנו, ולי באופן אישי, אבל רע, חבר, אדם במלוא מוקן המילה, וככל שיחלוף הזמן – רק תעמוק ויגבר כאב חסרונו.

יהי זכרו ברוך

לזכרו האיש שהעם על כתפי האיתנות עוד ועוד

יוסף (יוסקה) שין (27.11.1923 - 30.3.2006) קשור כמעט לכל תחום אפשרי בהקמת המדינה: הת意義ות, מלחמת העצמאות, פלמ"ח, צה"ל, חברות, כלכלה, שלטון מקומי, ביטחון שוטף, ומה לא? ותמיד תוך הפגנת עמוק אינטלקטואלי, יושר איש, כישרונו נדי, עקשנות ואומץ בחתרה להשתתת היעדים. פינה חמה במיוחד הייתה לו לשמור הגבול מאז הקמתו

יאיר גבאי

ראש המועצה האזורית מנשה בשנים 1984-1992

יוסקה איננו. האיש הרובגוני, הפעלן הכלתי מלאה, שהציג נס כמכועלalla תקנה של הזולת במימוש חזונתו, הילך לעולמו בגיל 83, באופן בלתי צפוי בהתאם לנסיבות.

הוא היה תומך נלהב בשמירה הגובל מאז הקמתו ב-1953, וכיון יוזמי הקמת האנדראטה הארצית לזכר חללי הלחיל בצומת עירון (1980) – CUT צומת משמר הגבול – והקמת עמותת "הគותות היירות" ב-1986.

יוסקה נולד ב-30 במרץ 1923, בעיירה ווקשי שבצפון ליטא, כבן זקונים למשפחה ציונית שומרת מצוות שכבה תשע נסוחות. הוריו ואחיו הרכבו נספוח בשואה (ילדי יהודא ולאה נושאים את שמות ההורים). Ach נספה וארבע אחיו עלו ארץ, חלקים בעלייה השלישי, בשנת 1921. יוסף נשלח על ידי הוריו ללימוד בארץ בגיל 12 והשתקע בתל אביב בכית אחותנו. תחילתה למד בכית החינוך לילדי העבדים, וכבר אז התגלה כמנהיג כאשר נבחר ל"וועדת המשפטים" שהייתה כען פורום לבחירת ספסוכים בין ילדים. את לימודיו המשיך בכית הספר בגבעת השלושה, ובמהלך כל התקופה השתтир לתנועת הנוער השומר הצעיר. כmoonן שללאר זמן מה נבחר למזכיר הנהנגה הראשתית. בשליחי 1943 ובהתו חרב בגנדוד "השדה צפון", הctrario יוסף והברוי נגרען השלמה לקיבוץ בית אלפא. השתלבתו הייתה מהירה, ובנסוף לתפקידים שונים ומגוונים שמי לא גם נבחר למזכיר הקיבוץ.

ועל כן, במקביל להיוון י"ר ארגון המועצות האזריות, התרמנה ב-1972-1971 למכיל "אוצר השלוון המוקומי בעמ'", כען בנק לרשות המקומות. יוסקה גם היה כ-40 שנה חבר בדיקטוריון של מפעל הפיס. כמנכ"ל שרוב היישובים בתחום המועצה אזורית מנשה - שביה יהונתי בראש המועצה בין השנים 1984-1992, הנהנו מהקצבות רכבות ומגנות למטרות חינוך, נער, בריאות וספורט. תודות לעזרתו של יוסקה ולתמייה הכלתני מסונית של גדורן גדורן שהיה י"ר המוסד, זכתה המועצה אזרחית מנשה בסוף שנות ה-80 להקצתה נדיבה נדירה של מפעל הפיס כדי להקים בקריית המועצה הנכנית והולכת מרכז פיס קהילתי מפואר.

מאז הקמת משמר הגבול ב-1953 ובכיבו מלא של ארגון המועצות

"קצירה הירעה מלתאר ולפרט את מסלול חייו ואת היקף תרומתו ועשייתו של יוסף - בפלמ"ח, בחטיבת הנגב, במשמר היישובים, בבית אלפא, וכמונו במרכז המועצות האזריות ובבנಕ אוצר השלוון הלאומי. קצירה עוד יותר הירעה מספר על עשיותו האוחבת למן משמר הגבול ושוריו, שחו כבויו ובנותיו, ולהם dag תמיד כמו אבא אהוב ואכפת"

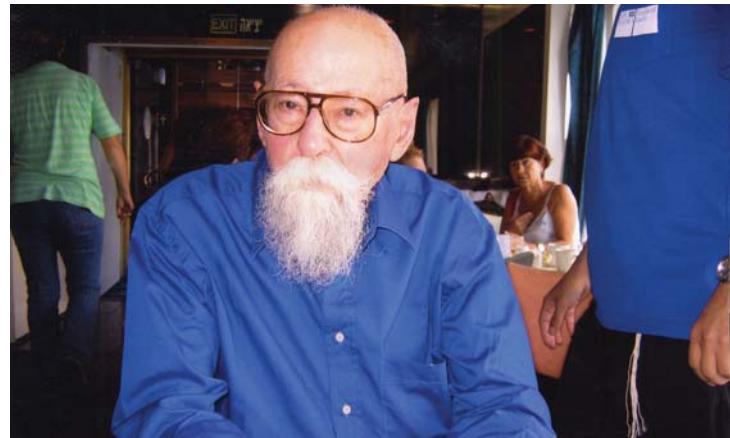
החלפת מפקדי מג"ב ושינוי המדיניות, הופסקו האירועים האמורים).

הוא מוסיף: "בזמןינו, ובעיקר הודות לדאגה ולעזרת הסגנית של המועצה האזרית מנשה, הוקם עמוק אחר הנצחה מרים-צנעם לנופלים מקרב מג"ב. לאחר מכן זה מתקיים מדי שנה טקס הזיכרון לנופלי משמר הנגב, לתפארת המדינה".

ההמשך היה לא פחות מרשימים: לאחר חנוכת האנדראטה באוקטובר 1980 והקמתה של עמותת "הכומרות הירוקות" ב-1986, שיסקה גם היה בין מייסדיה, החל בבניית השלב השני של האתר: מרכז המורשת, כתות לימוד, אמפיתיאטרון ומוזיאון החיל.

ניתן להוסיף ולספר על יוסקה כי היה קשור לכל תחומי אפשרי בהקמת המדינה: התישבות, מלחמת העצמאות, פלמ"ח, צה"ל, חbra, כלכלה, שלטון מקומי, ביתחון שוטף, ומה לא? תלמיד תור הפגנת עומק אינטלקטואלי, יושר אישיש, כישرون נדר, עקשנות ואומץ בחתירה להשגת היעדים.

יסקה, רعيיתו הנאמנה, שרב חלקה בעשיותו והצלחותיו, בגין משפחתו, יידי הרבים, מכיריו ומוקרייו ה facets של אורך ורוחח ארכנון, יזכיר אותו כך לעד וכותובני שתמיד ישמר בעבורו מקום חם לב. יהיו ברוך.

ערך מלחמת העצמאות חל אצלו שינוי תכיסתי ואידאולוגי, והוא חש שתרומתו האישית חלוץ בתנועה הקיבוצית פגה, שהמציאות בארץ עומדת לשינויים ומחייבים קיומים עמידים בפתח וশווים להתרחש בקרוב. ב-1947 הוא התגייס לפלמ"ח למורות ראייתו הילקיה, לרווחת עיורון ללה. הוא האמין אד שביבלו תתרום בתפקידים מנהליים. בתפקידו הראשון היה אפסנא"י "הנדוד השני", תחת קיקודו של יצחק רכי. כשבמרס 1948 הוקמה "חטיבת הנגב" התמונה לאפסנא". במקביל לתקופה ועדת הנגב יוסקה ה策ך אליה חבר. תפקידיה היה לAGON להוקמה ועדת הנגב יוסקה מתיישבי הנגב. מאוחר יותר הוקם לצרכים השוטפים של הצבא ושל מתיישבי הנגב. תפקידיו היו בחתיבת הנגב "המטה העופוי", יוסקה עמד בראשו. תפקידיו היו ריכוך אספקה וצד מחסני מעבר ושילוחם לנגב, ארגון השירותים, טיפול בכיעיות בריאות וכדומה.

לאחר הכרזת המדינה ועל סף שחרור הנגב הנצור הוקמה "חזית ד'" על ידי צה"ל, ולידי של יוסקה עברו כל הכוחות הצבאיים שנילאו בעבר הארונות הצבאיים השווים. יאל אלון, הרמטכ"ל ומפקד "חזית ד'", מינה את יוסקה לקצין הקשור בין מפקחת החזית לבין ועדת הנגב. על הערכתו הרבה לעובdotו מעידה הקדשה של יאל אלון בספר הפלמ"ח" שלח לו, וזה לשונה: "לייסקה, משביר הנגב הנצור ביום מצור כבימי שחזור, ברודה ובתקווה" (ימאל אלון).

יוסקה השחרר מצה"ל, וב-1950 התחיל הפרק החדש והלא פחות מרשים בחיה - עבדתו במחלקה למוסדות האזריות במשרד "המרכז החקלאי". יוסקה נבחר למזכיר ארגון המועצות האזריות, ובמהלך לוייר ההנהלה. בנימין כהן, הי"ר הנוכחי, כתוב בהקדמה בספר "המועצות האזריות בישראל" שיצא לאור ב-1991: "הנני מוצא חובה לציין של המכון היום בארגון המועצות האזריות מכוון על התשתיות הטובה שנבנתה במשך שנים רבות על ידי יוסף שיין, היושב ראש הקודם של ארגוננו. אנו משתדלים להושא על המזכירים שהוא בננה".

יוסקה סבר שהוא מסוגל להעמיס על כתפי האיתנות אחריות נוספת,

כיבוה מרובה למג"ב. יוסקה שיין גוזר את הסרט בחנוכת אחד מבסיסי מג"ב בדרום

קוראים דברים

מהנעשה באתר ההנצחה ובית מורשת מג"ב בשנת 2006-2007

כתב: ד"ר טל משבג, היסטוריון מג"ב, מפקד בית המורשת וההנצחה, צילומים: אורן קראוסר, אסף ביבנובסקי, יוסי שגיא

ילדים זוכרים את פריחת הגן

500 תלמידי גני הילדי מהתוועזה האזרית מנשא התכנסו בעבר יום הזיכרון באתר ההנצחה לטקס מרגש. ארוע זה, שמתකיים זו השנה השניה, נפתח בדקה דומיה לוחר החללים, אחר כך נציג הנגים הניחו זרים והילדים ערכו סיור באתר ההנצחה. היום הסתטם בהצגת תכנית של לחמי פלוגת חריש, בשיתוף לבנים ועוז.

לשנה טובה

ארוע מרגש במיוחד התקיים השנה במלון עשרת ימי תשובה, כאשר תלמידי בית הספר הממלכתי דתי ממושב נוחם הגיעו לביקור באתר ההנצחה בשעה 00:00 לפנות בוקר. התלמידים, בלויית הרים, סיירו במוזיאון ובאתר ההנצחה, ולאחר מכן התכנסו באסמי הרצינו לאמירת סליחות. לסיום נערך טקס קצר לכרכם של חללי מג"ב.

באביב הכל פורה

לא מכבר נשתלו מאות פקעות של נרקיסים, שושניים, ורדים ופרחים נוספים ברחבי האנדרטה. לקחת האביב כוסה האתר במרכז צבעוני יפהפה.

מוסעים בזמן...

כנס קצינים וסמלים תחכורה של מג"ב התקיים השנה בחודש כברואר באנדרטה. המשתתפים סיירו במוזיאון וسمעו הרצאה בנושא: "תולדות מג"ב על גלגולים... המורשת ההיסטורית של החיל והתקהות כל' הרכב לאורך השנים".

בפ"מ לומדים את מורשת מג"ב

במלון חדש יוניבייקר קורס פ"מ של משטרת ישראל באתר ההנצחה המשתתפים שמעו הרצאה מקיפה מההיסטוריה מג"ב, קיבל סקירה ממפקד מוג"ב צפון וערכו סיור בזקו התהפו. ביקור לימודי זה באתר הפך למஸורת בקורס ומשמש אכן דרך ותוספת חשובה בהכשרת הפיקוד הבכיר של משטרת ישראל.

אבי נשבע

במהלך השנה התקיימו שלושה טקסי השבעה לטירוני מג"ב. מאות הטירונים ובני משפחותיהם התכנסו לטקס מרגש, שבו נשבעו אמונים למדינת ישראל.

אנו נושאים לפידים

טקס הדלקת נרות חנוכה התקיים באנדרטה בנוו השישי של החג. הטקס היה שיוא של מיחוז הלפיד, שהחל בCKER בקבורת המכבים במודיעין. במהלך המירוץ נשאו לוחמי החיל מכל המחט"בים את הלפיד, שמננו הדלקה החנוכיה בטקס מושם יותר בנוחות סגל הפיקוד הבכיר של מג"ב.

מחזור ב' טירוני מג"ב יעבור לדום!

כנס מחזור מרנש לשוטרי מג"ב שהתגייסו במחזור ב' מרץ 1964 התקיים זה מכבר באתר ההנצחה. הלוחמים לשעבר התכנסו ליום של העലאת זיכרונות, מורשת, היסטוריה וגעגועים. הם סיירו באתר, נפגשו עם חברים וערכו טקס זיכרון שבו התאחדו עם חבריהם שנפלו. בימיים אלו אף שוקדים על קיום מפגשים נוספים לפלוגות ו-IZ. כרטים באתר ההנצחה.

טקס לזכר חללי מג"ב

כמדי שנה, בין כסא לעשרו, התקיים טקס לזכר חללי מג"ב בכית המורשת והנצחה. הטקס התקיים במעמד המפק"ל, הש"ר לביטחון הכנים, סgal הפיקוד הבכיר של משטרת ישראל ומשמר הגבול, לוחמים, לוחמות, וכן המשפחות השוכנות.

במלמד"ש לומדים מג"ב

במהלך השנה התרחשו באתר ההנצחה כל המחלקות מקורשי הקצינים הייעודיים והמינים מהמורוץ ללימודיו משתרעה. החניכים השתתפו ביום עיון מקיף שעסוק במורשת מג"ב, סיירו במקוואן ובשיטה האתר וטיילו למען עין ארוכות הסוכר.

לינה על גללים

אלפנות בתי הספר הארץ – ליגת בתי הספר לאופניים, נערכה השנה באנדרטה מג"ב. בהשתתפות מאות תלמידים. במהלך התחרות התקיים הפיננס סטגוני ונערכו דרכות וסיורים בשטח האתר ובסביבתו.

נוף ומורשת

במהלך חדש דצמבר התקיים נוף מיוחד לנכי מג'ב במלון קיסר בטבריה. הנוף אורגן על ידי ר' פקד יוסי שנגיא, קצין נגמ"ים מג'ב, ועמוותת "הគמות הירוקות". הנופשים יצאו לטיור מורשת בCKER הירדן ובעמק בית שאן, בעקבות לוחמי הគמות הירוקות.

הפיננס בחול המועד סוכות

במהלך חול המועד סוכות התקיים באתר הפיננס ענק שככל מסע אופניים, מתנפחים לילדים, הופעה של להקת מג"ב ועוד.

אנחנו על המפה

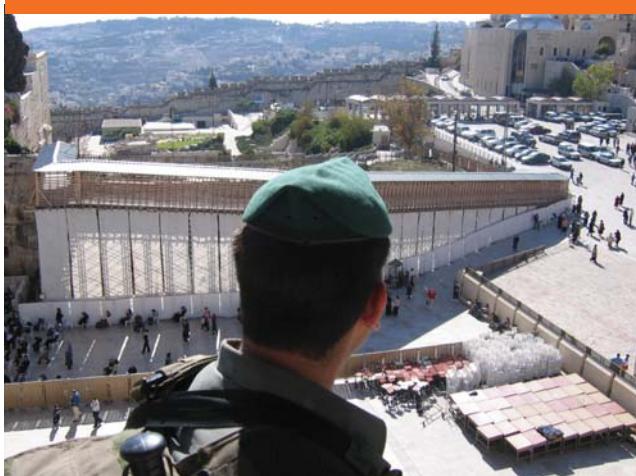
בדרכו לאטר ההנצחה הוצב שלילט חדש במטרה להקל על הבאים להגעה למקום. חברות "דרך ארץ", מכונית כביש 6, חנכה שביל אופניים בשיתוף עם המועצה המקומית מנשה ועם קק"ל. השביל עוצר בין מחלף נצני ועד מחלף עירון, כשהשנקות הסיטים של המסלול היא באתר ההנצחה של משמר הגבול.

יום "גאה להיות שיר"

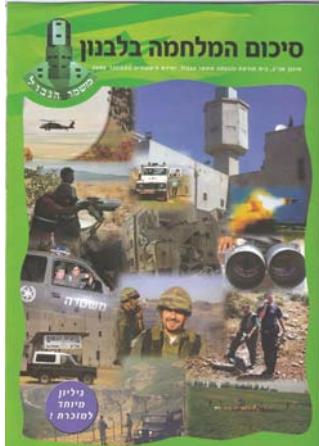

במהלך השנה ביקרו באנדראטה טירוני משמר הגבול, ביום שיעוד ללמידת המורשת ואאות היחידה. הטירונים צפכו בסרטים, קיבלו הדרכה במוזאון, השתתפו בשיחה עם המפקדים, ובעיקר התאמנו להיות שייכים.

סירוש מורשת בעקבות לוחמי הכותמות היירוקות - 40 שנה לאיחוד ירושלים

תיעוד מלחמת לבנון השנייה

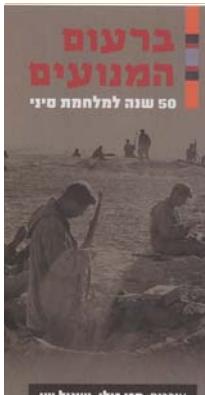
במהלך מלחמת לבנון השנייה עסק הצוות באנדראטה בתיעוד פעילות מג"ב. לאחר המלחמה הופקה חוברת הממסכת את הפעולות מג"ב בזמן המלחמה. החוברת הוצבה בכל יחידות מג"ב וזכה לשבחים רבים.

קורס מפקדי יחידות לומדים מורשת

השנה, כמו בשנים עברו, למדו חניכי קורס מפקדי יחידות את מורשת החיל. במהלך הקורס השתתפו החניכים בקורס רוח של הרצאות, מתחזק לעל- 40 שעות בנושאי מורשת. בין השאר הם השתתפו ביום עיון באנדראטה ויצאו לסירוש מורשת עמוק כי שאן, בירושלים ועוד.

"ברעים המנועים"

לרגל ציון 50 שנה למלחמת סיני יצא הספר "ברעים המנועים" בהוצאה מערכות - משרד הביטחון. הספר יצא על ידי יחידת ההיסטוריה של צה"ל, בשיתוף חוקרים והיסטוריונים, והוא כולל מאמר בכתביהם אקדמי של היסטוריון משמר הגבול, העוסק בתפקידו של מג"ב בזמן מלחמת סיני. את הספר ניתן להשיג בחניות הספרים המובחרות. במהלך שנת 2007 עתיד לצאת ספר נוסף שיעסוק ב-40 שנה למלחמות ששתי הימים. בספר זה אמור להתרכסם מחקר מקיף שנערך בשנה האחרונות על פעילות מג"ב במהלך המלחמה היא.

ממורשת משה - למורשת מג"ב

כ-500 תלמידי בית הספר מורשת משה מורות גן, מלווים בחורייהם, הגיעו לאנדרטה. הם קיימו במקום טקס לזכר חללי מג"ב וזכו להצגת תכליות של פלוגת חריש, שכלה שימוש בסוסים וככלבים. מפקד האתר בירך את הבאים והודה לעמי כוכבי, הורה של תלמידה מובית בספר ורואה החשbon בהתנדבות של עמותת "הគותות הייוקות" מזה 21 שנים.

למעלה מ-60,000 ביקרו באתר

במהלך השנה الأخيرة ביקרו באתר למעלה מ-60,000 מבקרים ויתר מ-21,000 הגיעו בדרך. עליה נعلا!

זכרים את סגן ניצב אריה גוב

במועדון החברים נקבעת כ"ח התקיים ערב לזכרו של סגן ניצב אריה גוב, בהשתתפות בני משפחתו, חברים וידידים מג"ב. סגן מפקד מג"ב כיבד את האירוע בנוכחותו, והזינה מצחת לזכרו של אריה גוב, שהוכנה על ידי מדריכי בית המורשת וההנצחה.

מאוסטרליה לחריש

כ-100 בני נוער מאוסטרליה, שמשירום בארץ במסגרת פרויקט "תגלית", הגיעו לביקור בפלוגת חריש של מג"ב. הם סיירו בכו התפר, שמעו הסבריהם על האזרע וביקרו באתר ההנצחה ובמוזאון. בני הנוער גילו התענית רכה בפעולות החיל בעבר ובהווה. בסיום ביקורם התקיימה תצוגת תכליות של פלוגה מ"ד בשיתוף ייחידת הכלבנים.

עמייתים בפראג

בכ"קורי בעיר פראג שככ'יה, בחול המועד פסח, בעודו כסע להנאי בפרק היפפה הסובב את "המצודה" המכופמת של פראג, עקפו אותו שני שוטרים יroke כומתת בצעידה מהירה מהירה. לרגע חשבתי שמדובר בשני לוחמי מג"ב שנכלו עלי' משמים, אבל הדמיון הרך של השוטרים הציגים ללחמי מג"ב שלנו (אך על פי שבסתר לכ' חשבתי שהיא נחמד אם לכל לוחמים יהיו מדים מוגנים בקידידה כל קר ונוגם כומנות הנוטות לצד אחד בלבד), אך כמובן שההטעתי מידי. זינקי בעקבותיהם, אך בשל רגלי הגדיל הדואות כימים של צעידה בלתי פוסקת ברחובות פראג, כשתרמילי העמוס בקבוק מים גדול, מטריות ומעיל, לא מקל עלי', לא עליה בידי להשיגם. החבירה האלה פשוט טסו, נראה בתגובה למשימה כלשהי שנקראו אליה. שלוותם כموון את מצלמתי הצמודה ורציתי לצלםם, אך חוץ מצלמים את אחורים - לא צלחתי במשימה. אבל לא איש כמווני ירפה מטרפו. המשכתו בעקבותיהם. בסופה מסויים של ההליכה-ריצה המתורפת הזאת, חיכשו השנינים, ננראה דרכו קצור וכנו לעבר אחד השערים הצדדיים של הפרק. למזרע היו השערים נעולים, והם סבו על עקבותיהם, וכך מצאת עצמי סוף סוף מולם... וצלמתי אותם מלפנים. אבל לא הספקתי להוציאו ולא מילאה מכ'. רציתי להציג את עצמי כעוזר בטאטן "הគותות הייוקות" מישראל ולקיים ריאיון קצר, אבל השנינים חילפו על פניי ביעף. נשארתי כשרק חצי תוארתי בידי - צילום של השנינים... מילא, אני מניח את עצמו, גם זה לטוכה, במיזוח שונדים בפגתם החדש – תמונה אחת שווה אלף מילם. והרי היא לפניכם.

נודד ניב

המְרַבָּלִים - ייחידת העילית של פלוגה ח'

וטכניות, וכן על מאפייני הכל ותורת הלחימה. לצד היחידה היו סיירות צה"ל שעסקו במרכ"לים: אנזוז וחורוב. לחידה היו כלים ורכבים אשר נפרשו לאורך הגבולות לילה לילה בתיאום מלא עם פיקוד הצפון.

בשנים 1969-1976 היו לאורך הגבול תקריות רכבות שבן היה היחידה מעורבת. החילימ שכך במארכים בתרוך שטה האויב בקורס ובסלה, רטבים עד לשד עצמותיהם. לעיתים יצאו הלחמים למארכים כשם חולם, עקב מחסור בכוח אדם וכשל מחויכותם לחביריהם ולמדינה. הפיקוד העליון בצד א' ובמנ"ב ומפקדי היחידה ידעו איזה אויב עksen עודםمولם, אך הערכו את מיטומנותם ותקופתם של הלחמים אשר הגיעו להצלחות רבות.

יצחק מלכה, ניצב משנה בדימוס, שהיה מדריך וסקן למפקד היחידה, מספר על נבשcia היחידה ועל המוטו שהוביל את לחימתה: "colsם בשבי אחד, אחד בשבי כלום". הוא מתגעגע לתקופה שבה היה צריך להתרה אנסים לבלט הביתה למורות הסיכון במארכים והסיקו להיתקלות. הלחמים האבו זה את זה ואהבו להיות יחד. סדר היום היה: השכחה, אימון גופני, ארוחות צהרים, הדרכה והזהה כלית, סיור שטח, מטוווח לאייפוס הכל, הכתנת הכלים, מסדר לביקחת הצד, תדרוך לפרטים ויצאה לשטח למארב וחזר חיללה. מלכה מספר על היתקלות מארב בפיג'ו של בן חמו באחור קיבוץ יאזור, שם זיהו 23 כוחלים שנבראש עמד קצין סורי. המארב פתח באש, ובسرיקות בפיקודו של מלכה התגלו שני הרוגים ו-60 פצועים מרגמה 60 מ"מ. התוצאה הכללית – מניעת פגוע קשה בקיבוץ יאזור.

פרוספר עזרן, מפקד ייחידת מרכ"לים בפלוגה ח' ולימים ראש עיריית קריית שמונה, מספר על כך שהתקקש לסייע בהקמת ייחידת הדגנים, מושג חדש באותה ימים, שיפורוoso מארב לילה עם צייד אינפרה-אדם וגיף קסן עם ציוד. הכל געשה בצרורה פרטיזנית, לדבורי, עד שהכל שוכל והפרק למרכ"ל, כולל הכתנת תורת לחימה. היחידה שודרגה בצד מקבע, בוגני צמר למארב, ומאותר יותר קיבלו הלחמים גרבים המתמחמים על ידי סוללה. עדן מצין שהדבר חולל מהפכה במג"ב בכל הנוגע לבקשנות הלחמים לשרת ביחידה המיחודת, ייחידת המרכ"לים. הוא מספר שכהתקלות שבה השתחף ב-1972 חצו את הגבול ועברו בין הכפרים בית ג'בל למרכבה, ושכך במארכ בעקבות יידעה מודיעינית. עבورو זמן זהה כמה מחבלים. ה挫יחן במרכ"ל הוחלף על ידו, ובוצע ירי כשהוא מזהה את הcadorsים הנוטבים חורדים לנוף של המוחבלים. לאחר הסתערות באש גלגל אחד המוחבלים רימונ ליפויו המרכ"ל, הכוח נשכח והרימן לא התפותץ. התוצאה הכללית – ארבעה מוחבלים הרוגים. הלחמים קיבלו בקבוק שמן פנינה מאלו' פיקוד צפון ומפקד מג"ב.

לוחמי היחידה היו נחושים ובועל מוטביצה גבוהה. הם התחרו בינויהם מי יהיה במקומות המסתכנים ביותר מתוך תקווה להיתקל באויב. צוות המרכ"ל היה מיעון היטב בהפעלת המרכ"ל, וכל אחד היה תפיקד מוגדר. עצמת האש בזמן היתקלות הייתה אדירה, וזה כולל אמצעי נגד טנקים, מרגמות, רימונים, נשק קל בשילוב נותחים ואמצעי לראיית לילה מדוקים להפליא, וכורדיקטורים גדולים בחיסול מוחבלים לאחר גילויים מאוד לסירות שטח. מכאן שהצלחה בעצמת אור דגדלה על ידי המרכ"ל הייתה מידית ותכליתית, בעיקר כשלב נס המוחבלים נמצאו מטענים או פצצות.

בניסיון לתת מענה לאירועים חבלים נגזרות عمק בית שאן ובגבול הצפוני - הנחת מוקשים על צירי המערך ועל הדרכים שבן נעו כלים חקלאים, ירי בזוקות על סיורי צה"ל ומג"ב, וניסיונות חדרה ליישובים לאורך הגבול הצפוני, הוקמה במסגרת פלוגה ח' של מג"ב ייחידת מרכ"לים (מערכת ראייה ובקרת לילה). היחידה ציודה במכשירים מושכללים לראיית לילה, שהותקנו על גבי נייפים וקומנדרים, והגיעה לתוצאות מעולות בתחום עם ייחידות מקבילות בצה"ל שি�שבו על הגבול. רפאל איתן, אלוף הפיקוד דאז, לימים הרמטכ"ל, הזכיר אותה כיחידת עילית לכל דבר

סקן ניצב (גמ"י) חיים אבוחצירא לוחם לשעבר ביחידת המרכ"לים

בתחילת ספטמבר 1953 התקבלה החלטה על ידי צה"ל ומשטרת ישראל להקים פלוגת מג"ב שתהיה אחראית על חילוק מהגבול הסורי-לבוני. הפלוגה שהוקמה, פלוגה ח', שמקורה הראשון היה אברהם לין, לימים סגן מפקד מג"ב וכיום ייר עמותת "הគומנות היירוקות", עסקה באבטחת הגבול מפני מסתננים, בקרים מארכים צפים בכינור, באבטחת עבודות ייבוש החולה, באבטחת ישובים מפני חידרות מוחבלים וכיסויו לקליטת עולמים. כל זאת, כאשר לאור הנסיבות לא הייתה גדר מערכת אלא אבני גובל, ובין ישראל וסוריה הפריד נהר הירדן.

לאחר מלחמת ששת הימים התגברו האירועים נגזרות عمק בית שאן ובגבול הצפוני: הונחו מוקשים על צירי המערך ועל הדרכים שבן נעו כלים חקלאים, היה ירי בזוקות על סיורי צה"ל ומג"ב, ונעו ניסיונות חדרה ליישובים שער הגולן, טירת צבי, אשdot יעקב ויישובים אחרים לאורך הגבול הצפוני.

בניסיון לתת מענה לאירועים הרבים נפרסה פלוגה ח' ביחס נקודות: בגבולות משמר הירדן, קריית שמונה, מצודת כ"ח, עירה והמטה בצתפת. כמו כן הוקמה ייחידת מרכ"לים (מערכת ראייה ובקרת לילה) בפיקודו של מפקד הפלוגה אברהם מרכוס ומפקדי היחידה בני נתיב, סנה גדי אל, אורי ארבל ופרוספר עדן. היחידה ציודה במכשירים מושכללים לראיית לילה, שהותקנו על גבי נייפים וקומנדרים, ואלו נתנו מענה והולם להיקף הפעולות החבלנית תוך נילוי אומץ של אנשי היחידה לאורך כל התקופה. היחידה הגיעה לתוצאות מעולות בתחום עם ייחידות מקבילות בצה"ל שি�שבו על הגבול.

ב-1969, לאחר סדרת השתלmoות בצה"ל גובשה היחידה ואורגנה ונקלטו בה שוטרי מג"ב, בעיקר מתנדבים, שכאו מישובי הסביבה, ומאותר יותר בוגרי קורס מפקדי כיתות. היחידה למדה תפעול

אלופי פיקוד הצפון באותה עת על יחידת המרב"לים: " הם עשו עבודה מצוינת "

אלוף הפיקוד רפאל איתן בין השנים 1974-1977. ספר שלחץ הבהירו השוטף היה כבד מאד והכוחות של מג"ב היו כוחות מעולים. הם פעלו כמו הצבא בכל משימה ובכל מקום, ולאור פעילותם התייחסו אליהם כמו אל כל יחידת עילית בצבא.

מושטה נור היה אלוף פיקוד הצפון בשנים 1972-1974, ורומטכ"ל בשנים 1974-1978. הוא מסך שהוא יחשים ממצוין עם מפקדי מג"ב אך שמען אשד וחימם לו. הוא שיתף את מג"ב בכיבוש השוטף ובכעילות המרשימה של יחידת המארבים לאורך גבול הלבנון, והם עשו עבודה מצוינת. מושטה נור סיפר שכבלו הראשון הלבנון, והוא רקס צה"ל יחידת אנדו לאורך הגבול, ששוכנו לולות רכבים במארכם. הוא רקס צה"ל יחידת אגד שבסביבה מוקצתה הדרשת התמורות, אך הוא העביר שטענו שזו עבודה מקטועית מצוינת. "רצית מואד שיכנסו את האחוריות למג"ב והם עשו עבודה מצוינת. רצית מואד שיכנסו לתוך לבנון ויעברו את הגבול לפשיטות ומארבים מיוחדים, אך הייתה בעיה חוקית - מג"ב כפוף למשטרה שפעלת בגבולות בלבד. היה תמיד בעיה חוקית עד מג"ב. בתחוםים מסוימים הם עשו פעילות טובה יותר ולא היה לי ספק ביכולת הטובה".

מפקדי מג"ב דוד, שוראיינו בתחילת שנות ה-90 לקראת הוצאה חוברת אודות פלוגה ח' ומפגש אנשי הפלוגה דרותיה:

"אנשי המרב"לים היו מיטב הנעור"

חיים לוי (1972-1976) מס'ר: "יחידת המרב"לים קיבלת ציון גבורה לאחר בדיקה של המטכ"ל ביחס לשאר הסירות בצה"ל (אגוז, חרוב וכדום). מתרבר שאנשי המרב"לים היו מיטב הנעור וכו' מתוך צפיה לתקירות ומעשי גבורה, אכן כך היה. המפקדים אמרו כי המשמעת ותחזוקת הכלים והרכבים הישנים היו יוצאים מן הכלל".

שמעון אשד (1964-1972) מס'ר על פלוגה ח' ובמיוחד על יחידת המרב"לים שעמדה בכני האובי בתקירות רבות ובכל האתגרים, הייתה בעלת מוטיבציה נכהה והגעה לוצאות מרשים.

צבי בר (1983-1983) זכר את פלוגה ח' עם מרדפים על הקוו, חדירות ותקירות, רבות. הפלוגה הייתה מסודרת, מאורגנת ומושמעת. על יחידת המרב"לים יש לו רק שניים: "הם היו יותר מתקדמים מצה"ל גם מבחינת התחזוקה והצלחות הרבות".

מפקדי פלוגה ח' על יחידת המרב"לים: "המאץ הכספי והתחרות המתמדת עם סיירת אגוז הכיאו אותנו לשיא מבחינה מבצעית"

יעקב גנוט (1971-1973) מס'ר על הפלוגה שהיתה מגבשת מאד ומחינה מבצעית היהת ברמה גבוהה ביותר. האירועים הכרתו את כושרה המבצעי. האנשים שרכובם היו שוטרי חובה ראו במשמעותם את השיא מכל הבחינות. "לא היה מקרה אחד של הידרות, המאץ הכספי והתחרות המתמדת עם סיירת אגוז הכיאו אותנו לשיא מבחינה מבצעית".

שיאה של פעילות פלוגה ח' היה בתקופת מלחמת ים הכנופיות. יחידות המרב"לים נתקלו אד מכחלים רכים כדרכם לבצע פיגועים בישובים, וכעטם לאור הכרת השטח ומיומנות המרב"לים הפגנו לחומי היחידה לקו שני, ממקל"ל לאלה שנורס מראש הנהקה ועד חורשת טל. בתקופה זו במיחוד היה יותר מ-20 היתקלויות ומסכו 21 קלצינקובים. סיכם גנות: "פלוגה ח' הייתה בשבי בית משפחה. פעילותם מפקד וכלוחם היא עכורי יותר מכל תואר אקדמי או צבאי".

מיימת נש (1976-1980) מס'ר: "פלוגה ח' הייתה מיוחדת במבנה, ובעיקר ייחידת המרב"לים שבייצעה המונע מארבים לאורך גבול לבנון, כולל ביצוע 'סולמות' - כניסה לתוך שטח לבנון בשילוב כוחות חילוץ. זה היה למעשה בית הספר שבו למדו לחומי היחידה מהצבא וגם למדו את הצבא".

ב-9 בינואר 1972 חדרה חולית מחללים לישראל וירתה חזוקות בקרבת העיר צפת. תוך כדי נסיגתה לנכול בקרבת קיבוץ יראן נתקלה במארכ'יה כפיקודי. כאשר המחללים הגיעו לנדר המערכת כדי לחוץה, חוסלו שלשה מחללים שהיו בזוקות לעבר צפת. לחרות היום הומין אלוף פיקוד הצפון מוטה גור את הוצאות לחקירה וקיבלו ספר הוקה וכקבוק שמנפינה.

ב-24 בפברואר 1972, בלילה אחד שבו לא הפעילו מרכ"ל בנקודה קריטית ומשמעותית בקשר כן, ליד היישוב נתווה, בעיצומו של ניסיונות לחידירות מחללים פורץ את גדר המערכת ולהפעיל הארגונים, הצלחה חולית מחללים פורץ את כביש הצפון ממערב ומזרחה. בהתקלות בזוקות באמצעות חוטי תיל על כביש הצפון ממערב ומזרחה. נפגע רכב צה"ל, נהרג קצין מיוחדת אגוז, הנגג נפגעו ונפגעו כוח חילוץ שהגיע בוגנ"ש מג"ב סאסא לאשר כן, בכירקו של פרוספר עדין. בין לחומי השגעה בקומנדקר מג"ב סאסא, בכירקו של פרוספר עדין. בין לחומי השגעה בוגנ"ש מג"ב סאסא, בכירקו של פרוספר עדין. בין לחומי שני הרוגים, קצין צה"ל וקצין גששים מג"ב, סלאח סעד, חמשה פצועים מג"ב ואחד מצה"ל. בין הכאומים היה יעקב גנוט, אשר נפגע מרטיסים בכתפו ובכפינו ואיבד את עינו. מאירוע זה הופקו ללחמים ממשעותם ביחס לתוקפה קשה זו - גנהל כיססה לאירועים, נוהל ליווי בקרבת הגבול, איתור ונטול חוטי תיל, גנהל עבודת גששים בוגנ"שים ביום ובלילה, וכן פורטו תורות לחימה לכוחות הסיורים והמרב"לים.

לטיכום, יחידת המרב"לים הייתה יחידת עילית ככל ייחידות צה"ל המובחרות, כאשר החלומות היו חזרוי מוטיבציה. התחרות בין המפקדים ובין יחידות צה"ל הייתה אטגר, והניסיונו המצטבר בהפעלת הכלים בעת התקלות עם מחללים הביא להצלחות רבות וכמעט ללא נפגעים.

על פלוגה ח' ויחידת המרב"לים כפרט ניתן להמשיר ולספר סיפוריו נכהה של לוחמים ומפקדים רכבים אשר שירותו אמכנה את המדינה תון סיון ממשי יומיומי, הצלחו למונע חידירות רבות של מחללים אל שטחנו ואפשרו המשך אורח חיים סדר של תושבי ישובי הצפון.

פלוגה ח' ויחידת המרב"לים ספגו אבדות רבות לאורך השנהם. הנוגלים למדדו אותנו גבורה ואומץ לב זכרם ילוח אוננו לעד.

זכונות

לא חשל טלפון, ומשכורת שולמה במחוזן

היא זה בשנות ה-50, עת שירתי מג"ב, בפלוגה ז', במשטרת מג'דון, תחנה ללא חשל וטלפון. הקשר היחיד היה מכשיר קשר. הוא והതואורה במקום הופעלו באמצעות גנרטור, שנגנו להדריקו עם רדת החשכה ולכבותו בחוץ הלילה. באופןם ימיים שלולמה המשכורת החדשית במחוזן, כמעט כביצורי תלוש המשכורת. השלים באזאת תקופה היא אויר רון זל. גם אני הצטרמתי אליו והינו נסעים לחלק את המעטפות לכל ייחידות מג"ב צפוני, כולל בית שאן, סאסא, אילון, מצודת כוכב, עפולה ועוד. נסענו למוקומות אלו בגיב. העליה צפונה בחורף הייתה חוויה מוקפאת עצמאית. ממש הזמן התחלתי לעובד כפקוד בפלוגה ז', וגם ממנה הגדור שি�שב אז במשטרת טבריה.

לאחר שהשתלםתי ולמדתי להדפיס במכונת כתיבה, וגם להכעיל מכונת שכפול, התחלתי את תפקידי כמזכיר, תחילה במוביל הארצי, ולאחר מלחמת ששת הימים הקמנו את פלוגה ט' בכיקודו של ישעיהו ליזוביץ', בעיר העתיקה בירושלים. שם עברנו לשטחים, לבינין. מכנינו עברתי לירושלים ושירותי תחת פיקודו של המ"כ גבריאל אשトン דיל. לאחר מכן חזרתי לשירות בכנין, בפלוגה צ"ג, עד לפרישתי למלאות בשנת 1984.

האנדרטה

ניצבת באתר דומה
ובчаirs חרותים שמות גיבורי האומה
אשר נפלו חללים
בכל מקום שהוא מוצבים.

mdi שנה הם מתאפסים
מכקדמים וגם חילום
לכךור את החברים הנගרים
ולכךור ולא לשכוח לעולמי עולמיים.

כך ימשך מדור לדור
עד שיעז הדור
ויעז השלים המכוחל
ולא יחרת עוד חל.

יעקב פילוט
גמלאי

פגישה שכDOT

מפגש עצוב ושמח גם יחד

חברי מחזור החובקה השני של מג"ב, שנת 1964, קיימו פגישה מרגשת באתר המורשת וההנצחה של מג"ב. "המחזור שהכי הרבה מדברים עליו"

משה מזרחי

סוף סוף, לאחר מאטים גדולים, נפל בחלקי לארגן מפגש חברים משירות סדיר בмаг"ב. רק ליותר משנה לאתר את החברים ולמצוא את הכתובות והטלפונים שלהם. המפגש נערכ בסיוע עמותות "הכמהות היירות", בעיקר בעזרתו הרבה של חברנו המשוחrf אבי גיטל, מזכיר העמותה.

המפגש עם החברים, שנערך ב-25 בדצמבר 2006, היה מרגש מאוד. איני יכול לשוכח את הסיפורים וההתרשות של המ"כ בני קול והט"מ אברהם שורץ, שהיו לנו כמו אבא ואימא בתקופה שאחננו הינו כמו ילדים. המפגש היה עצוב ושמUCH גם ייחד. עזוב - כיוון שהרבה חברים יקרים לא היו אתנו ולא יכולנו לשחרר אותם בשמחה שבמפגש. כמה חברים גם הפכו, לצערנו, לנכים.

שמחתי מאוד שהמחזור שלנו, מחזור החובקה השני, שנת 1964, היה המצח שמכמנו יצאו hei הרבה קצינים בכירים, המצח שהכי הרבה מדברים עליו. אני רוצה להזכיר את אלברט כהן שהיה מ"מ שלם, איש יקר ונגדל שנכצר ממנו להיות אתנו במפגש בגלל מחלתו. אני רוצה להזכיר גם את סלמן אבו יאמן, שגם הוא לצערנו לא נכח באירוע. אני מאמין שהם הרבה בריאות ואריכות ימים. אלה אנשים שהרו לנו דוגמה לאהבת הארץ. בני קול,بني יצחק, גוריג אטיאס ואני בירנו ביכתם והשמחה הייתה מולה. שמחנו כלנו שיש לנו עמותה לתפארת שומרת על גחלת מג"ב, שבמסגרתה נוכל לקיים את האזכורים של חבריינו שנפלו, וכן נם לאorgan את השמחות. בהזמנות זו אני רוצה להזכיר שגם מיחסים קיבל את אות הלוחם, כפי שהוכתב לנו. אני רוצה להודות במיוחד, בשם ושם חברי, לאברהם לוי, לאבי גיטל ולכל הצוות הנהדר שעוזר לי לארגן את המפגש. תודה על המתנה הצנועה והיפה שקיבלו מכם. הללויה ויהו עוד מפגשים כאלה וכן נוכנ להזכיר בימים היפים ההם. תודה רבה.

"שמחנו כולנו שיש לנו עמותה לתפארת שומרת על גחלת מג"ב".
חברי מחזור החובקה השני של מג"ב, שנת 1964

משמר הגבול שלי - אמנות ללא גבול

בקשי הספקתי לספק את אווירת מג"ב, וכבר סופרתי לשכ"כ ועסתקתי במשר כחצ'י שנה כלוחם מג"ב בחו"ל בתפקיד אבטחה וביטחון שוטף.

אחוות הלוחמים הייתה נפלאה ומרגשת ביותר

פלוגה ז' המיתולוגית ישכה באוטים ימיים באזרע עמק בית שאן ועמק הירדן. התוואי הטופוגרפי והצמחייה העשירה מאד, הפכו את האזרע לאידיאלי ללחמת גירה על כל היביטה – "ויטנאם של ישראל". עם שובי מחול' בתום הסיפוח, המקומ היחיד שבחינו בא בחשbon לשרת בו היה פלוגה ז', בכיקודו של המ"פ המיתולוגן ויל, אלעדר נהמיאס.

פלוגה ז' בכיקודו של נחמים שירתו לחמים מכל גוני הקשת של החברה הישראלית על כל שכבותיה ועוזותיה. לחמי פלוגה ז' היו נביורים שלא חשו לצאת יומיום לסירות על קו הגבול, לפתחת הקו עם עלות השור ולפיעולות ביטחון שוטף במהלך היום ועד לפרקית מאריכים כללות – כל זאת ביידעם של ים, כמו פעמים ביום, היו היתקלויות עם מחלים שניצלו את הצמחיה למסתור, למילכודות, למיקוש, לחדרות, ולרי מתר הסבר מחד המערבי והזרחי של הירדן. מלחמה זו גבטה נגעים רכבים, מספר רב של הרוגים ופצועים. פלוגה ז' ההרואית. אי אפשר למצות את סיפורו הגבורה של לחימה במאמר מצומצם זה.

פעילותה האגדית של פלוגה ז' מן הראי שתהווה נשוא למחקר מקיף על כל היבטי, מחקר שטרם נעשה. עם זאת, חשוב מאד להציג שכל הערבים הנעלים שלומדים בצה"ל, בצדנים, בכח"ד, כולם, כל "כללי התרבות", באו לידי ביטוי והוא מוכנים בפלוגה ז'. רוח הלחימה, אחוות הלוחמים, הloyalities למדינה ולמערכת, הנאמנות לחברים, המשמעת, הכלל האומר שאם לא נהיה תליינים זה בזה, נהיה תלויים זה לד זה – כל זה בא לידי ביטוי בפלוגה ז'. הדברים הגיעו לידי קר שמקדמת מג"ב תכננו להחליף את פלוגה ז' בפלוגה ד' בפלוגה סירכו בתפקיד הפעילהה הקשה בגבול הירדי, אך הלחמים בפלוגה סירכו בתפקיד להתחלף. סמלים שהיו מיועדים לקורס קצינים דחו את יציאתם כדי לא לעזוב את הייחודה באוטם ימים קשים.

לא הסכמנו שלוחמים שלא מהפלוגה שלנו יעשו את המלאכה

באחד המקרים, לאחר שנטגלהה חדרה, והלוחמים הלוכו בעקבות מחללים ונתקלו עם אחד כרם בית יוסף, התעורר הצורך לפתח בחיפיות את השטח לחקלאים, כדי שיוכלו לעבוד בכרמים. בהיעדר אפשרות להכנס בין הכרמים כדי הנಡס כבד שיוכלו לפוצץ מוקשים שהמחבלים טמנו, התנדבו סגל הפלוגה, סמלי מחלקות, מפקדי מחלקות, קצין המבצעים ואחרים ללבת בין שורות הכרמים עם דוקרים ולנסות לגלות מוקשים לפני יתnan האישור לחקלאים להיכנס לשטח. לא הסכmmo שלוחמים שלא מהפלוגה שלנו יעשו את המלאכה המסוגנת במקומנו. כך פעלנו, ללא היסוס, ללא מושה ובכיתוף עצמי רב. היום הדברים נעשים אחרת. מכתירים את השטח ומתיינים לכוחות המתקווים. עדיף שהחקלאים ימתינו מאחר ששם דבר לא שווה את חיי הלוחמים.

באותן שנים קשות שירת בפלוגה ז' לחם ללא חת, קצין ייבור שמו היל לפני לא רק בג"ב אלא גם בצה"ל. מחרט המרה לא היה מתקבל

אחיתוי ואחיי לוחמי מג"ב הנוכחיים, בדרך כלל נהגים לומר שלא בצדק: "בתקופתי זה היה לך וכך והיום זה לא אותו דבר". לא אחיה, זה לא נכון. בכל תקופה, לכל מערכת יש את שיאיה ולעתים – גם חריגות. כך גם בתקופתנו

הגולמי יוסי

(אחד מלוחמי מג"ב בעבר
השם המלא שמור במערכת)

אני מרשה לעצמי להצהיר: "משמר הגבול שלו", וא Tat בתקופת היוותי לוחם מג"ב בעבר מדרגת שוטר עד קצין, ממש למלטה מתשע שנים, ולאחר פיצועו במלחמות היתקלות עם מחלים במסגרת שירותו בג"ב, ובעיר מתוקף אהבתו למשמר הגבול, אהבה לא גובל, אהבה שתוקפה לא פג למרות השנים הרבות שהלפו, והיא אפילו מתחזמת מים ליום. אשר על כן זהו "משמר הגבול שלו".

"הרומן" שלו עם משמר הגבול החל בשירותו הוכחה בצדנחים, בגדור 890. לקרהת סיום שירות החובה החברים תהו מה לעשות לאחר השחרור. הי' שאמרו: "ניסע לקדחה, שם יש מכבי אש מוצב שתפקידו לבכות שרפות עיר, מזה נהריה ונתפרנס ביערות קנדיה". אחרים, ואני בינם, הודיעו מעצם רעיון הבנידה הטמון בירידה מהארץ. אמרנו שלוחמים היינו ולוחמים נהיה, נمشיך להילחם, אך נשאלת השאלה אם.

ההילה של לוחמי משמר הגבול והובילו אותנו לבחרו במשמר הגבול

ההילה זה עבר מלחמת ששת הימים, תקופה של היתקלויות יומיומיות בגבולות, בעיקר במורה, בגבול ירדן, היתקלויות שבוחן חוסל מחלים רכיבים על ידי לוחמי משמר הגבול. ההילה של לוחמי משמר הגבול וההצלחות של החיל הובילו אותנו לבחרו במשמר הגבול.

התיצבנו קבוצה של חברים מפלוגת הצדנחים בלשכת הגנים של המשטרה, ולמרבה הצער אמרו לנו: "מג"ב? מה פתאות? מי צרי עכשווי לוחמים למג"ב? אנחנו דוקרים לשוטרים בכהולה". וכך מצאתי את עצמי בקורס שוטרים בשפרעם למשך תשעה חודשים. באמצעות הקורס, בין 1967, פרצה מלחמת ששת הימים ושער מג"ב "נפתחה לרוחה".

тирונות קבע קזרה במג"ב תלפיות (מי צריך את זה? אנחנו מהצדנחים...), תפקיד מדריך בבית חורן, מ"כ בפלוגה ז' ברמאללה בכיקודו של קסלר, ובשם, ברמאללה, כראש את סמל המחלקה של מהצדנחים – שמואל, ביבי ורובי, בתפקיד מפקדי מחלקות. המפגש במג"ב עם הלוחמים היה מהם. החוויות במג"ב, אופי משימותיו, ההוווי, אחוות הלוחמים מכל העדות והדתוות – מוסלים, נוצרים, דרוזים, בדואים, צركסים ויהודים, אחוות הלוחמים ה затה הייתה נכלאה ומרגשת ביותר. כל זה הפק את מג"ב לחיל יחיד מסוג, שהשירות בנו, נעים ומרגש.

המארכ". אין צורך לתרגם את הת███ול שלו ושל אנשי הצוות. הרי הכתמונה במחבלים בכירור. הסריקה הראשונית באישון לילה הסתיימה ללא תוצאות.

כנהוג, יש סריקה נוספת עם או ראשון, כי אם רואים טוב יותר. אך מכךנו במרקח רכابت הבזוקה, כולל המתקנים שננטשו, דם רב, ציוד נוסף וגוף מחבל עם קלצ'יניק חדש שטרם הספיקו לירוח בו אפילו כדור אחד. ברור שכלנו ובמיוחד יעקב גנות שמחנו מאד, ולאות הערכה גנות הענק לאי את הקלצ'יניקוב במותנה. קלצ'יניקוב זה לא האrikacial ימים. באותו שבוע הגע המפק"ל דואז רכ ניצב שאל וחוזלו ד"ל לביקור אצלנו בפלוגה. גנות בקש ממוני שאחזר את הקלצ'יניקוב כדי להעניק אותו למפק"ל, והובטה לו שากבל את הקלצ'יניקוב של המפק"ל. אני מכוכן מסרטתי את הקלצ'יניקוב שלו, אבל את הקלצ'יניקוב של המפק"ל לא קיבלתי עד עצם היום הזה.

אפריל 1974, פסח, חוליות מחבלים חודרת לקריית שמונה. כוח מג"ב פלוגה ח' שבראה יעקב גנות ואני, עבדו האמן, מدلגים מיד לקרית שמונה. עם הכוח שלנו שרקנו את הבניינים שבהם אמרוים להיות המחלבים שהתקמו באחת הדיורות והסתתרו. לאחר שרקנו את הבניין הראשון נכנסנו לבניין השני, שם קיבלו אותנו בירוי נשק קל ובירומים. מהריי ההזה נהרג קצין צה"ל, שהוא אלוף מש"ט המדרה אלוף משנה דוד כהן נפצע בירכו, וגם אני נפצעתי. כוח אבטחה שהיה מחוץ לבניין השיב באש ואני ייחד עם מלכדי באש צולבת הונ של המחלבים שבכינויו והן מכוחותינו שכחצ. הספר ידו, כדור זוהר פגע בחגורות הנ↖ץ של אחד המחלבים, נשמע פיצוץ בדירה שבה הסתרו המחלבים ובכך הסתיים האירוע שנכח מהיר גנבה של נפצעים רבים בקרבת האוכלוסייה האזרחית - זקנים נשים וטר וכן מאנשי כוחות הביטחון

- צה"ל, המשטרה ומג"ב. בכית החולים לא הייתה לרגע בלבד. כל מג"ב היה אצל. לאחר כמה ימיים חזותי למג"ב סאסא קצין מטה. בשנת 1976, משהבנתינו שלאור הפצעה לא אהיה יותר לוחם במג"ב, עברתי לכחולה, למרחב חיפה, שם המשכתי לשורת בתפקיד פיקוד, מטה והדרכה.

במג"ב של היום כבעבר, עושים עבודות קודש

מג"ב בית שאן פלוגה ז' ומג"ב סאסא פלוגה ח' הם מרכז הווייתי עד עצם היום הזה. שני בסיסים אלו עיצבו את עקרונות הלוחמה הצבאית של. בשתי ייחיות אלו למדתי ופיתחתי את כושר הפיקוד. אחיוותי ואחוי לוחמי מג"ב הנוכחים, בדרך כלל גוהנים לומר שלא בצדkan: "בתוקפני זה היה לך וקר והיום זה לא אותו דבר". לא אחוי, זה לא נכון. בכל תקופה, לכל מערכת יש את שיאיה ולעתים - גם חריגות. לך גם בתוקפניינו הוא לא מעת חריגות.

במג"ב של היום כבעבר, עושים עבודות קודש בכל התחומיים - במנזר הכנסי, בערים, בשטחים, בגבולות, בכל אטר ואטר בישראל. מג"ב יחד עם שאר חזותות הביטחון, מהווים אכן יסוד לביטחונה של מדינת ישראל. אחוי ואחיוותי הנכירים, תפילתי כי האל ילווה אתכם בכל מעשיכם ושומר על כולכם, על כל לוחמי מג"ב מכל העדות והדחות, ונאמר אמן.

מאמר זה מוקדש לך אחוי מפלגות ז' ח' שנפל בנת מילוי תפקידים. מטרתו להעצים את מורשת מג"ב המפוארת וכוח השותפות של בניו ובנותו.

שם החלטה על סיום ארוע בטרום התקיעץ עמו. כונתי לנדוול הלחמים, מוחשן דגש, ביום סgan ניצב בגמלאות. "מר מוחשן" כפי שכונה, שירת בתפקיד קצין מבצעים פלוגתי באוטם ימים. כפי שלא ניתן לדבר על פלוגה ז' של מלחמת ההשתה מצל' להזיכר את המ"פ חממייסס, אך אי אפשר שלא להזכיר את מוחשן שההך לסמללה של פלוגה ז' וכן את מרדכי אלקסלפי (פולו), סגן קצין המבצעים שתפקיד מעלה ומUPER.

מפקדת מג"ב דואז הייתה "היכל הקודש" שבו שירותם מפקדים דגולים

מג"ב בית שאן עברתי לשורת במפקדת מג"ב שמקום מושביה היה אד ברמאלה, תחילה כסגן קצין מבצעים ולאחר מכן תפרק לתקפידי שעדיין לא היה מתוכנן, ראש לשכת מפקד מג"ב. מפקדת מג"ב דואז הייתה "היכל הקודש" שבו שירותו מפקדים דגולים ובראשם ניצב שמעון אשד. שמעון אשד וסגן שמואל איתן (אחיי של רפול), שהיה סגן מפקד מג"ב, בנימין גלעד (בינויים), מספק 3 בהיררכיה שהיה דמות פיקודית בעל רוח אבחית, ובסי סל, קצין המבצעים של מג"ב דואז, היו בעבורו דמויות כבירות, מפקדים דגולים שהמכה את העבודה והשהיה במחיצתם לחוויה בלתי רגילה. מהם למדתי רכבות על ישר רכבות על אינטלקטואלי, פיקוד, דוגמה אישית, דאגה לפרט וכן על כל הערכים שההכט אט מג"ב לחיל ייחודי כל כך. בקורס קצינים בכ"ה ז' 1, בפרק של הדאגה לפרט, תמיד הביאו דוגמה את מג"ב. עם חילופי המפקדים במג"ב - שמעון אשד עבר לכחולת לתפקיד מפקד המחו"ז הצפוני וחיים לוי קיבל את תפקיד מפקד מג"ב - יצאת לקורס קצינים. בתום הקורס, ואני עדין רס"ר עם סיכת מ"מ (בזמןנו היה נהוג שכבוד קורס קצינים ממתקני עוד חי שנה עד לקבלת דרגת הממ"ש, בתפקיד מ"מ), שאלו אותי היכן אני מבקש לשורת. מטעב הדברים ובכפוף לאופי שלו, שאלתי את עצמי אם לעזאזל עדין יורים במדינה הזאת? כמובן בממ"ב סאסא.

אגדה מילכת, יעקב גנות...

מג"ב סאסא פלוגה ח' היה באוטה עת בכו האש של המחלבים מדרום לבנון. תחילתה תחת פיקודו של שניאו דיל וכמה שמשר תחת פיקודו של אגדה מילכת, יעקב גנות, איש הנערץ עלי', שנם היום למורת ניל' המופלג אמי נכוון ללכת אחריו באש ובמים, שرك ירמוז. האיש נושא בגין את הצלקות של מג"ב מהתקלויות רבות ובמיוחד אירוע גשר בין המפרנסים. במג"ב סאסא פלוגה ח', כמו בפלוגה ז', שרה רוח קרבת שלמדתי להכיר כל כך טוב במג"ב - היהת קלות, מארבים, ככל בשטח האיביך, חדירות, ירי על ישובים ועוד... קורוז שאותו אמי חייב להזכיר אירוע בעת היתקלות עם מחלבים במארכ' בלילה. באותו זמן כבר הייתי מפקד מחלקה שנייה. במלחמת יום הכנסיים, ביחידת מרב"לים (מארב וככבר בראית לילה), שכבתה כל לילה במארכ' אחר כדי להרבות את הסיכויים להיתקלות. והנה לילה אחד, מול היישוב דוכב' או יראון בתוך טה האיביך, הבחנו מארח' כקילומטר בחוליות מחלבים שמתקרבת ונושאת בזקות מאולתרות. על פי התרגולות כמפקד המארך, הנהתי את אנשי המארך להמתין שייתרוכו אלי כדי שהטוויה יהיה אפקטיבי. כולו הינו דרכים לקראת "קבלת הכנים" שעמדנו לעזרן למחבלים, אלא שהמחבלים ננראה פחדו לפועל לפי התרחש שלנו ונעצרו במרקח של חצי קילומטר מאטנו. אינו אותם בчивור מתחילה להתקין את הבזוקות המאולתרות. בשלב זה שקלתי לפתח באש. אם לא נגע בהם הרי שלפוחות נפריע להם ומנע את היר לעבר היישוב. נתתי פיקוד אש וירינו בכל הכלים ובמיוחד מארח' ב. במקביל דוחה למפקדה כי הגיעו כוחות תנכז, גערקה סריקה ראשוני, וכלום - אך לא מוחבל הרוג אחד ורק לא סיכון של מוחבל. יעקב גנות, אחד בדרגת פקד, הגיע ראשון עם כוחות התגבור והשתולל מרוב צעם: "לא הי מוחבלים, ייריהם סתום, שרופתם את

**במלאות 40 שנה לאיחוד ירושלים
נ兆 בעקבות לוחמי "הcombeutes
הירוקות", מאי ימי "הקו העירוני"
שחזה את העיר ועד לאיחודה
במלחמת ששת הימים**

ד"ר טל משבג
היסטוריון מג"ב, מפקד בית המורשת וההנצחה

יום טיול – מתחפשת ארמן הנציג למוזיאון הרכבל

המסלול: תצפית ארמן הנציג, שכונת אבו טור

משך הסיור: שלוש שעות

נקודות המזואן: תצפית ארמן הנציג הסמוכה לחורשת ארמן הנציג

נקודות סיום: מוזיאון הרכבל

המסלול: נגייע למרפסת התצפית המזרחית בטילת ארמן הנציג

שהיא חלק מטיילת האס, ננד במדרגות תלמיד המסעדה ונפנה שמאלה

לשביל המרוצדי של טילת שרובר

ארמן הנציג

רכס ארמן הנציג נקרא בעברית גיאבל מוכابر. מההר מראה מריה בלב עיר העתיקה, מדבר יהודה, ים המלח והרי מואב. לקרבת סוף שנות ה-20 רכשו הבריטים קרקע בפסגת גיאבל מוכابر ובנו את ארמונו של הנציג העליון שנחנך ב-1933. במבנה נערכו קובלות פנים מפוארות لأنשי השלטונות הבריטיים והישוב היהודי בארץ ישראל. ימים ספורים לפני תום המנדט העבר הארמן לדי הצלב האדום. ב-14 במאי 1948 עזב הנציג העליון הבריטי האחרון סר אלן קניגהאם את הארמן, הדגל הבריטי קופל והוא מן הועבר לידי האו"ם. השיטה הישראלית כללה את אחור חומות הלימוד החקלאי, מיסודה של רחל ימאי בן צבי, עיר השלום ומונזר סנט קליר.

לצ'ה"ל הייתה עמדה בשטח הסיכון לארטון. בעמדה כעלו שוטרי מג"ב, בחלק מהתקופה, והיא נשאה למיסוכנת במיוחד. בغال בידודה המכוחט היא כונתה עמדת "הבית הבוגד". ב-5 ביוני 1967 כבשו הירדנים את

הכותרת מיד לאחר שחרורו ביוני 1967 (באדיבות אברהם לוי)

מ"הקו העירוני" אל "העיר שחוبرا לה ייחדי"

קו הנගובל שחץ בין שטחי ישראל וירדן בירתה את העיר ירושלים תוך שהוא עבר בין רחובות וכיכבים. קו הנגובל נקבע ב-30 בנובמבר 1948 על ידי משה דיין מחד הישראלי, ובגדלהה את מל מחוץ הירדני. רוחכו של קו היה 60 מ'.

עת נתחמו הפסימי שביתת הנשק בין ישראל לירדן ברודוס באפריל 1949, אימצו שתי המדינות את מפת "הקו העירוני", באורך שבעה ק'מ.

לאורכו של הנגובל היו שטחי הפקר רבים, ובצפונו נורתה מובלעת ישראלית בתחום ירדן - הר הצופים. מפת "הקו העירוני" הופקדה לשמרות בכספת של מטה משקפי האו"ם באրמן הנציג, והוצאה בשם כל אימת שנטגלה מחלוקת בדבר מיקומו של קו הנגובל. במשך 19 שנים הייתה ירושלים עיר ח齊ה; העיר העתיקה על אתריה המקודשים,

הר הבית והכותל המערבי, הייתה בשטוח ירדן.

לאחר מלחמת ששת הימים בוטל "הקו העירוני". שטחים הרושים ושוממים שהטולו שלושם היו נכל עזין בין שני הצדדים, טושטו והיו לחلك בלתי נפרד מירושלים המאוחדרת, ובתוך זמן קצר התמזה "הקו העירוני" בתוך "העיר שחוبرا לה ייחדי".

משמר הנגובל החל את פעילותו בעיר ירושלים זמן קצר לאחר הקמתו, ונטול חלק בהגנה על ירושלים בתקופת "הקו העירוני" בפעילותו של שתי פלוגות: פלוגה א' - בפיקודו של בר יהודה שהתקמה במחנה אלביב, ופלוגה ב' - בפיקודו של מושלום בר נתן זיל שהתקמה בבית שמש. פלוגות אלו פעלו תחת פיקוד משטרת ישראל, נפת הבירה וכפת הרים. בכל פלוגה היו כ-30 עד 40 לוחמים, מבנה של ארבע מחלקות לכל פלוגה.

הפלוגות במג"ב אדא היו מצוידות ברוביים בריטיים מסוג STEN ו-MARK4, רימוני יד ומרגמות 52. את הסירות הממונעים ביצעו על רכבים מסוג לדודבר. המשימות העיקריות נחלקו לשניים: הגנה על "הקו העירוני" והגנה על "ישובי יהודה".

בשנת 1955 איש מג"ב את עמדות "הקו העירוני" סנהדריה, בית הספר לשוטרים, מנדלבאום, בית תורג'מן, מוסררה, גוטראם, מלון אסטט, בגין לאנס, הר ציון, אבו טור, היוזם, חוות רטימור, ארמן הנציג ורמת ח哈尔. באישוש העמדות ארכו מג"ב את קיום ההסתכום ביניהם לבין הירדנים. חזץ משמריה בעמדות, חילצו מג"ב אזרחים שעברו את הנגובל. במקומות מסוימים לא היו מודעים שכוחות מג"ב נכנסים לשטח הפקר, רכבים הירדנים באש לעברם והחילוץ היה מתנהל תוך כדי לחימה. משלמה נספחת "בקו העירוני" הייתה הקמת גדר הפרדה שתמנע מעבר של אזרחים לנגב הירדני וממנו.

את האבטחה על הגדר הטילו על משמר הנגובל, וכן הגדר הוקמה בתוך שטח ישראל בחיאום עם הירדנים. משמר הנגובל המשיך לבצע את תפקידו עד מלחמת ששת הימים. לאחר המלחמה השתלב בפעילותם בירושלים ובשטחי יהודה וסומרון.

1967, החל הקרב על אבו טור. כיבושה היד הוטל על גדור מלחמתה הירושלמית בפיקוחו של סא"ל מיכאל פיקס. הקרב היה קשה, ובלחימה נפלו 16 לוחמים מחטיבת ירושלים בינויהם מפקד הגדור. לאחר מכן האנדרטה "הגן העירוני לעיור". לאחר שהגענו לקצה הדרום של השכונה נפנה ימינה ברחוב נעמי ונגיע עד לשולט של חטיבת ירושלים, ממש ניתן לעזרה תצפית דרומה. נפנה שמאללה ונעלא במדרונות הצמודות לבית מס' 21. נפנה שמאללה ברחוב גיחון ובסיום לרוחבה הצמודה לבית 22 נראה את עמדת לולב.

עמדות לולב ואריה

עמדת לולב הייתה העמדה הדורנית ביותר בשכונת אבו טור. היא מוקמה בכיכר בעל החזית המעניינת ברחוב נעמי 21. הכתמים שבעםם לולב הישראלית ומזרחה בוצרו על ידי הירדנים אך לא אוישו בקביעות. ביום השני של מלחמת ששת הימים נכבשה העמדה.

עמדת לולב נתקדם לחובב עשהאל ונתICONון בכיכר הפינתי - עשהאל מס' 11, צמודה לו עמדת ירושאלית. נתקדם לאורך רחוב עשהאל עד לבית מס' 13, שם אירעה "תקנית בית השימוש".

במהלך מלחמת העצמאות הפרק רחוב עשהאל לקו גבול, כשהabitים משני צדי ישכו על "עובי הקן" הישראלי והירדני, דבר שהביא למתיחות רבים. בכיכר הפינתי, מס' 1, עמדת ירושאלית קטנה שאוישה בעותנ תחרום. שרידה ממבנה הגדורים כוללים עד היום. במרכז הרחוב שני צדי עמדות אריה הישראלית והירדנית. ברחוב עשהאל מס' 13 אירעה תקנית משועשת: במקומ התגורה משפחה שלושה מזלה ביתה ישכון ממש על קו הגבול. בית השימוש שלם היה מרוחק מה בחצר, מטרים ספורים מעמדת אריה הירדנית. בכל פעם שנזנק משווה מבני המשפחה לשירותים הוא נאלץ לעשות זאת בחשש כד. כתוצאה לכך בקשה המשפחה אישור מצה"ל לבנות מבנה שירותים צמוד לבית, אך על פי שהיה על קו הגבול. הירדנים התנגדו והגשו תלונה לוועדת שכיטת הנשק שמצדיה חקרה את הנושא היטב, קיימה ארבע ישיבות ודנה בנושא 18 שעות. פרוטוקול הדין משתרע על 36 עמודים ובסופו של דבר התקבלה החלטת גינוי נגד מדינת ישראל, אך בית השימוש נותר על תלן.

נמשיך את סיורנו ונתקדם לקצה רחוב עשהאל. נרד במדרונות לחוב עין רוגל, נעללה למצפה אבו טור הנמצא מולנו, ונתCONDם במדרונות צפונה אל הגן העירוני לעיור, שברכו לווח לחלי חטיבת ירושלים.

מצפה אבו טור

ראשיתו של מצפה אבו טור בקיים קטן - "הקייסק של שושנה", שהקימו בתחילת שנות ה-60 שוננה שורץ ובעה. הקיסק ישב במקום שבו צפיתה מרשים לעיר העתיקה והוא משך אליו תיירים רבים. הירדנים לא ראו זאת בעיני יפה והגישו על כך תלונות רבות לוועדת שכיטת הנשק. לאחר איחוד העיר הכר המוקם למרxit תיירות מודרנית.

לוח זיכרון חטיבת ירושלים

במרכז הגן העירוני לעיור מצוי לוח זיכרון ללחמים מלחמתה הירושלמית שנפלו בקרב אבו טור במלחמות ששת הימים. לאחר מנוחה קלה בבן נפנה שמאללה לחוב המפקד על שמו של סא"ל פיקס. נגע בubits בז'יז'ור מוקף חומה, ביתו של שלמה אום מיחידה 101. נגע לרמזורים בדרך חרבון עד בית המלון הר ציון, שנבנה ב-1985. נבחן בקו חיבור נוסף בין המרפסה למבנה המקורי של בית

מתהום ארמן הנציג מיידי האו"ם. זמן קצר לאחר מכן נכנסה חטיבת ירושלים לקרב ושחררה את הארמן ואת אזור דרום ירושלים מיידי הירדנים. עם איחודה של העיר הוזר הארמן לידי האו"ם.

טיילת שרובר

הטיילת תוכננה כחלק מציר הליכה וטיול המחבר את שכונת אבו טור עם טיילת האס ושכונות תלפיות. אורכה 1,300 מ' והוא נחנכה ב-1989. הקmetaה מומנה על ידי גיטה שרובר לזכר בנה גבריאל. לאחר שנסרים את ביקורו בטילת שרובר נתקדם ונלך לאורך חומת מנד סנט קלר, עד שנגיע לקצה הדורני של הטיילת לשכונת אבו טור.

שכונת אבו טור

השכונה בונה על שלוחה שלואורכה עברה דרך גב הההיסטוריה. מהשכונה נשקר נס מורה בלבו לעיר העתיקה ומדבר יהודה. המסתורת הערבית מספרת כי צאלח א-דין העניק את הגבעה לאחד משרי צבאו לאחר שנלחם בצלבנים בגבורה שהוא רוכב על שור, וזה מקור שמה של השכונה. ב-1888 הוקמה במקומם שכונה יהודית קטנה - בית יוסף, על שם יוסף נבון, קונסול הולנד ובלגיה. השכונה שהייתה מרוחקת ממוקם י"שוכ התקשתה להתקיים, והمكان ננטש ברוכב. בין השנים 1918-1948 החלה במקומם בנייה מסיבית על ידי ערבים מוסלמים ונוצרו בעלי אמצעים. בתקילת מלחמות העצמאויות התמקמו בשכונה לחמים ערבים. במסגרת מבצע "קלשון" נכבש אזור דרום ירושלים ובוצעה חבירה עם שכונת תלפיות, ארנונה וקידוש רמת רחל. ב-18 במאי 1948 כבש כוח ההגנה את שכונת אבו טור בשלמותה, אך בשל מיעוט כוחות הוחלט להסתפק בחולקה המערבי. בעקבות החלטה זו חזרו תושבי השכונה הערבים וחילו הלגיון. כבר במהלך הפוגה הראשונה ביוני 1948 נקבע קו הגבול שחצה את השכונה, ונשאר כי שהוא נסבתן העיר החציה. לאורך "הקו העירוני" שעבר ברחוב עשהאל של היום הוקמו שתי עמדות ישראליות, לולב ואריה, ומולן ארבע עמדות ירדניות. ביום השמי של מלחמת ששת הימים, ב-6 ביוני

נשאר כשיר לפעולה עד למלחמת ששת הימים מחשש שהיה צורך להשתמש בו שנית אם יונתק הר ציון בעת המלחמה. רק ב-1972 נחשף דבר קיומו. אוריאל חפצ' שירת כמפקד ההנדסה של האצ"ל, ולאחר הקמת צה"ל היה עוזר קצין הנדסה בחטיבת עצינוי, תפקיד שכמהלו תכנן וכנה את הרכבל. ב-1973 זכה בכפרס לכיתוחן ישראלי על הממצאותו ותרומתו למערכת הביצחון. אוריאל נודע גם בגיןו היישיות: הוא זכה לאות מופת על חילוץ פצועים תחת אש במלחמות ים כיפור ובצל"ש הרמטכ"ל על חילוץ תלמידים מיד מחבלים במעלות, פעליה שבמהלכה נפצע קשה.

בריכת הטולטאן

במאה ה-16 שיקם הטולטאן העות'מאני סולימאן המפואר (1566-1494) את חומות ירושלים ואת מערכת המים שלה. במסגרת זו שיקם גם את הבריכה הקוריה על שם ואך הקים סביל על סכר הבריכה. כתובות הקדשה מצינית את הקמת הסביל. ביום משמשת הבריכה אטר למופעי חוצות.

סלע אבשלום

אנדרטה עשויה סלע גרגיט גדול, לציון מקום נפילתו של סרן אבשלום סלע. האנדרטה ממוקמת מושך למדרגות הראשונות במעלה בני העולה להר ציון. ביולי 1962 נתקל פטרול שגרתי של צה"ל באש מכיננת החומה. מפקד הסיור סרן אבשלום סלע נהרג ושלשה חיילים נפצעו. זו דמינו ירו הירדנים בשכונות אבו טור לעבר עמדת לולב, וחיל ישראל נסף נהרג.

המנרהה הסודית

המנרהה הסודית נחפרה לקרأت סוף מלחמת העצמאות מבתיה הקיצוניים של שכנות ימין משה, דרך צדה הצפוני של דרך חברון החוצה את בריכת הטולטאן ועד למעלה ההר. בדומה לרכבל, נחפרה המנרהה חלק מהניסיון להתגבר על יכולתם של חיל הלגיון שישבו על החומה להחסם באש את הנישה להר. המנרהה חוזקה במצatz תקין בכל תקופות "הקו המקורי", וקיים נשמר בסוד. ביום נותרו ממנה שרידים המכוסים פח חלוד.

סיור מהנה.

החולים שנבנה בתקופה העות'מאנית. מולו בית המוצר, ואנו נפנה ימינה במדרגות בדרך חברון מספר 15 למוזאון הרכבל, שם מסתים סיורנו.

מוזאון הרכבל

הבית שבו שוכן הרכבל נבנה בשנת 1860 בתקופת השלטון העות'מאני. ב-1882 הפרק לbijת החולים למחלות עניים, סנט ניו. במלחמות העולם הראשונה נסגר בית החולים ובמטרפה אחסנו נשק לצבא הטורקי. בתקופת המנדט הורחבה פעלותם כבית חולים, והוא שימש את המושל הירושלמי וכן אגפים. במהלך מלחמת העצמאות שימש עמדת ירושלמית, ומרפאות בית החולים עברו לעיר העתיקה. ב-1966 נרכש הבניין על ידי מינהל מקרקעי ישראל ונמכר ליום כרטיס. ב-1985 נבנה במקום הר ציון. באותו זמן השוכן בגטו הצפוני של המלון, שלושה חדרים. בחדר המבואה מתארים את תולדות הבניין, שני החדרים האחרים נמצאו המנגנון המקורי שהניע את הקרן, מלעת הכלבל עצמו שחודש, ומתחאר סיפוריו של הרכבל. הקרן תלויה על כל מחוץ לבניין. מהחדרים תצפית לעבר שכונות שאננים, שכונת ימין משה. אין בין הינום, הר ציון וקטע מחומת העיר העתיקה.

חדר הרכבל

במהלך מלחמת העצמאות נכבש הר ציון בידי לחמי ההגנה. הירדנים שি�שבו על חומת העיר העתיקה שלטו על גיא בן הינום שבו עברה הדרך להר ציון. תעלת קשר צרה נבנתה כדי לאפשר את העלייה להר, אך מכיוון שהתנווה בה הייתה מוגבלת נוצר צורך במצבה דרך חלופית. אוריאל חפצ' קצין חבלה באצ"ל, הצע לחרב את ההר לאחור שבלסתנתו באמצעות רכבל. הרעיון מומש לקרהת סוף מלחמת העצמאות. הרכבל כונה בצוותא "דרך אבשלום". ככל באורך 200 מ' נמתחת מעל גיא בן הינום, וקיים בין העמדה הישראלית לבין החולים סנט ג'ון בית הספר ג'ובאט בהר ציון. הגובה המרבי של הכלבל היה כ-50 מ'. לכל היותר הגיעו קרונות שיכולה לשאת 250 ק"ג. חוליה של שלושה חיילים הייתה האחראית על הפעלה הדינית של הרכבל בכל תקופה. משך הנסעה היה כשתי דקות. כדי להעילים את קיומם הרכבל מעוני חיל הלגיון התחכזו הנטיות בלילה. במשר היום הורד הכלבל לקרקע, וכך הוסתר מעיני הירדנים. הרכבל היה בשימוש סדיר כחץ שנה, אך

הצעד שסימל את קץ המלחמה ואיחוד ירושלים

לחומי משמר הגבול צועדים בצעד החגיגי ביום העצמאות 1968 בירושלים. היה זה המצעד הראשון בירושלים המאוחdet שלאחר מלחמת ששת הימים. לחומי משמר הגבול צעדו עם עוד אלף חיילים מכל חילות צבא ההגנה לישראל. המצעד, שעבר ברחובות ירושלים ובסמוך לחומת העיר העתיקה, סימל את קץ המלחמה ואיחוד ירושלים. שוטרי מג"ב הצדדים דכו לתשואות ולהערכה רבה על צעדתם.

בשמאל ימין אל המסדר הם נכנסים,
עומד בדורם מצדיע לירוקי מדים,
כי לחמיך בג"ב אוטר שומרים-
בכל מצב, ארצי של מולדת אב.
(המן מג"ב)

רַבְיָשׁ בְּמִגְיָב לַרְבֵּה הַכּוֹתֶל

יש על מי ליטמור". הרב יהודה גץ ז"ל

האחרית על ביטחון המושבים, מספר: "לא הבנתי מי זה האיש המופלא שהוא גם רב, גם מוהל, שוחט מנהל בה"ס ורב"ש. זה אפיקו הכהן ליען, שהוא מפקד פלוגה ח' באחורנת ניצב (גמי) אברהם

את מחסן הנשק, שילבנו אימונים, מטווחים והקמנו כיתות כוננות. אנחנו ידענו כי יש על מי ליטמור". לימים קודם הרב למפקד חבל מירון,

ספרסופה, כרמ' בן זמורה, עלה מדרתון. עם פרוץ מלחמת ששת הימים ארגן את הביטחון בצפון הארץ. מספר ימים לאחר תחילת הקרבות, נפל בקרב בירושלים בנו אבנर ששירת בחטיבת הצנחנים. כששמעו הרב על מות בנו אמר: "אשר לי שזכיתי

ואוי ל' שזכיתי שבני יכול על שחורור ירושלים!".

לאחר המלחמה ונפילת בנו עבר הרב לגורי בירושלים. שנה לאחר שעבר להתגורר בירושלים התמנה על ידי שר הדתות ד"ר זrho והרכטיג לרבי הכותל, תפקידו שאותו מילא עד ליום מותו בשנת תשנ"ה (1995). במהלך תקופה נדושה זו של 28 שנים כתוב הרב יומן המתפרק על 12 כרכים עבי כרנס המתארים יום יום את סיפורו של הכותל. ביום

מתוארים כל האירועים שהתרחשו בכותל מיום שחזרו ואת פעילותם בראש ישיבת המקובלים "בית אל" שהיה פסגת שיאופותיו. רביים מהלוחמים והמפקדים שעבדו עם הרב גם במשמר הגבול זכו רבענה את האיש שידע לשבל את החינוך והערכים לצד שמירה על ביטחון תורן מתן דוגמה אישית.

יצא לקורס קצינים, המשיך לעלות בדרגות הצבאיות וtor ו הגיע לדרגת רב סרן.

מספר אלף משנה צבי רסקין הייתה מפקד גדרת הצפון: "כאחראי ביטחון חישתי בוגרות אנשי ביטחון ביישובים דלתון וכרכ' בן זמורה, שיכלו לאוג לביטחון היישובים מחדרת מסתננים וממצאת את הרוב גץ מתאים לתפקיד. מפקד משמר הגבול באחורנת ניצב (גמי) אברהם לויון, שהוא מפקד פלוגה ח' והוא אחראי על ביטחון המושבים, מספר: "לא הבנתי מי זה האיש המופלא שהוא גם רב, גם מוהל, שוחט מנהל בה"ס ורב"ש. זה אפיקו הכהן ליען, שהוא מפקד פלוגה ח' באחורנת ניצב (גמי) אברהם

הרבי מאיר יהודה גץ ז"ל, רב הכותל, ידע לשלב חינוך לערכיהם עם שמירה על הביטחון, תוך מתן דוגמה אישית. סיפורו של הרב הולך

ד"ר טל משבג

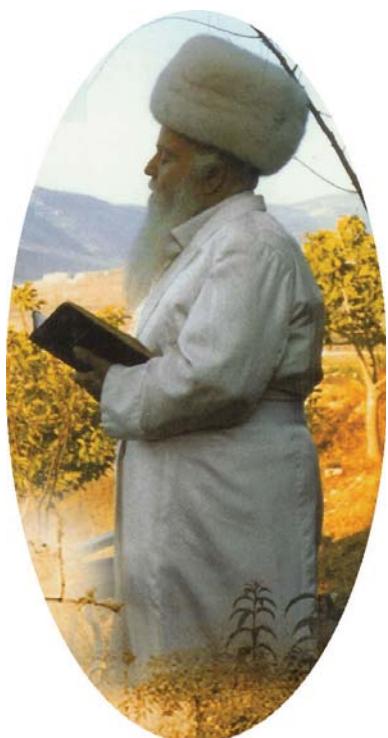
הרבי מאיר יהודה גץ נולד בט"ז באב תרפ"ד 1924 בתוניס למשפחה מפוסת. בילדותו למד בתלמוד תורה, והיה חבר בתנועת הנוער הציונית. בהמשך רכש שליטה מלאה בשפות רבות עברית, ערבית, צרפתית, לטינית, אידיש, לאדינו, גרמנית, איטלקית, רומנית, איטלקית וטורקית. עם עליית הנאצים לשולטן הולאם רכוש המשפחה, ובית החירות, והמשפחה ירדה מנכסיה.

בתקופה זו נלקח גם מאיר עם יהודים רבים נוספים לעבדות כפייה. בדרך לא דרך הצליח להימלט. במסע רגלי מתיישב מאות קילומטרים צעד לבתו בתוניס. לאחר תום המלחמה נשא לאישה את אסתר, ובשנת 1943 עבר להתגורר בעיר נאכל שבتونיס. בכיל 22 מונה לרכה של סוק אל ארבע שכבה כיהן כשותפים. עם הקמת המדינה עבר הרוב לצרפת ופועל שם בשליחות הסוכנות היהודית כמנהל בית ילדים במטרה להקשר את הילדים לעלייה במסגרת "עלית הנוער". עם תום

מלחמת השחרור עלה ארצה עם קבוצת הנערים הצעירים מבית הילדיים והתגורר תקופה קצרה במחנה אויהלים חלסה.

בהמשך עבר לנגור בראש אל-אחמדר כפר הסמור לצפת. בהמשך, עם היודיע נמצא רב גץ כי המושב נמצא בסמוך לקרוון של התנא ר' יוסי בן זמורה, החולט להסב את שמו ל"כרם בן זמורה".

כעבור זמן קצר התמונה לרבי היישוב מנהל בית הספר, מхран, שוחט, מוהל ואיש צבא... תקופה קצרה לאחר עלייתו ארצה, למרות שהיא בעל משפחה ברוכת ילדים, התגניש לצה"ל. הוא

מוחסן דגש:

קצין ההתחשה שלא הותש

העיקרת שהכיה אותה אויתו ליום כתבה זו הייתה ספרו האוטוביוגרפי "קצין ההתחשה לא הותש", שיצא לאור בחודש אפריל 2005, אך הגיע לדיון רק לאחרונה. את הספר כתוב עורך מיכאל פאר, חבר קיבוץ בית אלפא, והוא מגולל את עברו המפואר של מוחסן.

מחבר ועורק הספר כותב בפרק הסיום: "למוחסן עצמו היו מספר מטרות כאשר החליט לזרום את כתיבת הספר. חלון הובאו בגין הספר, ואת חלון היותי רוצה להביא כאן. מأدינה אותו העבדה, יהודים רכים אינם מכירים את אורחות החיים והמנהגים של העדה הדרוזית. אין איזון בין שא זה, הוא אומר, אנחנו לומדים על העם היהודי, חלק מה傳統 הלימודים, ואילו הרוב הגדול של התלמידים היהודים אינם עורקים היכרות עם העדה הדרוזית במלהך שנות למדוי, וכאשר הם שומעים מדי פעם על הדרוזים, אינם ידועים למה לשיר זאת".

הפרק המרכזי והוקדש לגבורתה של פלוגה ז'

את שירותו בכוחות הביטחון החל מוחסן בצה"ל בשנים 1949-1951 והמשיך אותו במג"ב, עם הקמתו, ובו שירת עד פרישתו למילואות ב-1 בנובמבר 1983. במשך עשרות שנות שירותו לחם ופיקד על יחידות לאו-רג' בלבנון-סוריה-ירדן, ובשתייה יהודה ושומרון. לראות פרישתו, עת שובץ לתפקיד סמ"ר מנ"ב צפון, מונה למפקד כוחות מג"ב בדרום לבנון, במלחתת של"ג.

את הריאון פותח מוחסן במשפט מפתח שבעצם אומר הכל: "שמעתי את אשתי וילדי בצד אחד של המאזניים ואת ביטחון המדינה - השירות הממושך במג"ב - בEIF השניה. משפחתי והתקיף היו יקרים לו באותה מידת. קיבלתי ממשית את מלאו העידוד והתמייה והיא טיפלה לבדה במשפטה במשפט רכה".

תקופת שירותו המפוארת ביותר, פעילות קשה והרת סכנות יומיומיות, עתירת העיטורים הרכבים, הייתה ללא ספק בפלוגה ז' במשטרת בית שאן, מול הנובל הירני, במהלך ההתחשה שהחלה בשנת 1967 מיד לאחר מלחמת ששת הימים והסתימה בשנת 1970. בתקופה זו ספגה פלוגה ז' אבדות רבות, הרוגים ופצעים. את הפרק המרכזי בספר "קצין ההתחשה לא הותש" מוקדש כמעט לתקופה קשה זו ולגבורתם של חבריו לחידה.

ככינכם – גם בנו

מעשה יוצא דופן שעלי החלטת מוחסן בשנת 1968, בשיא מלחמת ההתחשה, תור התיעצחות עם אשתו מית'ה, היה להעביר את בנו נאי', בן תשע, להתגורר ביישובי עמק הירדן, באזור שנסבל כאמור מחדירות רכבות של מחבלים משטחי ירדן, פיגועים והפיגועות. רצית להזכיר

"שמעתי את אשתי וילדי בצד אחד של המאזניים ואת ביטחון המדינה - השירות הממושך במג"ב - EIF השניה. משפחתי והתקיף היו יקרים לו באותה מידת", אומר מוחסן דגש, מלהוחמים הגדולים והנעדים ביותר שהעמידה לנו העדה הדרוזית. כדרוזי גאה הוא כועס מאוד בספר "הגבול" – פרשיות בתולדות מג"ב, שיצא לאור בשנת 1996, שמו שלו ושםן של יחידות שלחן היסטוריה מפוארת, כגון יחידת המרב"לים שפעלה בגבול לבנון וירדן, לא הוזכרו כלל. תשובות הגורמים שאליהם פנה בעקבות זאת לא סיפקו אותו, והוא יזם הוצאת ספר משלו – "קצין ההתחשה לא הותש". על ספרו, וסיפורו של סגן ניצב (גמי) מוחסן דגש, איש שנבחר להדליק משואה ביום העצמאות תש"ל"ו כנציג של מג"ב והעדה הדרוזית.

אבי גיטל

את מפקדי בעבר, סגן ניצב (גמי) מוחסן דגש, המוכר לכל כמושhn, ריאינתי בכיתתו שככבר מג'יר, הצופה אל נוכיו המרהיבים של עמק הירדן, הנגל התהנתן ורמת הגול. חדר האורחים הגדול, שבו התארחו במשך שנים אחים רבים, מגלם בעצם את סיפור השירות מהלך שירותו של מוחסן במג"ב, ואת פעילותו הענפה במנון תפקידי ציבוריים שבהם היה פעיל לאחר פרישתו. החדר הגדול צר מלהכיל את העיטורים שהעונקו לו, תעודות ההוקרה הרבות, התמנונות שבנה הוא מצולם עם מנהיגי המדינה, ראש צה"ל, המשטרה ומג"ב. גאוותו הנדולה ביחס היא תצלום ותעדוד המעידים שנבחר להדליק משואה ביום העצמאות תש"ל"ו כנציג מג"ב והעדה הדרוזית.

את מוחסן הזכרתי אישית בתחילת שנות ה-80, עת היה מפקדי במג"ב צפון בתפקיד סמ"ר, אך עברו הביטחוני המפואר שמעט שנים רכבות לפני כן, מפקדיו ומפקדיו שירותו לצד עשרות שנים. הסיבה

במושבעת מונשיה, ושניים מאנשי הסיור נכנעו. האש הכבידה הקשתה על הנישה למקום ועל חילוץ האשי הסיור וכגניעו. רב פקד מוחסן דשע הניע מעמדת הפיקוד עם צוות חילוץ, וחרכ מטחי האש נכנסו למובלעת וחילצו את אנשי האשי הסיור ואת הנפצעים. רב פקד מוחסן דשע נטל חלק גם בתקנית אש נוספת, שאר בנה גילה אומץ לב ודבקות במטריה".

*תעודת הוקרה - הוענקה בשנת 1974 על ידי אלוף פיקוד הצפון דאז, בתאריך 14 בדצמבר 74". על פעילות זו הוענקה למוחסן תעודה תעודת הוקרה גם מפקד מג"ב צפון, אריה שטיינר.

*תעודת הוקרה - הוענקה בשנת 1977 על ידי מפקד מג"ב צפון דאז, ניצב משנה משה זוסמן. על ביצוע עבודתו למופת ונילוי ערנות בה שבחתاري 77, באזר

עיטורים, תעודות הוקרה, צילומים עם מנהיגי המדינה, ראשי צה"ל, המשטרה ומג"ב. מוחסן דשע וספרו בחדר האורחים שלו

אשרות יעקב, גילה תושיה ואומץ לב תחת אש, ועל ידי קרתרם לחיסול חוליה בת חמישה מחלים. הודות לעזנותו חסר חי אדם ונתק לкосח". בחירתו של מוחסן דשע להדילק משואה ביום העצמאות תשלו' הייתה משמעותית ביותר בעבורו. "אני ראה באירוע המרידי בשתייה של. עבורי הוא חשוב יותר מאשר מילוי תפקידים והצל"שים. אני בעבורי של. עבורי הוא חשוב יותר מאשר מילוי תפקידים והצל"שים. אני הרាលון שאנו יהודים, הראשון במג"ב שזכה לכבוד זה. ראייתי בכך פריצת דרך, שתהיה לה משמעות בעתיד", הוא מספר בהתרגשות. בטקס קרא מוחסן את הדברים הבאים: "אני, רב פקד מוחסן דשע, תושב הכפר הדרוזי מג'אר אשר בגליל, מתכבד להדילק משואה זו של יום העצמאות ה-17 למדינת ישראל. לבוד אח'י הדרוזים המשרתים בכוחות המגן. לבוד גבולי המדינה. לבוד אח'י הדרוזים על שמך הגובל השומרת על גבולי המדינה. לבוד אח'י הדרוזים המשרתים בכוחות המגן. לבוד אנשי משטרת ישראל העומדים על שמך הסדר והביטחוני. ולתפארת מדינת ישראל".

כמה חודשים לאחר הפרישה ערכו לו חברים קיבוץ גונה או שבעמק בית שאן מסיבת הפתעה, בנוסח "חיים שכאה". בקר רצוי להודות מקרוב לב למוחסן על תרומתו העצומה לעמך בית שאן ולעמוק הירדן

שבכפיו התייחסו בעמק הירדן אני מן על תושבי האזור וגם על בני...". מביר מוחסן. בתחילת שהה נאף בקבוץ אשdot יעקב אחד, אצל יוחה גרבאים. לאחר מכן הגיעו אליו ריר מקיבוץ גונה או, ולסימן קיבוץ גשר, פדהה, אחר קר לישראל לכיתו של יעקב נוי (צ'ר), דמות מוכרת היטבת התקופה - לכפר רופין, לכיתו של יעקב נוי (צ'ר), דמות מוכרת היטבת בתחום הביטחוני בעמק באotta תקופה. צ'ר נתן לנו של אף להרכיב פאל של מוטס, ואחר קר אמר לי שכאר יגדל הבן ויתניש לצה"ל כדי שאשלאו אותו לחיל האויר או לחיל הים". לימים גדל הבן, התגייס לחיל הים והפרק לדרכו הראשון שסייעים קורס חובלים, ולאחר שנים פרש בדרגת סגן אלוף.

שנת 2006 נבחרה במערך החינוך במג"ב כשותת הקרב המפוארת בעמק הירדן ובעמק בית שאן. כל יחידות מג"ב יצאו לסדרות חינוך למשך שבוע לצפון. במהלך הסדרה למדו, בין השאר, על פעילות פלוגה ד' של מג'יב במלחמת התחשה, ויצאו להכיר את השטח מקרוב תוך תמצית על העמק מכוכב הירדן וכיוור בכמה אתרי קרבנות. בכל שבוע הדריך את השוטרים אחד הלחמים, יצא פלוגה ד', ולעתים הctrף בגין ימי יוסף ז"ל נכל ייחד עם שלושת חבריו לוצאות הסיור בעולותם על מוקש, לצד קיבוץ שער הנחל. מוחסן דשע הכיע את הסכמתו להדריך את פלוגות מג"ב, וכך עשה במשך כמה חודשים לשכונות רצונם של הלוחמים הצעירים. פלוגה ד' בכלל ולמוחסן בפרט היה מושך יחסים מיוחדת עם תושבי היישובים בעמק שעלי הנקו. "סיענו מדי יום בדקנו את הציירים ואבטחנו את העובדים, ואילו אנשי היישובים דאגו לנו בחגים ושבתות - כיבדו אותנו בכל טוב והעניקו לנו מתנות. סיור שנכנס לישוב בשעות הלילה נמצא תמיד לילה שהוכנה במיוחד לך. אימצנו את גני הילדים במושבים, וקיימו בהם נוכחות כדי שתתגביר את ביטחונם של הילדים".

הפלוגות הלבנוני הצעו פרם גדול על ראשו

בתפקיד מלחמת שלום הגליל מונה מוחסן למפקד כוחות מג"ב לבנון. הייתה זו תקופה קשה, מלאה בתקירות רכבות. בחודש אוקטובר 1983 הודיעו למוחסן מפקדת מג"ב כי נודע מהשב"כ שהפלוגות לבנון הצעו פרם גדול על ראשו, למעשה הוציאו נגדו גזר דין מוות. "מדוע ביקשו לחסל אותי?" שואל מוחסן בספריו ומשיב: "אני מניח שהדבר קשור לפעולות שניהלו באוטם חדשניים בגדות שעליהם קיידתי. אין ספק שהכרעתם להם והגבלה אותם. הייתי איום קשה לאביבם". לאור האיום, ובלחץ פיקוד מג"ב, לא נותרה למוחסן ברירה והוא חזר לשרת הארץ לתקופה קצרה עד לפרישתו. זכור לי היטב, לקרה יום העצמאות תשש"ה, בחצי שנה לפני פרישתו למילואות של מוחסן, אישר שר המשטרה דוד דר' יוסף בווג את המלצותם של מפקד מג"ב צבי בר ומפקד מג"ב צפון גבי לסת להעניק למוחסן דרגת ניצב משנה אישיות, לאות הערכה על פועלו. בהחלטה אישית ללא תקדים במקומינו, טען מוחסן שאין זה ראוי שייעננו לו דרגה אם לא ישובץ בתפקיד בתקן ניצב משנה. תפקיד מתאים לא נמצא אותה עת, ומוחסן פרש בדרגת סגן ניצב לא לפני סופקו גבי לסת רשם בתיקו האיש: "דרוזי גאה".

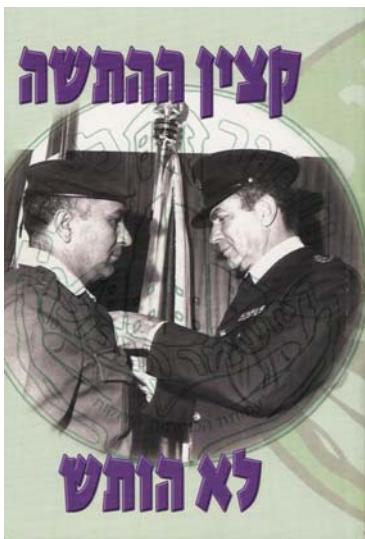
הוא גיבור

העצורים שהוענקו למוחסן במהלך שירותו הם העדות לאומץ לבו. להלן חלק מהם:
*עיטור האומץ - הוענק בשנת 1974 על ידי המכל"ל דאז רב ניצב שאול רוזלון.
"בתאריך 3.6.70 נפתחה אש כבדה לעבר סיור של שומר הגבול, שנע

ההיסטוריה היבשה בסיפורים אישיים - כפי שכתב במאואו בספר קצין חינוך מג"ב דאד, והמשיר: "כתבת הספר בזעה ללא משוא פנים. קרי: מוביל להציג או להבהיר חלקו של גורם זה או אחר. שוטרים, מ"כים ומפקדים בכירים צדורים, שפעלו לאורך ההיסטוריה של מג"ב, רואינו על בסיס מקצועית תכנית בלבד. מטבח הדברים, לא יכולנו להציגם כלם. אין ספק שרבים האירוויז שלא הוכאו לדיעتنا, ויתכן שהיו מי מהקוראים שיחושו מוקופחים. יש לקוות כי בעתיד נוכל להשלים את הדברים במהדורות הבאות או בספר נוסף, הרי אין זו הגנסה הסופית של תולדות מג"ב".

לאחר שהספר "הגובל" - פרשיות בתולדות מג"ב, יצא לאור והופץ ברבים, כתבת לנורמים רבים במצורת המשטרה, כולל מג"ב, ולורומים שאסכו את החומר, כתבו וערכו אותו, והסביר את תשומתם לבם לא למה שיש בו, אלא דווקא למה שאין בו. קראתי בעיון את תגנות הגורמים הרבים, וכולם הצדיקו אותו ובחלקם צינו שהיתה כאן החמצה.

למרות העול שנעשה לך ולהבריך, בעיקר בפרק הדן במלחמת ההתקשה, חשבני שעליך לשאוב עידוד רב מהתמכה של זה כי מכל הנורמים לאחר צאתו לאור של הספר. ככל תקווה שיבוא יום ויצו לאור ספר שיקדש כל מג'ב להיסטוריה המפוארת של מג"ב. מן הראו, שכן, לחבירך וליחסות נוספות שלא הזוכרו, ישמר בין דפי מקום של כבוד. ישר כוח, דרוזי גאה.

"אני רואה באירוע זה (הדלקת המשואה ביום העצמאות תשליו) את האירוע המרכזי בעשייה שלי. בעיני הוא חשוב יותר מכל העיתורים והצל"שים. אני הראשון במג"ב שזכה לכבוד זה. ראייתי בכך פריצת דרך, שתהייה לה משמעות בעתיד"

להוציא ספר שבו יעשה זדק. ריכינת הספר ועליה תצלום של רב ניצב שאל רוזלוי מעניק למוחSEN את עיטור האומץ

במלחמה התקשה, ועל הקשיים המיוחדים שנוצרו באותה תקופה בגין לבין היישובים.anza אחר זה על לכמה מפקדים, אישיים ותושבי היישובים הללו, ושיכחו את מוחSEN.

לאחר פרישתו פנה מוחSEN לעטוקים אזהחיים: ראש סניף "העבודה" בכפרו, שתרם ביצחק רכין ללא סייג; פעיל בהסתדרות הכללית ובמוסצת הפועלים; עוזר לענייני מיעוטים לשער הכלכלה גדי יעקובי; ולשר המשטרה חיים בר-לב; חבר המועצה המקומית מג'אר; פעיל בארגון השוטרים הבין-לאומי ועד.

סיפור של החמצה ... תיקונה

בספר "קצין ההתקשה לא הוותש" מקדים המחבר פרק נכבד לטيبة העיקרית להוצאה ספרו. מה שגרם לכך היה ספר אחר שראה או רודם לנו - ספר היובל למשמר הגובל - "הגובל" - פרשיות בתולדות מג"ב. מוחSEN, כמו רבים מפקדי החיל, קיבל עותק, וככל שדף

ועין, נדהם גלות כי שם לא הזכר ולסעם את דמי הספר, אך לא טעות: קצין הייתה כאן כל המבקרים של פלוגה ד' בתקופת מלחמת התקשה, זוכה במהלך שירותו לכמה ציונים לשבח ועתיריים, לא נמצא ראוי להיכלל בספר כמו רבים אחרים, טוביים כמותו. אף יתכן שמוחSEN, הדורי, הראשון שמילא תפקידים בכירים בחיל, אינו ראוי כלל לאזכור?

ערעורים ותלונות לא הוועילו, והמחשבה לווזם הוצאה ספר שבו יעשה עמו הצדקה הרואין, נבטה ובלילה אצל מוחSEN. נדרשו עוד כמה שנים של "הכשלה" עד להוצאה לפועל. כאשר נודע על כך לחבריו ומוקרייו, התיצבו בכיתו כדי לסייע במתן עדויות, וסייעו את סיפורייהם

ודיכוגנויותיהם. שתי סיבות עיקריות הניעו אותם: התקווה שכלוגה ד' שבחה ראו את ייחידת העלית של משמר הגובל בתקופת מלחמת התקשה - לא זכתה למקום הראוי לה בספר תולדות החיל, וכן שהגען הזמן להעת מוחSEN את הכבוד הרואין לו. הנدليل לעשות חיימ לוי, מפקד מג"ב השני, ולימים נציג שירות בתפקיד הטהור, שאמור חד וחblk: "הוא יוכל! אדם שעשה מעשי גבורה כאלה וזכה לעיטורים כפי שזכה מוחSEN והוא גיבור".

לסיום, הרשה למוחSEN, מפקדי בעבר וידי הטוב, לפנות אליך בנימה אישית. קראתי בעיון רב את הספר "קצין ההתקשה לא הוותש". למען האמת, נהנית מואוד מתוכנו, מואוף הצגת העשייה הרוכה שלך ושל חברך ומעציכו של הספר. כל הכתוב והמצולם בו מומוקד, תור ציטוטים ורכים של מפקדים, חבריך, אנשי ההתיישבות העובדת, והמצגת מסמכים ותעודות הוקהה והערכה רכות שהונענו לך על פעלותך ופעילות פקידך במהלך שירות הממושך. קראית הספר מסכה הנהה רכה גם בזכות העריכה שהושקעו בה מחשבה רכה ורשות.

אין לספק ספר מהוועה תשובה הולמת לחלק מהפרקם החסרים בספר "הגובל" - פרשיות בתולדות מג"ב. אף על פי שספר זה לאattiים להיות ספר היסטורי על תולדות מג"ב אלא לתבל את

למעוניינים בספר

"קצין ההתקשה לא הוותש"
ניתן לנפות לסגן ניצב (גמי) מוחSEN דגש

רחוב 1/93 ת"א 121

ספר מכיאר 14930

או טלפון הנייד: 052-3695468

מה עושים מ"כ" בניקים בחולות ראשון לציון?

זה מה שאל הצלם **רב פקד (גמ') דוד עידן** שנקלע לחולות ראשון לציון כדי לצלם צילומי נוף. עידן שוחח עם החבריה, והוסכבר לו כי מדובר בשוטרים מפלוגה כ"ה מחברים שמתאמנת נהיגת שטח, בהדרותו של רס"ב יצחק אספיר, מדריך נהיגת שטח בסיכון גבורה במפקדת מכ"ב איו"ש. לדברי אספיר, לימודי נהיגה בסיכון גבורה נעשו להגמים חדשים כוותיקים. מטרתם להקנות שליטה נהיגת מוצבים וכתנאי שטח מיוחדים, כגון: נסעה נכמה בשטח הררי, נסעה בשולי הכביש, עליה וירידה מהכביש במצב חירום וכשגרה, וכלימת חירום. לימודי נהיגה אלה מפתחים מיומנויות שמטהו למגוון תזאות דרכים בקרבת לחמי מכ"ב, שלא אחת מוצאים את עצמן מתחומות דרכיהם נהיגת שאים שגרתיים ובתנאי סיכון משתנים. לפניכם מה שהעלה עדשת מצלמותו של דוד עידן. בתצלומים נראים לחמי מפלוגה כ"ה רשות תמייר מאור, רשות מיכאל מרדכייב, רשות אדיב אלהוזיל - מוצעים הוצאה אויר מהגמלים לצורך נהיגת חולות, התנהה באמצעות רצועות, נהיגת בחולות, ושליטה בתנאי הקרקע.

החינוך במק''ב - דגש על ערכים

בין גבולות חופש הביטוי וחובת הביצוע

(המשך: באדיבות מערך החינוך במק''ב)

- **דגש על בניית הכוח** בטירונות, בקורס מ"כים, בקורס קצינים ובקורס מפקדי יחידות, מתקימות תכניות חינוך שבמהלן הלוחמים והמפקדים מגשים זהות מוצעת וערכית.
- **המפקד כמחנן** כל מפקד מגלם בדמותו תפקיד חינוכי. יש לו השפעה גדולה על חינוך ועוצוב לחומי וקביעת נורמות ההתנהגות ביחידתו. אחריות זו היא הן למשימה והן לאנשימים. מימוש אחריות כפולה זו טומן בחובו ממדים עמוקים וככלתי ניתנים להפרדה של עשייה חינוכית. המפקד מיציג בהתנהגותו את הנורמה הרואיה בתחום המבצעי והערבי, ובכך יוצר את "روح היחידה". הוא מניע את האנשים לבצע משימות מסכנות חיים. מלאכה זו משלבת בתפקיד המפקד ריכבים ערقيים, תודעותיהם וחינוכיים בלתי ניתנים להפרדה. ولكن, מטרת העשייה החינוכית היא מתן بماה למפקד, תוך עידוד דיאלוג שוטף בין לבין לחמי.
- **רצף חינוכי** מטotta-העל במבנה הכוח היא עצוב דמותו הערפית והמוסרית של הלוחם/מפקד מג"ב. קיים רצף חינוכי בהקשרו של הלוחמים והמפקדים. במסגרת התהילה החינוכי שעובר הלוחם, לימים המפקד, הוא רוכש את הכללים והידע שייעזרו לו לבצע את משימותיו על הצד הטוב ביותר מבחינה מוסרית וערכית. רצף זה מבטיח קיום תהליך מושבנה אשר מאחורי רצינול ועלית מדרגה בכל שלב. הרצף נבנה נדבך על גבי נזכר.
- **שות"פ עם גורמים מקצועים חוץ-חילויים** שהפכו לשוטפי תפקיד ולחלקו משפחחת מג"ב - האנודה לציוויל האזרחה, מרכז רבי, גשר, יזמות קרן אבראהם, בית יגאל אלון ועוד רכבים וטוביים.
- **דמוקרטיה וסובלנות** ערבים מוכלים אלהאפשרים להבין את תפקידיה של משטרת המדינה יהודית דמוקרטית. זהו תחום תוכן המאפשר הבנה של המציאות שבהם פועלם, גבולות חופש הביטוי והמחאה, והטענת ערבי סובלנות וכבוד אדם.
- **חברה הישראלית** למפקד מג"ב דרשה מומחיות תוכן המשיעת לו להורות הלחלים, קבוצות ומתחים בחברה והשתקופות ביחידתו. תוך הדגשת המכנה המשותף לחברה הישראלית ובפלווה במג"ב.
- **רב תרבותיות והשתלבות חברתיות** האוכלוסייה המגיעה לஸמר הנכול היא רב תרבותית ומשקפת את שלל גזוניה של החברה הישראלית. אחדותם של התייל, ובקבלה השונה. פעילות חינוכית בנושא השתלבות תרבותית מס'ית לחיזוק תיליד היחידה, המהווה את הבסיס לתפקודן התקין והרואי של יחידותינו.
- **הסבירה ומסורת העם, המדינה והארץ** מתן מענה הסכתרתי בהתאם לצורכי השעה לצד ימי עיון, מורשת העם, המדינה וחיבור לארץ ולשביליה.
- **אולפניות לזרורי ערבית** קורס לילדי הארץ דוברי השפה הערבית. מטרתו לשפר את רמת העברית שלהם ולהקנות ידע בנושא החברה הישראלית.
- **חיל קולט עלייה** כ-30% מהלוחמים המותגיסים למג"ב הם בעליים המשרתים בכל היחידות. מערך העליה וההוראה בחיל פועל לקילוט העולים ולהשתלבותם החברתיות דרך אולפנית בתחום הטירונות, ומסיע לשЛОגים ביחידות. קידוםם של העולים לקורסים פיקודיים מימוש את פוטנציאל העולים ומשפר את הפיקוד בחיל. לצד זה ניתן כלים למפקדים להכרת התרבות והצריכים של אוכלוסיות העולים.

لوוחמי שומר הגבול פועלים בתחום חברת ישראלית מרכיבת ורכבת קונפליקטים. מערך החינוך של היחיל פועל - באמצעות מערך רב היקפי ומגוון של הסברה, סדרות חינוך, קורסים, השרות, מפעלים לעידוד השכלה ועוד - ליצור תודעה להתנהגות ערכית ומוסרית בקרב לחמי ומפקדי

סגן ניצב אילנה זוהר קצינת חינוך מג"ב

הღ亮相 במק''ב חשוב במשמעותו לחברת הישראלית על מרכיבותה והקובלקייטים שכבה. הוא מצבע משימות ורטטיות, לעיתים אפורות ושוחקות, אשר יתריצו באופן מיטבי באמצעות הבנת מקומו ודרך פעולתו של הארגון במשפט דמוקרטי וחידוד ההבחנה בין גבולות חופש הביטוי והדעה לבין חותם הביצוע. היפוי במק''ב רואה בשירות הדמנות אחרונה ויחודית לחיזוק בסיסי הסolidריות המשותף וסוציאליזציה לערכים שהם בכלל האתנום המשותף – ערכי מדינת ישראל כמדינה יהודית דמוקרטית.

הידלות של לחם מג"ב בכיצוע משימותיו המורכבות מחייבות פעולה ומאיץ חינוכי במתן משמעות למשימה וביצירת תודעה להתנהגות ערכית ומוסרית, תוך חיזוק הגבולות המוסרים במשימה.

חוון שומר הגבול: ברוח ערכי הדמוקרטיה וכבוד האדם הארגון, בראשותו של מפקד מג"ב, שואף לחנך ולהשכיע על הלחמים לפתח רגשות לשונות וסובלנות תוך כיבוד ערכי הדמוקרטיה, כריסטם לפני שנה את חזון החיל ויעדיו.

"**שומר הגבול** יהווה כוח משימה לאומי של משטרת ישראל ומוקור עצמה איצות להבטחת חסונה וכיטohana של מדינת ישראל ברוח ערכי הדמוקרטיה וכבוד האדם. נועל מתוך שליחות, סובלנות, יצירתיות ומקצועיות, תוך שימור כושר ההרתוועה וטיפול ערכי החיל ומורשתו". ערכי החיל, שלאורם מתחנכים לחמי שומר הגבול הם: סובלנות, מקור לחיקוי, כבוד האדם, חוקיות, מוציאות, תכונה, נחישות, דוגמאות אישיות, אומץ לב, טוהר הנשק, קדושת חי אדם, רעوت ומורשת.

- **אין זהעובד?** - **סגן חינוכי** פרוס בכל היחידות החיל וככל קצינות חינוך ושרות מש"קיות חינוך, הוראה ועליה.
- **סדרות חינוך** מציבות רף להתנהגות רואיה של הלחמים. במהלן מנסחות تعודות זהות ערכיות לחידות הנגדות מאופי משימותן. הסדרות מתקיימות בקרית החינוך בכבי ישע אחת לשנה לכל יחידה.
- **מודזאן כוג"ב** עוסק בהטמעת מורשת קרב וערבים למי המוטו של יגאל אלון: "עם שאין יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידי לוט בערפל".

משירי שומר הגבול - מזד ועד היום

להלן כמה מהשירים שנכתבו והולחנו לכבוד שומר הגבול, הכלולים בתקנית הליהקה:

שיר מג"ב
כתב ולחין: ליאור בן שלום

הניג צהיר נסוע אלה במרח
על המשמר צופה לחות בכאורה
בקו התפר בצפון, בדרום ובשתחים
נושא הדגל לביטחון הפנים

באיורים ספטמבר ובمعרת
בקו ראשון עומד מוקן ללא מורה
על חומותיך עיר דוד שומר אני
אם אשכח תישכה ימני

כזמון: שומר הגבול זה החיל של
שמר הגבול זה הבית של
שמר הגבול לחותים לחומות
בין הכותחות היוקוט

כשיולה האור וכשתשקבח חמה
האצבע על החופק, ער למ' צה
ולhitkotot עם מוחבים
ומול זורקי האבאים
עומדים טובי הלחוטים

בשער ימין אל המסדר הם נכנים
עומד בדור ומצדע לירוקי מדין
כי לחומיך במג"ב אותן
שוררים בכל מצב
ארצי של מולדת אב

כזמון: שומר הגבול זה החיל של
שמר הגבול זה הבית של
שמר הגבול לחותים לחומות...
...

חוליה על היוקט
כתב:-DDI מועלם
לחין: דני סיון

יש לי או רשות
של כיף שלא נגמר
כי אני פה על הגבול
עומד על המשמר

לא מתח לא נScar
לא חוכשי אך מאושר
אל אל תנסה
אותו לשנות
כי אין מצב
בלב תמיד מג"ב

שמר הגבול שומר לי על הבית
שמר הגבול שומר לי על החוק
שמר הגבול בים ונעם בלב
שמר הגבול חוליה על היוקט

יש לך חום בתרן הלב
יש לך רוח על הגב
כי אני פה על הגבול
שומר על המרחב

יש לך דרך יש לך
אל אל תנסה לשוווא
אל אל תנסה
אותו לשנות
כי אין מצב
בלב תמיד מג"ב

שמר הגבול שומר לי על הבית...

שמר הגבול
כתב: יהיאל מוהר
לחון: דן סון

הכשר ישן הרם צוכים מנגד
וכרם הדיזטים מכסי' טודות
יל התה' עולה בהד' שקט
ובשדה השיכולים חולמות

הטר' ישן בכית' הרוגע
כי משמרות הרצבו על חלומו
הברושים מעלה ונגע לא נגע
סתמכלל על בית ושלוםו

פזמון:
בלילה בלילה בנום כל הקפה
אנחנו עומדים על המשמר
על גן ועל פרי על צאן ומונכו
חוליות השומרים נכונה.

המנון מג"ב
כתב ולחין: אילן גולדהירש

שנறח בתוך שנתנו
בחלומינו השכיעי
יש מי אשר ישן איננו
וגיים מותנע לו חירות

פזמון:
אלוהים אמי לא פונה
אליך כל ים
ארך אל לבקש אותך מתאות
שמור אל משמר הגבול
על כל החברה הגאים
ועל מצחיך בן נעים
בימים של שקט או של אש
בשביל עפר שכחה מוקש
אווכ להם בכל עיקול
אד שמורי לעל משמר הגבול

הגי' שעוט בשכיל קידמה
עמוק בתוך החשכה
הלב היטב הולם לו כינמה
ארך מבחו' שלולה דרכיה

פזמון: אלהים...
האצבע את הכל' דורך
ועוד הדרך אורה
זהו הדרך הנשכת
של הכותחות היוקט
פזמון: אלהים...

השכלה במסגרת鄙using מושגים לאומיות-חברתיות. החיל פועל באמצעות חיל החינוך לטיפוח השכלתו של הלוחם ושילובו בקורסים קיימים כזה"ל להשלמת שנות לימוד, לקרהת מבחנים פסימטריים, להשלמת גנריות ללוחמים וקורס עברי, מתוך ראייה שהשטר של היום הוא אדרת המחר ושלרכישת ההשכלה השפיעה על חסננו חברה.

כבוד האדם כערך מוביל

**סדרת החינוך במג"ב - מהדורה 6007 - מושחתת על
דיאלוג עם הלוחמים, שימוש במשחקי סימולציה,
תרחישים ודינומים מעמיקים**

"לאחר שערתני סדרת חינוך, אני מרגיש שני כי בא אחרית
לפלוגה, לחברים וכייחוד למשימה"

(לוחם מג"ב דרום)
חינוך מג"ב

זו השנה השישית שבה מתקיימות סדרות חינוך במצבות כ"ח – נבי
יש"ע. סדרות אלו מהוות אבן יסוד בעשייה החינוכית ותורות ורכות
لتהילר הטמעת ערכי מג"ב.

במה לערכים
השנה נערכות הסדרות בדגש על כבוד האדם כערך מוביל. "כבוד
האדם" כלפי פנוי – לליקות החברות בתוך הפלוגה, וכלי חוץ –
מול הגורמים שעם אנו בינם ברגע הפעילות המבצעית.
הסדרה יכולה מושחתת על דיאלוג עם הלוחמים, שימוש במשחקי
סימולציה, תרחישים ודינומים מעמיקים, תוך למידת סוגית אזרחי ישראל
הערבים.

העמתת המפקד

סדרת החינוך מחזקת את דמות המפקד ואת הקשר ביניהם לבין לחותיו.
הסדרה אף מהוות כסקל Zusן בעולמו של לוחם מג"ב ומacksonת לו
לעצור, לחשוכ, לעבד וכייחוד לשחר את מפקדיו וחבריו בזמנים
ובדילמות שאותם חווה.

לוחם מג"ב - משפיק ומוביל

הלוחמים שותפים מלאים לחויה ולשיח ואף משפיקים עליהם ועל
אוכי ייחידתם ותדמיתה, ועל מג"ב בכלל. הסדרה גורמת להם לחקת
אחריות על אופן ביצוע המשימה והתנהלות רואה בה ובשגרה.

סדרות החינוך מתקיימות בקריות החינוך של מג"ב – מצבות כ"ח
ישע, אתר בעל חשיבות היסטורית, רוי מורשת וערבים, שהכך להיות
סמלו של החיל.

חברי עמותת "הכותחות היוקט" מוזמנים לבקר בסדרות החינוך,
לקחת חלק בשיח הלוחמים ולהעיר את לוחמי מג"ב של היום בסיפוריו
המורשת ובכניסון שכברו.

שירה ללא גבול

**להקת שומר הגבול תורמת לאירוע היחידה של החיל, בארץ וגם בחו"ל
חינוך מג"ב**

להקת שומר הגבול היא להקה צבאית לכל דבר, בכעולהה הנרכחת
ובחרומתה הגדולה לאירוע היחידה של החיל. להקה מוכעה מדי יום
וערב ביחידות מג"ב השונות, בערבי הכהנה, במסגרת ערכי מפקד,
בטקסים רכיבים וכאירועי זיכרון. להקה יצאה לדרך לפני כמה חודשים,
אחרי הפקה וכפרמירה מקצועית, עם כפרטואר עשיר ומרגן.

בשנים האחרונות להקה יותר מעשרה שירים על מג"ב, והם
כלולים בתוכנית הליהקה בכל אירוע מג"ב.

להקה מיצגת את החיל בכבוד, ולא רק בארץ. היא הופיעה בשנים
 האחרונים כמה פעמים גם בחו"ל, בפני הקהילה היהודית, ונהלה שם הצלחה.

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

אננו הוריון של רס"ב בודנבר ארנון ז"ל, ששרות כשמර הנובל בשנים 1983-1986, ולאחר מכן עבר למשרזה הכהולה - ליחידת יפת"ח. לנו נפטר באופן פתאומי מודם לב בשנת 2005, לאחר 23 שנות שירות. מוקן שכאבנו וכאב אשתו ושתי אהיותו הוא רב. יחד עם זאת, מצאנו לנו נסיך להמשיר בדרכו על ידי הצעירוף לעמותת "הכומרות הירוקות". שמחנו לקבל הזמנה ל"יום כיף" בחתמת גדר מחבר העמומה, רב סמל מתקדם (גמ') משה יוסף, שמורכו את פעילות העמומה באזרע אשדוד. אין בכינו מספיק מילים כדי להודות למשה יוסף על העידוד הרך שהעניק לנו ולצין לשבח את פעילותו בארגון האירוע, בדאגה ובמיסירות לכל משתתפיו. תודה רבה ושיהיו עוד ימים מוצלחים כלאלה. כה לחוי.

אורנה ועדרא בודנבר, אשדוד

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

ב-22 במרץ יצאנו לטילו לירושלים. ביקרנו ביד שם, ברובע היהודי ובכותל המערבי. בטoil השתחטו 42 גמלאים ובני משפחות שכולות חביבי עמותת "הכומרות הירוקות". את הטoil הדרכ בצורה מעולה ניצב משנה (גמ') שרמאן לו. היו מואוד מושרים מוצחים המפניש והטיול המהנה ומארחות הצהרים בensusה. בשיחת הסיקום הווינו המשתתפים לעמותה ולישוב הראש אברהם לוי. אנו מוקיימים להמשיר במפגשים נוספים עם חברים ותיקים - בחתמת גדר, בספארי, בסירות בעקבות לוחמים באזרע בית שאן והירדן וכן בטoil מוארגן לחו"ל. אנו מבקשים להודות לכל היוזמים וגם לאחראית על הטoil מזל כוכבי.

גמלאי שטואל ביבי ורעים

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

ברצוני להזכיר את תודתי והערכתי הרכה לעמותת "הכומרות הירוקות" על אופן מופש שוטרי מג"ב, מוחזק ב', מאי 1964. המפגש היה מרוגש מאד ומלאה בקבלת פנים יפה ובאיור נעים ומוכבך. תודה גם על המצנת וההרצאות שהעל זיכרונות וריגשו את כלום. הפקטם אירען למופת. תודה רכה מה מקרוב לך, בשם כל שוטרי מג"ב, מוחזק ב', מאי 64.

בניין יצחקי, בגור המחויר

כלכלן אסיה

עמותת "הכומרות הירוקות" אכן ארוגנה את האירוע, כולל הסעה מירושלים,ycin, ארכות צהרים ועוד ... וכל זאת כחלק ממטרות העמותה המרכזיות בתקנון. כל השבחים מוגעים לוצאות מוצחים מוגורי המוחזק - בניין יצחקי ומשה מוזריה, שהו את הרעיון, איתרו את רוב חובם של חברי הסמל והטירונים לשעבר, ביצעו באופן מופת את התיאומים מול המשתתפים ומול העמותה, ותרומתם להצלחת היום הייתה מכרעת. יש כוח להם. **אבי ניטלי, מזכיר וΖבב העמותה**

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

לאיש עמותת "הכומרות הירוקות" של מג"ב וכל החיל שלום, משפחתי ואתי התרגשנו עד עומק לבנו מהמהווה והכוכב שהענקת בטוקם ההנצחה של אבינו, סבינו ובועל' יוסקה שיין ז"ל. טקס פשוט וצנוע, מלא הערכה וכבוד לזכרנו וכפועלו. תודה לכם מקרוב לך.

יסכה שניין, הילדים והנדכים

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

אני מבקש להודות בשם משפחתי להנלה ולהחבי עמותת "הכומרות הירוקות" על ההחלטה להנציח את זכרו של גבי וקסברגר ז"ל בקיר דור הממידים והפעלים של העמותה שהלכו לעולם. לאחר פרישתו למילואות התנדב גבי לסייע לעמותה ובמשך האחרון לחיו ריכד את כל נשאי הרוחה, וביחוד בכל הכרוך בטיפול במשפחות השכולות. בטוקם הסרת הלוט שנערכ בבית מורשת והנצחה מג"ב 1-במרס השתתפו עשרות חברי העמותה, נתנו לנו הרגשה שמיוקרים את פעילותו של גבי למען העמותה. תודה לכלכם.

אסתר וקסברגר והילדים

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

ב- 27 בספטמבר 2006 התקיים הטקס השנתי להזכיר חלי משמר הנובל, בכית המורות וההנצחה של מג"ב. ברכינו להביע את תודתי והערכתי הרבה לכם, ובאמצעותכם לזכות שסיע בהכנה ובארון הטקס בצרה מופתית, על כל עובדת המטה הסדרה וההשקה אשר הוילו בהצלחת הטקס, ובעיקר על המספר המהיר והאהוב להורים השכלים, האלמנות והיתומים. התשבחות והפרגון שלהם זכינו מהמשמעות השכלות והארוחים הרכים - הם בעצם הכרת תודה לכם ולפיכם.

יבצ' חסין פארנס, מפקד משמר הנובל

ויאכיה אוניברסיטת אסיה

ברצוני להזכיר בשמי ובשם שוטרי מג"ב צפון ומשפחותיהם את תודתי והערכתי על התמיכה של עמותת "הכומרות הירוקות". תמיימה ודאגנה של העמותה, בעיקר בימי מלחמה, מחזקת אותנו ומסייעת לנו לבצע את תפקידינו יומם ולילה. פעילות לוחמי מג"ב צפון במתן סיוע והצלת חיים לתושבי הצפון מתקבלת חזק מכך, ועל כך תודתנו והערכתנו.

יבצ' משנה עמוס יעקב, מפקד מג"ב צפון

ויאכיה אוניברסיטת אסיה

תודהנו והערכתנו על התמיכה והלווי של עמותת "הכומרות הירוקות" ברגעים הקשים, בעת מלחמת לבנון השנייה, כשותופי מג"ב צפון וכוחות תגבור מואר מרחבי מג"ב היו מוצבים בחזית עם הרכשים והמתנדבים. דאגתכם לפרט הנעימה מoad את התהומות הקשות ששרבו בתקופה ההיא. על כל אלה ועוד מכך את הערכתנו הרבה מכל ייחוד מג"ב.

מהמתוקנים ועד ייחוד השיטור הכספי. ישר כוח.

רב פקד שבוג ווסתן, קי אט"ל מג"ב צפון

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

בשם הנכים ובשםנו, ברכינו להודות לעמותת "הכומרות הירוקות" על הנופש הנפלא והמרשים שנערכ במלון קיסר טבריה בין התאריכים 5-8 בנובמבר 2006. היה זה מעמד מרנן. זכינו זו הפעם השנייה לחווית את ההנאה שבמפגש נכני מג"ב, מפגש חברים ותיקים וחדושים. תודתינו על המאמרים הרכים שנעשה כדי להנעים את שהותנו שם - בהרצאות, בסירורים, במופעים ועוד. היחס המיעוד לנכים ולבני משפחותיהם, שלו אנו זוכים מצד עמותת "הכומרות הירוקות", הוא בזכות פועלם של אנשים טובים באמצע הדרך, שמקדשים מזומנים כדי להשיכו מעט מכابנו בחו"ל היומיומיים. לסימן, ברכינו להודות לו"ר העמותה, אברהם לוי, לפקד ד"ר טל משגב, לרוכ פקד יוסי שגיא, לבבי גיטל, לאורתל טרור, להגר גנור ולמלול כוכבי. בוגתכם, אנשים נפלאים, הרגשנו שווים כמו כולם, ועל זה מגיעה لكم התודה מכל הלב. על זה והצלחתם המבוקר להעלות חירות על פניהם של הנכים והפצעים. ישר כוח במשמעותם לתפקיד.

ציונה ומרדי פינקי, נתניה

סגן דיקן אוניברסיטת אסיה

קבעה של למלعلا מ-40 איש אישה - הוים של מג"ב - יצאה בשבע אחרון של חדש Mai 2006 לאירופה, להיפרד מהאביב ולטעום מהניחוח, מהצבע הירוק, מהימים ומஹוארה של סלובניה, קרואטיה ואיטליה. הימנו קבוצה מואוד הומוגנית, לмерות בעיר הנילם. זאת בזכותם של שני-

אנשים שליהם היה תפקיד מרכז בטoil שכולו הצלחה וחווית. האחד המדריך שרמאן לי (יבצ' משנה בדימוס, יצא מג"ב וחבר העמותה), מטעם אופיר טורם, שהקדים לנו מהודיע הרב מאישיותו החמה והמלכבה. והשניה - מזל כוכבי, חברת הנהלת העמותה, שדרגה, התרচצה, עדרה ועשה הכל כדי להנעים את זמננו. בלבדיה לא היה הטoil כי שהיה. לשנים אלה אנו מחלים ישר כוח ומודים מקרב לך. חן חן ותתראות עד לטoil הבא של ההורם השכלים.

bijanka ויסוף קוטר, לוד

13/1

אנו החותמים מטה, מבקשים להביע את הערכתנו ותודתנו לוי"ר העמותה, אברם לוי, על קר שמצא לנו להנizzly את זכר חברנו גבי וקסברגר זיל, שהיה בין אלה שתרמו ועשה לרוחה ולנצחחת להחמי משמר הנכול לדורותיהם. אנו מודים נם על תעוזות ההוקה שהעננו לגללי מנג'ב על פעילותם ההנדכתי במסגרת "הcombe" הרכבת הירוקות" וכחדרת שוטרי מג"ב.

מרדי אלקסלטי-פולו, ישראל הרש, יצחק ורפאל סامي

פרק 13 אלכום אל כ"ג אל י"י

במסגרת טויל של מועדון הפסיונרים של פתח תקווה, ערכנו ביקור בכית המורשת והנצחה של מג"ב. ישר כוח גדול למקימי בית המורשת והאנדרטה. המקום משרת נסונה, ממש מרשים, וכל מילה נוספת מיותרת. תודה רכה למזריך אורי קראוסר, שלווה אותנו בסיפוריו היפים. מי יתן ולא נדחק לאנדראות נספות והשלום יגע במחרה.

យושע וכלהה ניסמן

פתח תקווה

פרק 14 אל אפק

ב-20 בדצמבר 2006 יצאנו קבוצת נכים הגרים בכפר יונה לטויל. תחנתנו הראשונה הייתה בית המורשת והנצחה של מג"ב. אנו רצים להזdot לד"ר טל משבג ולרב סמל בכיר גאנט סמיר על קבלת הפנים ועל ההדרכה במקום, על החום והאהבה שהפגינו כלפי חברי הנכים, וכן על השيء שקיבלו - סיכת העמלה. ועל כך תברכו.

חימם בלאיש

גמלאי מג"ב

בשם נכים למען נכים, כפר יונה

האם שירות במא"ב במהלך משפט אייכמן?

בימים אלו החלה ייחידת ההיסטוריה בבית המורשת והנצחה לרץ חומר לחקירה מוקף על משפט אייכמן ופעילות מג"ב שהיתה קשורה בו.

לוחמי מג"ב ששירתו בין השנים 1961-1962 ונטלו חלק במשפט, במישרין או בעקיפין, מתחקשים לצור קשר עם המדור לשיקור ותיעוד, ייחידת ההיסטוריה, משמר הנכול, בית המורשת והנצחה מג"ב, טל: 96-6355749.

רוצה להיות שותף?

מערכת ביטאון "הcombe" מציעה לך להצטרף אליה כשותף פעיל. חומרים כתובים – מכתבים, תגבות, הצעות, ביקורת בונה, הגנים, השגות, זיכרות מימי השירות בחיל – יתקבלו בכתב יד יופרסטמו בביטאון "הcombe" הירושות, לאחר עורך לשונית. כתוב לנו. הכתובת: אבי ניטלי, רחוב יגאל אלון 26, חיפה. טלפון נייד: 050-7560413

פרק 15 קלאסים 2 באלון נסמן

במחלמת לבנון השנייה, בין התאריכים 6 - 11 באוגוסט 2006, החלתו להתנדב לפועלות מבצעית תורת-משמע בגבול הצפון – מצודת כ"ח. פעילות זו כללה סיורי בט"ש ועוד. צוותינו עט מתנדבי מג"ב רבים נספים מהם בניל המוככל, ואך בוגרים ממנה. נהנית מואד מהפעילות ובמיוחד מהיחס החם והאהוב השורר ביחידת הרצינית של "הקשישים". על כך העברתי הרצתי למקוד מג"ב. ישר כוח.

nicki משנה (גמ') טוביה ברונר, נתניה

פרק 16 פאלקון יפה גוטמן

ב-11 באוקטובר 2006 קיימו את האירוע "רוכבים בשותפות", הפגינה וمسע אופניים, במועצה האזורית מנשה, במתוחם אנדרטה משמר הנכול. אני מבקש להזdot לד"ר טל משבג, מפקד בית המורשת והנצחה של מג"ב, בעבר הירתרמות למשימה, המסירות והחריצות שנלו הוא ואנשיו. ועל כל אלה תכואו על הברכה. אני מקווה שאירוע זה יהפוך למסורת שנתית.

דורון פהימה

מנכ"ל המרכז לטיפוח יזמות, חדרה

פרק 17 הפלגה אל הפלגה אל הפלגה

רכס

תודתנו העמוקה להענות ולתגובהו של ד"ר טל משבג, מפקד בית המורשת והנצחה של מג"ב, לסייע לטמיון "חברה הישאלית" של כיתות "מחזור כ"ט", בית הספר הריאלי העברי בחיפה. קיבל הפנים המאהירה והנעימה באתר ההנצחה והובילו את תלמידי השכבה לחשיבה עצמית ולבדיקה עצמית של עדותם ומודעותם לנושאים הקשורים לחברה הישראלית, למורכבותם שביהם וולדימוטות שעולות מתחוכם. אנו מודות מקרוב לב לד"ר טל משבג ולצוואתו על תרומותם ועל נוכחותם לתרום מזמןם ומכישוריהם להצלחת הסמינר. ישר כוח ותודה!

סמדר אדלמן ואלכסנדרה ברכובסקי

מרכזות שכבה "

ביה"ס הריאלי העברי בחיפה

פרק 18 יפה גוטמן

תודה על קבלת הפנים החמה, ארוחת הבוקר הטעימה והARIOת ריפה והמושקע של צוות האנדרטה. נהנו לצלפות בסדרון המדדים ומעורר האגואה שמתאר את העשייה הרוכה של מג"ב. הסרטון חשף את ילדינו לצד الآخر והחיכוי של המשטרה, שלעתים הם נוטים לשוכח בשל הנסיבות המזוחלות של חייהם. הייתה לנו הזדמנות להכיר מקרוב את הדרגות השונות של המשטרה, כלិ נשקי והליך הションים והמגנוונים מכל הזמן, ובכזו התמלאנו באוווי לנוכח תערוכת כל הלוחמה שנלקחו ממחבלים בדרכם לפגיעתם. הדזהינו עם תפונות הנפלים הורבים שנפלו בהגנה על המולדת ובמותם ציוו לנו חיים. נושאים אנו את עינינו

